

VIJESTI TJEDNA

IZ SADRŽAJA

Ekumensko slavlje u Zadru

Moći sv. Šimuna, novozavjetnog jeruzalemskog proroka koji je u djetetu Isusu prepoznao Mesiju i u hramu ga držao na svojim rukama četrdeseti dan od njegova rođenja, zadarski nadbiskup Želimir Puljić svečano je u svetištu sv. Šime predao izaslanstvu grčko-pravoslavnog patrijarha iz Jeruzalema Teofila III. "To je velik i značajan događaj koji će se zlatnim slovima upisati u stranice povijesti Jeruzalemske Crkve", istaknuo je arhiepiskop Teofilakt, koji je s nadbiskupom Puljićem izmijenio cjelov mira Relikvije će se častiti u manastiru sv. Simeona u zapadnom dijelu Jeruzalema

Predsjednik RH dr. Ivo Josipović u posjetu papi Benediktu XVI.

Pozvao sam Papu u Hrvatsku. Sa zadovoljstvom mogu reći da sam dobio informaciju da se pripremaju planovi za 2011. i da se vrlo ozbiljno razmatra posjet Svetoga Oca Hrvatskoj sljedeće godine, izjavio nakon susreta u Vatikanu dr. Josipović, koji je posjetio i Papinski hrvatski zavod sv. Jeronima u Rimu

Počela Sinoda za Bliski istok

Vjera je temelj Crkve koji ne popušta, unatoč razarajućim prijetnjama, poručio papa Benedikt XVI. na prvoj općoj kongregaciji Posebne biskupske sinode za Bliski istok, koja je započela 10. listopada misom u vatikanskoj bazilici

Domovinske vijesti

Sastanak svećenika Krčke biskupije
50. obljetnica isusovaca u Opatiji
Čakovec: Međunarodni simpozij o djelatnosti Zrinskih i Frankopana
Prvo hodočašće zdravstvenih djelatnika Požeške biskupije u Voćin
53. obljetnica smrti sl. Božje Marice Stanković
Hodočašće Vrhbosanske nadbiskupije i Banjolučke biskupije u Mariju Bistricu
Pravilna komunikacija - put do zdravlja
Požeška biskupija podijelila 55 stipendija
Posveta crkve u Čuntiću
Đakonsko ređenje u požeškoj katedrali
Hodočašće Krčke biskupije Gospi Trsatskoj
Kutina: Predstavljen brucoški dnevnik prelata Stankovića
Održan "Marija fest 2010."
Premijerka Kosor s kardinalom Bozanićem

Crkva u Hrvata

Zahvalno hodočašće Sisačke biskupije u Rim
100. obljetnica crkve u Staroj Pazovi
Široki Brijeg: Održan drugi simpozij "Stopama pobijenih"

Inozemne vijesti

XXV. plenarno zasjedanje Međunarodne BK sv. Ćirila i Metoda
Nova imenovanja u Vatikanu
Papa primio sudionike kongresa katoličkih novinara
Objavljeno apostolsko pismo o ustanovljenju Papinskog vijeća za promicanje nove evangelizacije

Prilog dokumenti

Sveta Gertruda Velika
Sinoda za Bliski istok

Domovinske vijesti

Dijamantni i zlatni jubileji redovničkih zavjeta

Šibenik, 4.10.2010. (IKA) - U samostanskoj kapeli kuće matice u Šibeniku, na svetkovinu sv. Franje Asiškog, 4. listopada svoje dijamantne i zlatne jubileje redovničkih zavjeta proslavile su četiri franjevke od Bezgrešne. Dijamantni jubilej proslavila je s. Petronila Čugura, a zlatne jubileje s. Imakulata Čugura, s. Silvija Žuljević i s. Regina Sušnjara. Euharistijsko slavlje u tijeku kojeg su obnovile redovničke zavjete, predvodio je fra Stanko Mijić, gvardijan samostana sv. Frane, u koncelebraciji s trojicom svećenika. Slavljenice su primile mnoge čestitke, a svoju im je čestitku izrekla i vrhovna poglavarica s. Nevenka Grgat. "Zahvaljujemo Gospodinu za dar vašega života, za dar milosti krštenja i redovničkog posvećenja. Kroz 50 i 60 godina ugrađivale ste u svoj redovnički život i rad sve svoje težnje i ostvarenja, molitve i nadanja, patnje i radosti, sva tiha pregaranja i žrtve iz ljubavi prema Bogu, svojoj zajednici, Crkvi i svome narodu", rekla je s. Nevenka.

Priznanja mons. Kolariću i dr. Topiću

Zagreb, 5.10.2010. (IKA) – Predsjednik Republike Hrvatske dr. Ivo Josipović uručio je 5. listopada u Zagrebu u prigodi Dana neovisnosti više odlikovanja i povelja zaslužnima za doprinos razvitku i promicanju Republike Hrvatske u različitim područjima djelovanja. Tako je Redom Stjepana Radića za zasluge u borbi za nacionalna i socijalna prava hrvatskog naroda odlikovao mons. Jurja Kolarića. U povodu 20. obljetnice obnove rada Hrvatskoga kulturnog društva Napredak, kao i uloge i značaja koju ima u hrvatskom narodu, predsjednik Josipović uručio je predsjedniku društva dr. Franji Topiću odlikovanje Povelja Republike Hrvatske.

Posjet generalnog ministra hrvatskim kapucinima

Svećane zavjete položili fra Željko Cestar i fra Antonio Lovrić

Zagreb, 6.10.2010. (IKA) – Generalni ministar Reda manje braće kapucina fra Mauro Johri od 5. do 7. listopada u prvom je posjetu hrvatskim kapucinima kako bi zaključio generalnu vizitaciju koju je u tijeku lipnja i srpnja proveo generalni definitor fra Mark Schenk. U zagrebačkom kapucinskom samostanu Sv. Leopolda Bogdana Mandića generalni ministar se 6. listopada, u pratnji generalnih definitora fra Marka Schenka i fra Jure Šarčevića, susreo s većinom hrvatskih kapucina. Nakon susreta održano je svečano koncelebrirano misno slavlje u crkvi Sv. Leopolda Bogdana Mandića, koje je uz sudjelovanje generalnog ministra i definitora, te većeg broja svećenika i redovničke subraće, predvodio provincijal Hrvatske kapucinske provincije sv. Leopolda Bogdana Mandića fra Ivica Petanjek. Na misi su u ruke generalnog ministra svoje svećane (doživotne) zavjete položili fra Željko Cestar i fra Antonio Lovrić.

U prigodnom nagovoru fra Mauro govorio je o važnosti molitve u životu vjernika, a posebno redovnika. Protumačivši zavjete poslušnosti, siromaštva i čistoće, generalni ministar potaknuo je novozavjetovanike kao i ostalu redovničku subraću da u svome životu uvijek budu pozorni za Božju riječ i da potpuno predani Gospodinu osluškuju Božju volju.

Liturgijsko pjevanje predvodio je župni zbor Anzelmo Canjuga pod vodstvom prof. Damira Jankovića.

Sastanak svećenika Krčke biskupije

Krk, 6.10.2010. (IKA) - Redoviti plenarni jesenski sastanak svećenika Krčke biskupije održan je 6. listopada u Krku. Susret je započeo pokorničkim bogoslužjem koje je u krčkoj katedrali predvodio dr. Anton Bozanić, župnik i dekan u Omišlju. Sastanak je nastavljen u velikoj dvorani Biskupskog dvora u Krku, gdje ga je moderirao krčki biskup Valter Župan. Radni dio susreta bio je podijeljen u dva dijela. Najprije je mr. Anton Peranić svećenike upoznao s katehezama pripremljenim za susrete s roditeljima prvopričesnika i krizmanika te o načinu njihova izvođenja. Riječ je o ukupno 12 kateheza koje će pomoći pri aktivnom uključivanju roditelja u pripremu djece za sakramente euharistije i potvrde. U drugom dijelu dr. Petar Krešimir Hodžić, voditelj Ureda za obitelj HBK, upoznao je sudionike sa smjernicama i preporukama za aktivnosti u pripremnom razdoblju za Dan obitelji koji će se održati 15. svibnja 2011. u Zagrebu. Naime, temeljni cilj tog Dana je promocija vrednota braka i obitelji u društvu. Dr. Hodžić predstavio je u glavnim crtama 15 katehetskih radionica koje će poslužiti kao priprema za spomenuti Dan. Nakon kratke stanke uslijedila je rasprava sudionika.

50. obljetnica isusovaca u Opatiji

Nakon povlačenja benediktinaca, na poziv biskupa Viktora Burića isusovci dolaze u Opatiju u rujnu 1960.

Opatija, 7.10.2010. (IKA) – Jubilara 50. obljetnica dolaska isusovaca u Opatiju proslavljena je 7. listopada euharistijskim slavljem koje je predvodio riječki nadbiskup Ivan Devčić uz koncelebraciju isusovačkog provincijala o. Ivana Kopreka, superiora o. Zvonka Vlaha, redovnika i svećenika Opatijskoga dekanata. U ovom slavlju BDM od krunice zahvaljujemo i za 50 godina prisutnosti isusovaca u Opatiji koja je obilježena i ispunjena njihovim nesebičnim služenjem Crkvi u ovom kraju, rekao je nadbiskup Devčić u propovijedi, čestitajući isusovcima jubilej. Nadbiskup je posebno istaknuo isusovački angažman u ponudi duhovnosti i duhovnih vježbi pomoću kojih su mnogim svećenicima i drugima omogućavali dublje upoznavanje Kristova otajstva. Na kraju mise dr. Marko Medved ukratko je podsjetio na povijest dolaska isusovaca u Opatiju. "Crkvena povijest Opatije posljednjih 100 godina kao da sažimlje opću povijest Crkve: prva polovica 20. st., u kojoj je započela izgradnja crkve i samostana, vezana je za Red sv. Benedikta koji je na razini opće Crkve duboko odredio vjeru i kulturu i cjelokupnu europsku civilizaciju prvoga tisućljeća. Od 16. st. na razini opće Crkve sinovi sv. Ignacija Loyolskog ponijeli su katoličku obnovu, osobito u školstvu i umjetnosti, ne samo u Europi nego i diljem svijeta. U Opatiji su oni u teškim vremenima druge polovice 20. st. iznijeli veliki teret Crkve, ne samo putem duhovnih vježbi raznim crkvenim osobama, nego i u pastoralu", rekao je dr. Medved. Nakon povlačenja benediktinaca, na poziv biskupa Viktora Burića isusovci dolaze u Opatiju u rujnu 1960. Iz Burićeva pisma tadašnjemu isusovačkom provincijalu 1965., vidljivo je da je dolazak isusovaca u Opatiju potaknut točno određenim planovima ordinarija. Biskup je želio da uz samostan bude i dom duhovnih vježbi i misijski centar. Posebno je važna bila vizija okupljanja studenata. Isusovci su u 50 godina u Opatiji ostavili svoj vidljivi pečat djelovanja, zaključio je dr. Medved.

Susret nadbiskupa Puljića i izaslanstva patrijarha Teofila III.

Zadar, 7.10.2010. (IKA) - "Važno je da braća kršćani budu zajedno u ovom vremenu. Jeruzalemska Crkva, kao izvor i majka svih Crkava, ne treba biti na marginama i negdje u uglu, nego u središtu ekumenskoga dijaloga i suradnje. Ako oстане po strani doći će drugi nekompetentni ljudi i govoriti u ime Patrijarhata", rekao je arhiepiskop Teofilakt, izaslanik grčko-pravoslavnog patrijarha Teofila III. u Jeruzalemu, na susretu sa zadarskim nadbiskupom Želimirom Puljićem u četvrtak 7. listopada u Nadbiskupskom domu u Zadru. Arhiepiskop Teofilakt podsjetio je da u godinama prije nego je vodstvo Patrijarhata preuzeo Teofil III., Jeruzalemska Crkva nije tako angažirano sudjelovala u ekumenskom pokretu. "To je bila posljedica unutrašnjih problema i tadašnjeg patrijarha. No, Teofil III. je otvorio put k dijalogu. Postoje i oni koji nisu suglasni za razvoj tog dijaloga. Ali, to su vrlo slabi pojedinci i njihov glas se ne čuje", rekao je arhiepiskop Teofilakt, istaknuvši: "Suglasni smo s putem kojim ide naš patrijarh Teofil III. To je potreba Crkve i za to se molimo. Susret u Zadru znak je da će se taj put proširiti i nastaviti". Teofilakt je istaknuo da je događaj primopredaje Šimunovih moći izuzetno važan za sve pravoslavne Crkve, a osobito za Jeruzalemsku, koja stoljećima nije imala moći sv. Šimuna. "Sveći nas povezuju. To je najbolji put za još bolje zbližavanje, pogotovo s pravoslavnom braćom jer nas povezuje puno toga izvornoga, ista počela", rekao je mons. Puljić. Na susretu s nadbiskupom prenio je još jednu vijest: "Patrijarh Teofil III. me ovlastio da Vas obavijestim o sljedećem: Sveti Sabor Jeruzalemskog Patrijarhata odlučio je dodijeliti Vam Orden Svetog Groba za Vašu gestu i što ste izašli ususret priopredaji moći sv. Šimuna. Po protokolu našeg Patrijarhata to se priznanje ne može poslati nego se dodjeljuje samo u gradu Jeruzalemu, i to čini osobno patrijarh. Obavještavam Vas da će Vam to biti uručeno kad dođete u Svetu zemlju. Neka to bude što prije", rekao je Teofilakt zadarskom nadbiskupu, koji je zahvalio na tom priznanju i časti. Rekao je da će kao pastir mjesne Crkve biti na čelu Nadbiskupijskog hodočašća u Svetu zemlju koje se planira organizirati tragom prethodna četiri nadbiskupijska hodočašća koja je predvodio blagopokojni nadbiskup Ivan Prenda; uz svećenstvo i redovništvo, naišla su na velik interes i želju vjernika laika za sudjelovanjem u njemu. U tijeku takvog hodočašća 2007. g. se i dogodio susret mons. Prende i Teofila III. kad je počela realizacija ovog izuzetnog čina.

Na susretu su izmijenjeni vrijedni darovi, bogate crkvene foto-monografije, a izaslanstvo je darovalo i dvije slike igumana Teodorita pokraj groba sv. Šimuna u manastiru sv. Simeona u Jeruzalemu. Manastir je zadarskom svetištu sv. Šimuna darovao Zlatovez ikonu sv. Šimuna Bogoprimatea s Isusom na rukama. I dar je posvjedočio povezanost dviju Crkava po radu istočnomediteranskog zlatarstva prisutnog u Zadru. Naime, mons. Puljić je patrijarhu Teofilu III. i arhiepiskopu Teofilaktu darovao Čikin križ. Taj pozlaćeni pektoral iz zadarske crkve benediktinki sv. Marije potječe iz 7./8. st.; porijeklom je egipatski ili sirijsko-palestinski rad. U samostanu ga je ostavila opatica Čika koja je osnovala samostan 1066. g. Na aversu je Raspeo s četiri poprsja na krakovima, a na reversu Marija moliteljica. Takvi su križići izrađivani na istoku, u Egiptu, Siriji i Palestini odakle su u Europu stizali zajedno s hodočasnici. Mons. Puljić darovao je izaslanstvu i bogatu monografiju sa slikama svih svetišta i Stošiji posvećenih crkava u svijetu, ikona i slika o zadarskoj nadbiskupijskoj zaštitnici koja mučeništvom i štovanjem također povezuje Istok i Zapad. Arhiepiskop Teofilakt bio je zadivljen činjenicom da je zaštitnica

zadarske nadbiskupije sv. Stošija s kojom je on osobito osobno povezan i Patrijarhat je štuye te je i počastio njene moći u sarkofagu u Stošijinoj kapeli u zadarskoj katedrali. Naime, Teofilakt je pohađao sjemenište u manastiru sv. Anastazije pokraj Soluna. U tom su manastiru također moći sv. Stošije, svetičina glava, te je arhiepiskop osjetio darom da pohodi nadbiskupiju čija je zaštitnica Stošija u godini 1200. obljetnice prijenosa njenih moći iz Carigrada u Zadar. U pratnji arhiepiskopa Teofilakta bio je arhimandrit Makarije. On je bio kontakt osoba i stalno je dogovarao s nadbiskupom Prendom pripremu cijelog događaja koja je bila planirana biti na blagdan Prikazanja Gospodinova 2. veljače ove godine. O. Makarije čuo se s mons. Prendom dan prije njegove smrti i već je bio rezervirao kartu da krene iz Katra za Hrvatsku. "Sutradan su me nazvali, da su zvali iz Zadra, da je preminuo nadbiskup Prenda. Rekao sam 'Nemoguće! Pa jučer sam se s njim čuo telefonom. Bio je zdrav, radostan i jako sretan zbog ovog događaja'. Ali mi smo u Božjim rukama, smrtni smo ljudi i prolazni u ovom svijetu. Naš stalni boravak je gornji Jeruzalem, carstvo Božje. Ali ljudski, bio sam tužan zbog čovjeka s kojim sam toliko surađivao, koji je cijeli događaj pripremio i prije nepuna 24 sata sam razgovarao s njim telefonom, a on je otišao s ovog svijeta", rekao je o. Makarije koji je s arhiepiskopom posjetio nadbiskupov grob u katedrali. Rekao je da je ganut dobrotom otvorenog srca mons. Prende koji je neumorno živio poslanje povezivanja ljudi, u ovom slučaju i Crkava Istoka i Zapada te je pokretao jedinstvene inicijative koje je svojoj nadbiskupiji, Crkvi i narodu želio darovati svečanim proslavama na visokoj razini koje povezuju puk mjesne Crkve s biskupima i svećenicima. Jedan od posljednjih dokumenata koje je potpisao prije odlaska u Zagreb gdje je umro odnosio se na primopredaju moći sv. Šimuna Jeruzalemu, uz poruku: "To je rijedak i izuzetan događaj koji treba svečano proslaviti, jer je dar i čast cijelom hrvatskom narodu i bogatstvo za cijelu našu, domovinsku Crkvu".

Radni susret vrhovne uprave i provincijalki Družbe Kćeri milosrđa

Prižba, 7.10.2010. (IKA) – U sklopu obilježavanja 90. obljetnice utemeljenja Družba Kćeri milosrđa Trećeg samostanskog reda sv. Franje u Prižbi je od 5. do 7. listopada održan radni susret vrhovne uprave Družbe i provincijalki. Na susretu u mjestu gdje je utemeljiteljica Družbe bl. Marija Propetog Isusa Petković napisala prve konstitucije, pod predsjedanjem vrhovne predstojnice Družbe M. Emile Barbarić sudjelovale su provincijalke pet provincija (Argentina, Čile/Peru, Hrvatska, Italija, Paragvaj). Na susretu su se razmatrale odluke XIV. redovitog općeg kapitula Družbe koji je s temom "Posadašnjiti naše konstitucije i direktorij" održan u Aricci od 26. srpnja do 25. kolovoza 2009. godine. U tom vidu radilo se na pripremi direktorija kao dopuni konstitucija Družbe odobrenih 6. veljače 2010. od Kongregacije za ustanove posvećenog života i družbe apostolskog života. Na susretu je dogovoreno i praćenje preoblikovanja zajednica prema karizmi i osoblju, a bilo je razgovora i o trajnoj formaciji te animiranju novih duhovnih zvanja. Unatoč brojčanom stanju, provincijalke su iskazale spremnost širenja djelovanja na nove zemlje i nove kontinente. Raspravljalo se i o programu devetogodišnje priprave za proslavu 100. obljetnice utemeljenja Družbe, te suradnji s laicima, tj. kako potaknuti laike na življenje karizme Kćeri milosrđa.

Biskup Škvorčević na proslavi blagdana BDM od Krunice u Cabuni

Mnoge hrvatske borbe za slobodu i pobjede, sve do nedavne u Domovinskom ratu bile su povezane s pouzdanjem u Isusovu Majku i molitvom krunice

Cabuna, 7.10.2010. (IKA) - U Cabuni nedaleko Slatine, proslavljen je 7. listopada blagdan Blažene Djevice Marije od Krunice te završetak vanjske obnove tamošnje župne crkve. Euharistijsko slavlje predvodio je požeški biskup Antun Škvorčević, a uz njega su bili Valentin Furjan, domaći župnik, Vladimir Škrinjarić, slatinski župnik i dekan, te drugi svećenici Virovitičkoga dekanata. Na početku slavlja župnik Furjan pozdravio je biskupa, čestitavši mu trinaestu obljetnicu biskupije i njegova biskupskog ređenja, te je predstavio što je sve učinjeno na obnovi crkve. Biskup je u uvodnoj riječi čestitao Cabunjanima blagdan zaštitnice župe te je podsjetio da se on slavi o trinaestoj obljetnici uspostave biskupije i u Godini Gospe voćinske. Pozvao je vjernike da sjedinjeni s Isusovom Majkom zahvale Bogu za sva dobra koja su po njezinu zagovoru primili u svojoj župi i u voćinskom svetištu te da mole za domovinu čiji se Dan neovisnosti slavi 8. listopada.

U homiliji biskup je podsjetio da je blagdan Kraljice sv. krunice povezan s Lepantskom bitkom 1571. godine kada je kršćanska vojska pobijedila Osmanlije, ne prvenstveno vojnom snagom, nego molitvom svete krunice koju je tom prigodom preporučio papa Pio V. Biskup je protumačio kako su i mnoge hrvatske borbe za slobodu i pobjede, sve do nedavne u Domovinskom ratu bile povezane s pouzdanjem u Isusovu Majku i molitvom svete krunice i kako to ne bismo smjeli zaboraviti. Na kraju euharistijskog slavlja biskup je zahvalio župniku i svima koji su mu pomogli oko uređenja crkve.

Zbornik "Alojzije Stepinac – Svjedok vremena i vizionar za treće tisućljeće" objavljen na engleskom

Varaždin, 7.10.2010. (IKA) - Varaždinska biskupija u suradnji s Glasom Koncila objavila je zbornik "Alojzije Stepinac – Svjedok vremena i vizionar za treće tisućljeće" u potpunosti na engleskom jeziku: "Proceedings Of The Symposium: Cardinal Alojzije Stepinac – Time Witness And Visionary For The Third Millennium"

Englesko izdanje, kao i hrvatsko, uredila je Jasna Pavelić-Jureško, a preveo ga je Marijan Tokić. Djelo je izašlo prigodom 50. obljetnice mučeničke smrti i 12. obljetnice beatifikacije kardinala Alojzija te plenarnog zasjedanja Vijeća europskih biskupskih konferencija (CCEE) na kojem su sudjelovali predsjednici 34 biskupske konferencije i koji su navedeno izdanje mogli ponijeti svojim domovinama.

Zbornik na više od 700 stranica donosi članke teologa, pravnika, povjesničara, filozofa, sociologa, geopolitologa i drugih stručnjaka sa znanstvenog skupa u Lepoglavi 5. prosinca 2008. koji su obradili tematske cjeline: Analiza montiranog sudskog procesa Alojziju Stepincu, Recepcija Alojzija Stepinca nakon osude, beatifikacije i danas, Stepinčevi suvremenici i Stepinac – svjedok i vizionar te pokazali kako je suđenje Alojziju Stepincu bilo pravno neutemeljeno. Svoj nedvosmisleni stav odaslali su javnosti u Izjavi koja je prevedena na 5 svjetskih jezika, kao i svi sažeci 15 predavanja.

Zbornik prvi put u hrvatskoj historiografiji donosi i Imenoslov – popis spomen obilježja imena i osobe bl. Alojzija Stepinca u hrvatskom narodu i u svijetu.

Đakovo: Misa i zaziv Duha Svetoga na početku nove akademske godine

Božji poziv izložen je pitanju izbora teološkoga studija i profesionalnoga bavljenja teologijom kroz svećeničku, vjeroučiteljsku, profesorsku ili neku drugu službu – zbog osiguranja životne egzistencije ili zbog osobnog vjerničkog odnosa s Ocem i vrednota Kraljevstva Nebeskoga

Đakovo, 7.10.2010. (IKA/TU) - Đakovačko-osječki pomoćni biskup Đuro Hranić predvodio je 7. listopada u katedrali-bazilici Sv. Petra u Đakovu misno slavlje sa zazivom Duha Svetoga za studente, djelatnike i profesore đakovačkoga Katoličkog bogoslovnog fakulteta na početku 205. akademske i šeste godine djelovanja u sastavu Sveučilišta Josipa Jurja Strossmayera u Osijeku. "Teološki studij i akademska godina koju započinjemo mjesto je i vrijeme Božje objave nama kao akademskoj zajednici i svakome od nas osobno", rekao je biskup te u homiliji istaknuo kako treba razlikovati Božji poziv od drugih motiva i nakana, koji se mogu skrivati iza želje hoda za Isusom. "Božji poziv izložen je pitanju izbora teološkoga studija i profesionalnoga bavljenja teologijom kroz svećeničku, vjeroučiteljsku, profesorsku ili neku drugu službu – zbog osiguranja životne egzistencije ili zbog osobnog vjerničkog odnosa s Ocem i vrednota Kraljevstva Nebeskoga. To je trajni izazov koji traži osobni odgovor". Poziv je nalik poslu koji netko započne i ne ostavlja ga dok ne završi, te zahtijeva potpuno osobno uranjanje, pristanak i nepodijeljeno srce. "Život u pozivu nije moguć s rukama na njemu, a s pogledom izvan poziva, jer Isus kaže da onaj tko stavi ruke na plug, pa se okreće nazad nije njega dostojan. Biti pozvan naviještati Kraljevstvo Nebesko nije u našim ljudskim rukama, već je u našim rukama samo odgovor. No, život s rukama na pozivu, a s pogledom izvan njega, znak je da Božjeg poziva nema, upozorio je mons. Hranić. "Svima vama dragi studenti želim da ova akademska godina bude ozbiljna priprava za vlastitu teološku službu, ali istodobno i vrijeme propitivanja", rekao je biskup, posebno pozdravivši studente prve godine koji su se pridružili akademskoj zajednici te bogoslove koji su diplomirali i krenuli u šestu, pastoralnu godinu studija. "Bog nije, i u naš život ne dolazi, tek kao odgovor na filozofska pitanja. On nije tek objekt ili predmet znanosti, istraživanja, nego je prije svega prisutni Bog u našem životu, čijem se vodstvu prepuštamo poput Blažene Djevice Marije na čiji spomendan slavimo ovu euharistiju", zaključio je pomoćni đakovačko-osječki biskup. U koncelecijaciji su bili i dekan Katoličkoga bogoslovnog fakulteta u Đakovu dr. Pero Aračić s prodekanima dr. Vladimirom Dugalićem, dr. Ivom Džinićem i ostalim svećenicima – predavačima, te rektor Bogoslovnog sjemeništa mr. Josip Bernatović s odgojiteljima. Misno slavlje liturgijskom pjevanjem obogatio je Mješoviti zbor Fakulteta pod vodstvom Vinka Sitarića.

"Darovano vrijeme. O umijeću starenja"

Zagreb, 7.10.2010. (IKA) – U izdanju Kršćanske sadašnjosti objavljena je knjiga Helmuta Kraetzla: "Darovano vrijeme. O umijeću starenja". Knjiga sadrži 48 kratkih pripovijesti u kojima su opisani stvarni ljudi i događaji. Na konkretnim primjerima autor pokazuje kako ljudi mogu plodno usmjeriti svoj život – to darovano vrijeme – u starijoj dobi, kako se starenje možda tek treba "naučiti" i koliko su pritom ljudi jako upućeni jedni na druge. Raznovrstan, informativan i živopisan kontekst u kojem autor razmatra središnju temu čini knjigu zanimljivim duhovnim i poučnim štivom svakomu, bez obzira na životnu dob.

Čakovec: Međunarodni simpozij o djelatnosti Zrinskih i Frankopana

Sudionici skupa smatraju opravdanim predložiti da se u hrvatsku himnu "Lijepa naša" uvrsti stih "Muro, Savo, Dravo teci..."

Čakovec, 7.10.2010. (IKA) - U Čakovcu je 6. i 7. listopada održan međunarodni znanstveni skup o Zrinskim i Frankopanima u organizaciji udruge Zrinska garda Čakovec te uz suorganizaciju čakovečkog ogranka Matice hrvatske, Družbe "Braća Hrvatskoga Zmaja", Muzeja Međimurja iz Čakovca i Hrvatskog vojnog učilišta "Petar Zrinski" iz Zagreba. Simpozij "Politička, kulturna i društvena djelatnost Zrinskih i Frankopana u Hrvatskoj" priređen je u palači Zrinskih u Starom gradu u kojem je prije godinu dana na Dan neovisnosti Zrinska garda Čakovec podigla spomenik "Oproštaj" posvećen Petru i Katarini Zrinski i Franu Krsti Frankopanu.

Skup je održan pod pokroviteljstvom predsjednice Vlade RH Jadranke Kosor, te uz supokroviteljstvo Međimurske županije i Grada Čakovca. Zrinska garda priredila ga je i kao dio programa proslave 10. obljetnice svog osnutka i djelovanja (2001.-2011.). Organizacijski odbor, na čelu s mons. prof. dr. Jurjem Kolarićem, priredio ga je sa željom da se prodube postojeće i iznesu nove spoznaje o zbivanjima vezanim uz Zrinske i Frankopane, njihovom značenju za Hrvatsku i njihovom doprinosu u raznim područjima. Na skupu je izlagalo 16 predavača iz Hrvatske i Mađarske koji su pripremili 17 radova.

U raspravi sudionici skupa spomenuli su potrebu istraživanja uloge i značaja žena iz obitelji Zrinskih i Frankopana, potrebu daljnjih istraživanja i izdavanja prijevoda knjiga i druge literature s hrvatskog na mađarski i druge jezike i obrnuto, zatim potrebu promjene naziva "Ozaljskoga književnoga kruga" u "Zrinsko-Frankopanski književno-jezični krug 17. stoljeća" jer se on stvarao i izvan Ozlja, kao i promjene termina "urota" u "Zrinsko-Frankopanski otpor" jer je to bio legitiman otpor Habsburgovcima, te potrebu vrlo važne i hitne revitalizacije preostale graditeljske baštine Zrinskih u Međimurju te potrebu govora o vrijednosnom duhu Zrinskih i Frankopana koji je opstao unatoč zabrani i zatiranju spomena na Zrinske i Frankopane kroz dugo razdoblje hrvatske povijesti.

Svi predavači okupljeni na znanstvenom skupu nakon iznesenih izlaganja i rasprave prihvatili su određene zaključke: da se svake druge godine održi međunarodni znanstveni skup o Zrinskim i Frankopanima na kojem će se tematski razrađivati nedovoljno istraženo djelovanje i značenje Zrinskih i Frankopana; da se iduće godine objelodani zbornik radova s ovog znanstvenog skupa kao poticaj i podloga daljnjem istraživanju tematike vezane uz Zrinske i Frankopane; te da se hrvatska javnost upozna s inicijativama proizašlim iz toga skupa. Naime, budući da je rijeka Mura od doseljenja Hrvata na njihovo etničko i državno područje bila i ostala najsjevernija granica Hrvatske, o čemu svjedoči i neprekidna pripadnost Međimurja Zagrebačkoj (nad)biskupiji i činjenica da je u razdoblju djelovanja Zrinskih rijeka Mura bila najsjevernija granica Hrvatske, a to je ostala do danas, unatoč povremenog stranog administrativnog odcjepljenja Međimurja od hrvatskog nacionalnog korpusa, sudionici skupa smatraju opravdanim predložiti da se u hrvatsku himnu "Lijepa naša" uvrsti stih "Muro, Savo, Dravo teci..." umjesto stiha "Teci Savo, Dravo, teci ...". Budući da je u izvorni tekst hrvatske himne naknadno, posve legitimno, uvršten stih "Sinje more...", smatraju posve uputnim da se i rijeka Mura uvrsti u tekst himne, tim više jer se u novije vrijeme kako u literaturi, tako i u medijima katkada ponavlja sintagma da se "Hrvatska

prostire od Drave do mora". Ujedno je donesen zaključak da se graditeljska baština Zrinskih u Međimurju revitalizira, te da se Stari grad Zrinskih u Čakovcu pretvori u nacionalno memorijalno središte Zrinskih i Frankopana, te da Republika Hrvatska, Međimurska županija i Grad Čakovec dadnu potporu tom cilju.

Na skupu je zaključeno da otpor Zrinskih i Frankopana neprijateljima Hrvatske predstavlja jedan od najznačajnijih hrvatskih povijesnih, državotvornih i nacionalnih fenomena. Zbog toga je "kult" Zrinskih i Frankopana u hrvatskom narodu, unatoč potiskivanju, snažno djelovao, stvarajući nove branitelje za slobodu i neovisnost hrvatske države odigrajući tako u hrvatskoj povijesti prvorazrednu društvenu ulogu. Zato je skup pružio znanstvenu podršku inicijativi Zrinske garde Čakovec da se 2011., kada Hrvatska bude na pragu ulaska u Europsku uniju, i kada se obilježava 340. obljetnica pogubljenja hrvatskih velikana i mučenika Petra Zrinskog i Frana Krste Frankopana, od Hrvatskog sabora 30. travnja proglasi "Spomendanom na žrtvu Zrinskih i Frankopana u Republici Hrvatskoj".

Na simpoziju su izneseni radovi doc. dr. Nataše Štefanec "Struktura posjeda u Međimurju i okolici u 16. stoljeću", doc. dr. Hrvoja Petrića "O utjecaju obitelji Zrinski na naseljenost Međimurja od sredine 16. do početka 18. stoljeća", Vladimira Kapuna "Zrinski i franjevci", prof. Alekseja Milinovića "Crkvena desetina - desetinske daće na međimurskom i ostalim bivšim Zrinsko-Frankopanskim vlastelinstvima u 17. stoljeću", prof. dr. Geze Palffyja "Hrvatsko-mađarska obitelj Zrinski u aristokraciji Ugarsko-Hrvatskog kraljevstva i Habsburške monarhije", prof. dr. Stjepana Hranjeca "Zrinski i Frankopani kao književna tema", prof. dr. Alojza Jembriha "Doprinos Zrinsko-Frankopanskoga književno-jezičnoga kruga hrvatskoj književnosti i leksikografiji 17. stoljeća", prof. dr. Mije Koradea "Ban Nikola Zrinski (1620.-1664.) u djelu Jurja Rattkaya", Vojka Senkera "Potomci grofova Šubića Zrinskih žive i danas u Grčkoj", prof. mr. Genea Whitinga "Uloga obitelji Zrinski u širenju protestantizma u Međimurju", dr. Mirka Šundova "Uloga Zrinskih i Frankopana u borbi protiv Turaka – vojni aspekti", prof. dr. Dragutina Feletara "Uloga Legradске kapetanije u obrani od Osmanlija u doba Zrinskih", prof. dr. mons. Jurja Kolarića "Zrinsko-Frankopanski otpor Habsburgovcima u kontekstu europske politike" i "Uloga Družbe 'Braća hrvatskoga zmaja' u stvaranju kulta Zrinskih i Frankopana", Ivana Filipovića "Istražni i sudski spis Petra grofa Zrinskog i Frana Krste Frankopana u Austrijskom državnom arhivu", mr. Vladimira Kalšana "Graditeljska ostavština Zrinskih u Međimurju i njezino značenje danas" i prof. dr. Josipa Jurčevića "Vrijednosni duh Zrinskih i Frankopana u hrvatskom domovinskom ratu".

Nakon zaključenja simpozija, zahvalno misno slavlje u župnoj crkvi Sv. Nikole biskupa u Čakovcu predvodio je gvardijan Franjevačkog samostana, župnik i dekan Čakovečkog dekanata fra Stanko Belobrajdić. Uz pojedine predavače i sudionike skupa, misnom slavlju nazočili su i članovi i podupiratelji Zrinske garde Čakovec predvođeni predsjednikom Alojzijem Sobočancem, glavnim tajnikom Bojanom Kocijanom i zapovjednikom Ratimirom Hreščom.

U propovijedi je Belobrajdić istaknuo kako bi se, kao i u doba Zrinskih i Frankopana, kada se tadašnjim europskim zemljama počeo širiti utjecaj reformacije, i današnje generacije, koje su pod utjecajem novih načina omalovažavanja i zatiranja svega kršćanskoga, trebale povesti primjerom upravo Zrinskih koji su ostali uz Boga i nauk Katoličke Crkve. Kao što su Zrinski posvjedočili svoju vjeru i više puta izložili svoj život za dom i domovinu, zbog

čega nikada unatoč zatiranju njihov vrijednosni duh nije izbrisan iz nacionalne svijesti hrvatskoga naroda, tako bi i u ovom vremenu kršćani trebali slijediti Božju objavu i svakodnevno je živjeti. Predvoditelj slavlja pozvao je na molitvu za te vrijednosti, te da istraživači povijesti svojim radovima pridonesu daljnjoj afirmaciji materijalne i duhovne ostavštine Zrinskih i Frankopana u Hrvatskoj.

U sklopu simpozija otvorena je u srijedu 6. listopada u palači Zrinskih u Čakovcu prigodna izložba o 10-godišnjem djelovanju Zrinske garde Čakovec, koja je u samo jednom desetljeću učinila mnogo u očuvanju i promociji hrvatske povijesti i kulture, baštine Zrinskih i ugradbe njihovih načela vjere, žrtve, nade i ljubavi u svehrvatski identitet i napredak.

Duhovne vježbe za svećenike Vojnog ordinarijata u Hrvatskoj

Solin, 7.10.2010. (IKA) – Svećenici Vojnog ordinarijata u Hrvatskoj od 5. do 8. listopada imaju redovite godišnje duhovne vježbe u Splitu, zajedno sa svojim ordinarijem mons. Jurjem Jezerincem. Duhovne vježbe pod geslom "Divne li čovjekove zadaće da moli i voli" (riječ sv. Ivana Arškoga) predvodi hvarsko-bračko-viški biskup Slobodan Štambuk. U sklopu duhovnih vježbi, u četvrtak 7. listopada na blagdan Kraljice krunice, sudjelovali su na pobožnosti križnoga puta te na večernjoj misi u crkvi Sv. Anastazija u Solinu, u župi sv. Kajo, koju je predvodio splitsko-makarski nadbiskup Marin Barišić. "Ovo je milenijski događaj za našu župu, tri (nad)biskupa i više od 20 svećenika na misi koju na poseban način posvećujemo braniteljima", kazao je župnik don Stjepan Lončar, kapelan Policijske uprave Splitsko-dalmatinske županije, pozdravivši nazočne. Pozdravima se pridružio i nadbiskup Barišić, kazavši kako se kad je on bio u vojsci krunica morala skrivati duboko u džepovima, a kako sada zahvaljujući Bogu imamo i kapelane koji duhovno skrbe o našim vojnicima i policajcima. "Naši časnici i dočasnici, također, imaju duhovne vježbe; koliko li onda više mi koji vodimo brigu o njihovom i vašem duhovnom rastu, moramo vježbati", ustvrdio je nadbiskup Barišić, istaknuvši kako je svima potrebno rasti u duhovnosti.

U propovijedi je biskup Štambuk istaknuo važnost blagdana Gospe od krunice. To je spomen-dan osnovan kao obljetnica pobjede kršćana u pomorskom boju kod Lepanta (1571.) kad je Bogorodica, zazvana molitvom krunice, pritekla u pomoć kršćanskoj vojsci. Po tom blagdanu i cijeli mjesec listopad za katolike je mjesec pobožnosti krunice. Krunica je sasvim spontano postala znakom obrane i zaštite naše domovine u teškim godinama Domovinskog rata. Gotovo svi branitelji naše domovine, pa i oni koji ne vjeruju, nosili su krunicu oko vrata, osjećali su da se tu nešto događa. Krunica se molila s vjerom da Bog čuje pravednu molitvu. "Koga ćeš zvati kad si u mucu nego Majku", upitao je biskup Štambuk. Hvarsko-bračko-viški biskup pozvao je okupljenu mladež da se oduševi za molitvu i ljubav prema Majci Božjoj, a roditelje, očeve i majke, da u svojim domovima gaje duh molitve i međusobne ljubavi te da svojim svjedočkim kršćanskim životom budu pravi primjer svojoj djeci. "Očevi i majke, molite da se u kući volite i da vaša ljubav ne posustane", poručio je biskup Štambuk, pozivajući vjernike da mole za svoje svećenike kao što i oni mole za njih. Misnom slavlju, koje je svojom pjesmom uvećao župni mješoviti zbor, nazočio je i solinski gradonačelnik Blaženko Boban. Na kraju su se svi nazočni policijski i vojni kapelani predstavili, što su brojni okupljeni vjernici pozdravili velikim pljeskom.

U pleterničkoj knjižnici gostovao misionar fra Ilija Barišić

Pleternica, 7.10.2010. (IKA) - U Hrvatskoj knjižnici i čitaonici u Pleternici gostovao je 7. listopada fra Ilija Barišić, hrvatski misionar koji već 40 godina živi u Kongu u Africi. Mnoštvo okupljenih Pleterničana kroz dijapozitive i dokumentarni film te osobna tumačenja upoznao je sa životom ljudi u toj dalekoj zemlji te je govorio o nastojanjima misionara da im pomognu i u materijalnom i u duhovnom smislu. U zemlji, ispričao je fra Ilija, u kojoj još vlada velika nesigurnost, gdje su neredi, pljačke i silovanja svakodnevni i gdje je smrtnost među djecom od prve do pete godine starosti čak 62 posto, misionari pomažu gradnjom škola, bolnica i crkava, podučavaju ljude, nastoje ih zapošljavati, ali ponajprije među njima širiti Božju riječ. Kongo danas ima 62 milijuna ljudi, a 52 posto su katolici.

"Kada sam došao tamo shvatio sam da moram zajedno s drugim misionarima osposobiti domaće ljude koji će nam se pridružiti i nastaviti naš rad. To je bio najvažniji cilj u mom životu misionara i mislim da sam u tome uspio. Od godine 1985. intenzivno smo počeli odgajati mladiće koji će biti franjevci i sa zadovoljstvom mogu reći da sada tamo imamo 153 svećenika i 85 bogoslova. Samo ove godine imali smo 17 mladomisnika", istakao je fra Ilija.

Hrvatska knjižnica i čitaonica, rekao je ravnatelj Franjo Novak, pozdravljajući fra Iliju i okupljene građane, ovogodišnji će Mjesec hrvatske knjige posvetiti franjevcima pa bi se tako u tijeku listopada i studenoga u knjižnici trebale predstaviti knjige "Kardinal Haulik" i "Žed za izvorom" te održati predavanje "Osamstota obljetnica franjevac u Hrvatskoj".

Djelatnici Glasa Koncila hodočastili u Karmel Brezovicu

Zagreb, 7.10.2010. (IKA) – Djelatnici Glasa Koncila hodočastili su u srijedu 7. listopada u samostan karmelićanki u Brezovicu, u pohod svojim moliteljicama i podupirateljicama. Tradicionalni susret dogodio se u povodu blagdana sv. Terezije od Djeteta Isusa i Božjeg lica, na čiji je blagdan 1962. u javnost izašao prvi broj Glasa Koncila, pa je ta svetica postala i njegova zaštitnica. Misno slavlje u crkvi u brezovićkom karmelu predvodio je ravnatelj Glasa Koncila Nedjeljko Pintarić, u suslavlju s glavnim urednikom tjednika mons. Ivanom Miklenićem. Pjevanje tijekom mise predvodile su domaćice – redovnice karmelićanke, stanarice samostana koji je osnovao bl. Alojzije Stepinac. Stoga je propovijed ravnatelja Pintarića o Stepinčevoj bezuvjetnoj potpori i ljubavi prema katoličkom tisku, u kojoj je iznosio ključne blaženikove poticaje za uspostavljanje katoličkoga dnevnika iz prve polovice 20. stoljeća, bila na tragu molitvene ljubavi prema Glasu Koncila koje sve vrijeme svjedoče karmelićanke iz Brezovice.

Nakon misnoga slavlja, s kojega su djelatnici Glasa Koncila ponijeli blagoslovljene ruže, "zaštitni znak" sv. Male Terezije, karmelićanke su ugostile svoje "štićenike". Nakon svečanoga ručka uslijedio je radosni susret s redovnicama tijekom kojeg su karmelićanke, premda u klauzuri, pokazale iznimno poznavanje crkvene i društvene situacije.

Poglavarica samostana u svojem je govoru, nakon što je spomenula neke od tema iz Glasa Koncila i Maloga koncila koje su posebno "odjeknule" u samostanu, poručila medijskim gostima: "Znajte da u nama, sestrama iz karmela, uvijek imate oslonac".

Glas Koncila redovnicama je darovao tridesetak svojih novih knjiških izdanja, a redovnice su "uzvatile" darujući, između ostaloga, drugo izdanje duhovnih poruka sv. Male Terezije, najmlađe crkvene naučiteljice.

Arhiepiskop Teofilakt i arhimandrit Makarije posjetili sakralna zdanja Grada Zadra

Zadar, 7.10.2010. (IKA) - Izaslanstvo grčko-pravoslavnog patrijarha Teofila III. arhiepiskop Teofilakt i arhimandrit Makarije, u prijedopodnevnom satima u četvrtak 7. listopada obišli su gradsku jezgru posjetivši sve crkve, Stalnu izložbu crkvene umjetnosti, pravoslavnu crkvu Sv. Ilije i jedinstvene Morske orgulje. Kuda god su prolazili privlačili su pozornost prolaznika, Zadrana i gostiju, te su ih mnogi fotografirali i ljubazno pozdravljali. Pristupačni i otvoreni, bratskim su doživljeli susret sa zadarskim nadbiskupom Želimirom Puljićem. Arhiepiskop Teofilakt petu godinu služi u bazilici Rođenja Isusa Krista u Betlehemu. O. Makarije svojevremeno je bio student bogoslovije u Beogradu i izvršno govori naš jezik. Obojica su rodom iz Grčke. Moći sv. Šimuna će odnijeti za pohraniti u veliki i drevni manastir sv. Simeona u Jeruzalemu. "Bog vas sve blagoslovio! U ime patrijarha Teofila III. nadbiskupu, zadarskom puku i cijelom hrvatskom narodu nosim blagoslov Svetog Grada Jeruzelema i zahvalnost za dar moći sv. Šimuna", poručio je metropolit Jordana Teofilakt. U Betlehemu od 60.000 stanovnika 4000 je pravoslavnih. Većina su muslimani, no život s njima nije novost, nego višestoljetna stvarnost, rekao je metropolit. U svakodnevnom životu nemaju ozbiljnijih problema, osim izgreda u odnosima među pojedincima koje nastoje mirno riješiti. I tamo je glavni problem nezaposlenost. "Glavni prihod Betlehema je od hodočasnika. Kad je mir i hodočasnici dolaze, svi građani imaju koristi i žive od toga bavljenjem trgovinom i turizmom. Kad su nemiri, problem je egzistencijalne naravi", rekao je arhiepiskop Teofilakt. O. Makarije služi u Katru. Od 1.600.000 stanovnika kršćana je između 150 i 200 tisuća. Domaćih arapskih stanovnika je 200.000, a ostalo su stranci koji rade u industriji nafte i plina. Sa svega 10 tisuća četvornih km površine, Katar je treća zemlja u svijetu po proizvodnji plina. Domaćim ljudima čudno je vidjeti kršćanina i svećenika, kaže o. Makarije. Od pojave islama u 6. st. dominantni su muslimani. Kršćani su aktivno prisutni u Katru posljednjih 19 godina, a od prije 15 godina dozvoljena je i prisutnost svećenika. "Prije to nije bilo dozvoljeno. Ljudi su tajno molili u kućama. Sad je novi emir, knez, koji je jako otvoren čovjek. Voli kršćane, omogućio je boravak svećenicima i dodijelio nam zemlju da podignemo crkve", kaže o. Makarije. Imaju kontakt s katolicima i protestantima. Suraduju odlično, puno se posjećuju, zajedno slave Božić, Uskrs i ostale blagdane. Na velikom zemljištu koje im je dao emir podigli su šest crkava. "Svi smo jedan pored drugog u velikom kompleksu. Redovito se svakog mjeseca sastajemo, svi svećenici, i razgovaramo o problemima i planovima kao kršćanska zajednica u Katru. Zbog tisuća vjernika koji dolaze sad smo uputili zahtjev emiru za gradnjom novih crkava i čekamo odgovor", kaže o. Makarije. Oduševljeni su brojnošću crkava na zadarskom poluotoku. O. Makarije rekao je da u Egejskom moru neki otoci, nastanjeni s do 10 tisuća stanovnika, na svom teritoriju imaju čak 365 crkvice. "Za svaki dan u godini jedna crkva, posvećena svecima. Skoro svaka obitelj ili dom ima svoju crkvicu ili kapelu", kaže o. Makarije.

Moći sv. Šimuna poželio je iguman manastira sv. Simeona u Jeruzalemu, arhimandrit Teodorit. Ime mu znači Božji dar. Prije 20 godina od nekih monaha je saznao da su moći sv. Šime u Zadru. Odmah je reagirao molbom da ih se dobije, no uslijed ratnih prilika to nije bilo moguće ostvariti. Arhimandrit Teodorit o. Makariju rekao je: "Idi i pitaj zadarskog nadbiskupa može li se dio moći sv. Šimuna vratiti u manastir gdje je njegov grob, gdje je bila njegova kuća. Toliko tisuća ljudi tuda prolazi, da hodočasnici imaju

blagoslov dijela njegovih moći i na mjestu njegova groba i kuće". U pravoslavnoj Crkvi jako poštuju moći svetaca. Gotovo svaka crkva i manastir u Svetoj zemlji ima moći onih kojima su posvećeni. "Manastir sv. Šimuna to nije imao. Iguman Teodorit nestrpljivo čeka moći s velikom radošću. Hvala Bogu za mogućnost i priliku da se ostvari ta njegova velika želja. Mislim da ga čeka kao što je sv. Šimun toliko godina čekao Isusa Krista. I sad, prije nego smo krenuli u Zadar, rekao nam je: 'Ja sam star, ali ja čekam. Čekam, da dočekam taj događaj. I poslije sam u rukama Božjim'", zaključuje arhimandrit Makarije.

Zadar: Svečanost predaje moći sv. Šimuna

Moći novozavjetnog jeruzalemskog proroka zadarski nadbiskup Želimir Puljić svečano predao izaslanstvu grčko-pravoslavnog patrijarha iz Jeruzalema

Zadar, 7.10.2010. (IKA) - Moći sv. Šimuna, novozavjetnoga jeruzalemskog proroka koji je u djetetu Isusu prepoznao Mesiju i u hramu ga držao na svojim rukama četrdeseti dan od njegova rođenja, zadarski nadbiskup Želimir Puljić u četvrtak 7. listopada svečano je predao izaslanstvu grčko-pravoslavnog patrijarha iz Jeruzalema Teofila III., metropolitu Jordana Teofilaktu u pratnji arhimandrita iz Katra o. Makarija. U uvodu Svečane Večernje uoči blagdana sv. Šimuna, zaštitnika grada Zadra kojeg Zadrani časte devet stoljeća, mons. Puljić je puk pozdravio Pavlovim riječima Korincanima da milost Isusa Krista, ljubav Boga Oca i zajedništvo Svetog Duha uvijek bude s nama. "Svjesni te milosti molili smo da podijeli mir i jedinstvo Crkvi svojoj kršćanskoj. U ozračju Očeve ljubavi i blizini sv. Šime koji je bio prijatelj i suradnik Duha Svetoga, svima izričem srdačnu dobrodošlicu", rekao je mons. Puljić. U slavlju su sudjelovali brojni svećenici, gospičko-senjski biskup Mile Bogović, član Vijeća HBK za ekumenizam prof. dr. Ante Nediljko Ančić, dalmatinski episkop Fotije, zadarski paroh protorejeter Petar Jovanović, redovništvo, bogoslovi, sjemeništarci, puk, među kojim je bila i zajednica pravoslavnih iz Zadra, te zadarski župan i gradonačelnik Stipe Zrilić i Zvonimir Vrančić.

"To je velik i značajan događaj koji će se zlatnim slovima upisati u stranice povijesti Jeruzalemske Crkve. Ne možete ni zamisliti, možete samo razmišljati kolika će biti radost kršćana koji žive u Svetoj zemlji, ali i svih hodočasnika iz cijelog svijeta kojih tisuće svaki dan dolazi pokloniti se svetim mjestima u Svetoj zemlji. Svete moći za pravoslavne imaju osobitu važnost. Time izražavamo poštovanje svetitelju. Vjerujemo da svatko tko se pokloni i cjeliva svete moći dobiva blagoslov svetitelja i to mu je na spasenje duše. Na mnoga ljeta", poručio je arhiepiskop Teofilakt, izražavajući veliku zahvalnost za relikviju. Prenio je pozdrave, blagoslov i radost patrijarha Teofila III., članova Svetoga jeruzalemskog sabora i svih kršćana Jeruzalemske Crkve. U večernjim satima blagdana sv. Šimuna, u petak 8. listopada, arhiepiskop Teofilakt će svečeve moći predati igumanu manastira sv. Simeona Teodoritu koji se nalazi u zapadnom dijelu Jeruzalema. Bit će priređena svečanost u dočeku moći koje će svećenici i monasi, domaći puk i hodočasnici počastiti. Na mjestu gdje se nalazi grob sv. Šimuna kraljica Jelena je iznad tog svetog mjesta podigla crkvu u 4. st. Više puta su je rušili razni osvajači, a današnji manastir je podignut na temeljima te stare crkve.

Nakon molitve kajanja arhiepiskop Teofilakt i nadbiskup Puljić izmijenili su cjelov mira te je pjevana Večernja. "Okupio nas je nebeski zaštitnik čije tijelo počiva u srebrno-pozlaćenoj škrinji koju je 1380. g. s domaćim majstorima izradio zlatar Franjo iz Milana. Škrinju je naručila kraljica Elizabeta, kćer bosanskog bana Stjepana Kotromanića i žena

Ludovika Anžuvinca, ugarsko-hrvatskog i poljskog kralja. Škrinja svjedoči o visini umjetničkog ukusa i o vjeri naručiteljice koja je stigla u Zadar počastiti svete kosti starca Šimuna i preporučiti mu u molitvi svoje obiteljske i kraljevske brige", rekao je uvodno mons. Puljić, potaknuvši puk da preporuči dragom patronu osobne i obiteljske molitve i želje. "Osobito mu želimo preporučiti u molitve vjerni puk jeruzalemske i zadarske Crkve. Mjesna Crkva, ecclesia Iadrensis, radosna je što sestrinskoj Crkvi u Jeruzalemu, koja čuva prazan grob starca Šimuna, može pokloniti djelić njegova tijela na štovanje. Tako će ove dvije Crkve od sada biti povezane i štovanjem sveca koji je držeći Isusa na rukama objavio da je on svjetlost na prosvjetljenje naroda", rekao je mons. Puljić. Upravitelj zadarskog svetišta sv. Šime i kancelar Zadarske nadbiskupije don Josip Lenkić na početku obreda položio je svečeve moći ispred škrinje sv. Šimuna čiji su zastor potom otkrili Lenkić i generalni vikar Zadarske nadbiskupije don Milivoj Bolobanić. Nakon čitanja na grčkom i hrvatskom jeziku (Heb 4,15-16) i dijaloga Lenkića i mons. Puljića u kojem nadbiskup nalaže apostolskom vlašću udijeliti česticu sv. Šimuna crkvi svetog Grada Jeruzalema, Lenkić je relikviju donio na postolje ispred oltara te je položio otvorenu da se vidi srebrna teka u kojoj su moći. Upravitelj svetišta je na latinskom i hrvatskom pročitao Autenticu, svjedočanstvo o vjerodostojnosti moći, te je tu svečarski ispisanu pergamentu pokazao svećenicima, izaslanstvu i puku. Nakon molitve Očenaša mons. Puljić predao je relikviju arhiepiskopu Teofilaktu, a potom je arhimandrit Makarije pjevao Tropar i Kondak sv. Šimunu Bogoprimecu. Nakon slavlja arhiepiskop Teofilakt u procesiji do sakristije središtem svetišta odnio je moći na vrijednoj podlozi pronijevši ih među pukom.

Pohod grčko-pravoslavnog izaslanstva doprinos je suradnji dviju Crkava, rekao je mons. Puljić, izražavajući nadu da će biti poticaj vjernicima obiju zajednica da ispovijedaju vjeru u Krista Uskrsloga. "Upravo je vjera u Uskrsnuloga Gospodina bila u temelju pripreme ovog znakovitog susreta", istaknuo je mons. Puljić, potaknuvši na molitve Mariji koju s pravoslavcima častimo kao Bogorodicu. U spisima otaca opjevana je kao Djevica koja moli, sluša, žrtvuje i prinosi. "Postala je uzorom kako slaviti i zahvaljivati Bogu za silna djela koja izvodi u nama. Neka i nas poziva da se oko nje sabiremo kao u apostolsko doba kad su svi bili postojani u molitvi s Marijom, majkom Isusovom", rekao je mons. Puljić, moleći majku apostola da štiti i zagovara vjernike Crkve jeruzalemske i zadarske. Nadbiskup je podsjetio da su 22. travnja 2001. u Strasbourgu predsjednici Vijeća europskih biskupskih konferencija i Konferencije europskih Crkava potpisali Ekumensku povelju sa smjernicama za suradnju kršćanskih Crkvi, u duhu Pavlove preporuke Efežanima "trudite se sačuvati jedinstvo Duha svezom mira". U Povelji se ističu zadaci ići jedni drugima, zajednički djelovati i zajednički moliti. "Ekumenizam živi od tog zajedničkog hoda. Osobito kad se sluša Božju riječ i pušta Duhu Svetom da djeluje u nama i po nama. Premda je bolna činjenica da među kršćanima nema euharistijskog zajedništva, ipak razna ekumenska bogoslužja, zajedničke pjesme i molitve, naročito molitva Očenaša, obilježavaju našu duhovnu povezanost. Zato je kršćanska obveza moliti jedni za druge, a osobito za jedinstvo kršćana", rekao je mons. Puljić, poručivši: "Premda dugo razdoblje razdijeljenosti nije pogodno za ekumenizam, kršćani se ne smiju umoriti širiti ljubav, snošljivost i praštanje. Tu su osobito pozvani katolici i pravoslavni jer ih vežu iste knjige i tradicija, kerigma i liturgija te Učiteljstvo zajedničkih prvih sedam sabora".

Prvo hodočašće zdravstvenih djelatnika Požeške biskupije u Voćin

Voćin, 8.10.2010. (IKA) - Zdravstveni djelatnici s područja Požeške biskupije, udruženi u Hrvatsko katoličko liječničko društvo, ogranak Požega, Nova Gradiška, Našice, Lipik, Pakrac i Daruvar, te Virovitica zajedno s Hrvatskom katoličkom udrugom medicinskih sestara u Požeškoj biskupiji, ogranci Požega, Nova Gradiška, Našice, Lipik, Pakrac i Virovitica okupili su se 8. listopada u Voćinu na svom prvom biskupijskom hodočašću. Među programskim sastavnicama hodočašća bilo je predavanje dr. Tomislava Ivančića o marijanskim svetištima i ljudskom zdravlju. U izlaganju dr. Ivančić kazao je zdravstvenim djelatnicima kako se u svom liječenju ne smiju oslanjati samo na vlastite snage i znanost, nego je neophodno računati s Bogom, Stvoriteljem i Gospodarom ljudskog života. "Vi liječite, a Bog ozdravlja", podsjetio je predavač. Sav naš život temelji se na vjerovanju. Stoga je i u bolesti važno povjerenje u ljek i onoga koji liječi. Marijanska svetišta u kojima se događaju čudesna izlječenja najbolje svjedoče o tome, zaključio je prof. Ivančić.

Požeška udruga medicinskih sestara organizirala je molitveno-meditativni program pred likom Gospe voćinske. Euharistijsko slavlje predvodio je požeški biskup Antun Škvorčević, a koncelebrirali su voditelj svetišta Mladen Štivin, dr. Ivančić, Josip Devčić, predsjednik Odbora za izgradnju svetišta u Voćinu, i duhovni asistenti navedenih udruga.

Biskup je istaknuo vrijednost i važnost služenja zdravstvenih djelatnika bolesnicima te je izrazio radost što su se u Godini Gospe voćinske okupili na hodočašću u voćinskom svetištu kako bi molili zagovor Isusove Majke za duhovnu snagu u svom djelovanju. Podsjetio je da su uz bolnice i marijanska svetišta mjesta u kojima ljudi ozdravljaju, prvenstveno na razini duha te da nam hodočašća pomažu razumjeti čovjeka u njegovoj potrazi za cjelovitim zdravljem. Pozvao je sve hodočasnike da na Dan hrvatske neovisnosti mole i za svoju domovinu da ona bude zemlja zdravih ljudi u kojoj se poštuje čovjek u svom dostojanstvu i pravima od začeća do prirodne smrti.

U homiliji biskup je podsjetio kako je znanost dugo vremena išla odvojenim putem od duhovnosti, ali da se u novije vrijeme pokazalo koliko je važna duhovna dimenzija za istinit pristup stvarnosti oko nas, osobito čovjeku. Kazao je kako čovjek kao osoba, duhovno biće nije dokraja dohvatljiv eksperimentalnim pozitivističkim putovima i da je iskustvo koje imamo o samima sebi i stvarnosti oko nas daleko dublje. Ukazao je na otajstvenost ljudske patnje, bolesti i trpljenja i na pitanje pristupa tom ljudskom stanju. Biskup je istaknuo kako su u liječenju bolesti važna znanstvena dostignuća na području medicine i njihova primjena, ali da je liječnička solidarnost s bolesnikom, njegova ljubav prema njemu silna duhovna moć kojom prodiere u bolesnikovo biće sve do njegova duha i dohvaća ga u njegovoj cjelovitosti te da je stoga duhovnost medicinskog osoblja bitna sastavnica njihova djelovanja. Zamolio je Isusovu Majku da svakog medicinskog djelatnika na hodočašću u Voćinu još snažnije poveže sa svojim Sinom, da mu on daruje svoga Duha ljubavi te njegova zdravstvena djelatnost bude još moćnija, da po njoj liječi i onda kad medicina više ne može ništa učiniti.

Na završetku misnog slavlja biskup je u molitvi predanja sve zdravstvene djelatnike i njihovo služenje bolesnicima povjerio Isusovoj Majci. Nakon mise hodočasnici su nastavili druženje u prostorima Hrvatskog doma.

Blagdan sv. Šimuna, zaštitnika Zadra

Od 1632. g. tijelo mu počiva u crkvi sv. Stjepana prvomučenika koja se otada naziva crkva Sv. Šimuna Zadar, 8.10.2010. (IKA) - Blagdan sv. Šimuna, zaštitnika grada Zadra, svečano se slavi u petak 8. listopada u svetištu sv. Šimuna u Zadru s više misa, a svečano priepodnevno misno slavlje u zajedništvu s brojnim svećenicima i nazočnosti puka iz cijele nadbiskupije predvodio je zadarski nadbiskup Želimir Puljić. "Burna prošlost Zadrana nerazdvojivo je vezana uz štovanje sv. Šimuna i plod je velike pobožnosti prema zadarskom pokrovitelju. On je s pravom postao naš svetac, pokrovitelj, brine o cijelom gradu", rekao je nadbiskup. Njegovo je tijelo bilo preneseno iz Palestine u Carigrad gdje mu je car Justin II. 570. g. izgradio crkvu za relikvije. Prema natpisu u raci sv. Šimuna, svečevo tijelo iz Carigrada preneseno je u Zadar 1203. g. Od 1632. g. tijelo mu počiva u crkvi Sv. Stjepana prvomučenika koja se otada naziva crkva Sv. Šimuna. Na najuzvišenijem mjestu u svetištu iznad glavnog oltara dva velika barokna anđela od bronce nose na rukama raku sv. Šimuna. "To je jedan od najdragocjenijih i najvrjednijih izložaka cijele naše srednjovjekovne baštine. Raka govori o visini umjetničkog ukusa, ali i o vjeri naručiteljice koja je počastila tijelo svetog starca preporučivši mu u molitvi svoje obiteljske i kraljevske brige. Svoje hodočašće ovjekovječila je naša bosanska Hrvatica jednom od najvećih umjetnina naše hrvatske vjerske i kulturne baštine", rekao je mons. Puljić. Raka je od prvorazredne umjetničke vrijednosti na kojoj su iskucani važni povijesni događaji i svakidašnji život Zadrana, a za taj rijedak dragocjeni rad kraljica je stavila na raspolaganje 250 kilograma srebra. Zlatar Franjo iz Milana urezao je u raku gotskim slovima natpis na latinskom: "Ovdje, u ovoj raki, koju je, da izvrši svoj zavjet, darovala moćna, preslavna i uzvišena Elizabeta Mlađa, vladarica Ugarske, počiva u miru Šimun Pravednik, koji je na svojim rukama držao Isusa, rođena od Djevice. Ovo je djelo učinio Franjo iz Milana godine 1380.". Raka sv. Šimuna otvorena je za iskazivanje štovanja svecu osam dana od blagdana. Svećenstvo i puk nakon mise došli su pred škrinju iskazati štovanje, dok mu vjernici Zadarske nadbiskupije tradicionalno gromko pjevaju: "O proroče pravedniče, veliki naš zaštitniče, tvoje ruke časne svete prikazaše Božje dijete. Pravedniče sveti Šime, slavimo ti sveto ime. Slavimo ti svete kosti, ti nas čuvaj u milosti".

19. obljetnica mučeničke smrti vlč. Ivana Burika

Održana druga memorijalna utrka Vukovar - Tovarnik Tovarnik, 8.10.2010. (IKA) - U spomen na ubijenog svećenika Ivana Burika i 663 mučenika Crkve u Hrvata 8. listopada održana je 2. memorijalna utrka od Križa žrtvama za slobodnu Hrvatsku u Vukovaru do groblja sv. Križa u Tovarniku. Više od 60 sudionika, među kojima je bilo žena i djece, na startu je blagoslovio vukovarski gvardijan fra Gordan Propadalo. Nakon 30 kilometara i nešto više od tri sata trkači su stigli do cilja na groblje u Tovarniku, gdje se okupilo mnoštvo vjernika iz Tovarnika i okolnih mjesta, kao i vjernika koji su hodočastili iz Strizivojne, Selaca Đakovačkih, Osijeka. Izaslanstva općine Tovarnik, Udruge dr. Ante Starčević i trkača koji su stigli iz cijele Hrvatske položili su vijence i zapalili svijeće na mjestu masovne grobnice i na grobu mučenika vlč. Ivana Burika. Uslijedila je zajednička molitva koju je predvodio župnik Stjepan Vukovac. U večernjim satima u prepunoj crkvi Sv. Mateja misu zadušnicu predvodio je mons. Stjepan Karalić.

53. obljetnica smrti sl. Božje Marice Stanković

Njezina jednostavnost i vedrina bili su najbolji način da se približi mladima, da osvoji srca, da povede prema Kristu. Nasmijano i vedro lice vjernika najbolji je znak zdravlja njegove vjere, istaknuo biskup Gorski

Zagreb, 8.10.2010. (IKA) – U povodu 53. obljetnice smrti sl. Božje Marice Stanković euharistijsko slavlje predvodio je 8. listopada u zagrebačkoj katedrali zagrebački pomoćni biskup Mijo Gorski. U koncelebraciji su bili postulator kauze za proglašenje blaženom sl. Božje Marice Stanković Milan Pušec, sudac-delegat u procesu beatifikacije mons. Vladimir Stanković, voditelj teološke komisije u kauzi fra Bonaventura Duda, predsjednik Povijesne komisije mons. Ivan Miklenić, generalni postulator Zagrebačke nadbiskupije mons. Juraj Batelja, rektor Nadbiskupskoga bogoslovnog sjemeništa mons. Stjepan Baloban, provincijal Hrvatske kapucinske provincije sv. Leopolda Bogdana Mandića fra Ivica Petanjak i provincijal Hrvatske provincije franjevac trećoredaca glagoljaša fra Ivan Paponja, rektor zagrebačke katedrale i duhovnik Križarske organizacije preč. Josip Kuhtić, odgojitelji u bogosloviji, te svećenici koji su došli s hodočasnici.

Na početku mise biskup Gorski vjernike je pozdravio u ime zagrebačkog nadbiskupa kardinala Josipa Bozanića. Biskup je posebno pozdravio hodočasnike pristigle s otoka Krka, Cresa, Lošinja i Paga, te hodočasnike iz Karlovca i Donje Voće, te članove Križarske organizacije koji su ovu godinu proglasili Godinom službenice Božje Marice Stanković.

U homiliji biskup Gorski istaknuo je riječi evanđelja u kojem Isus stavlja svakog vjernika pred presudan izbor. Onaj tko izabire vjeru mora biti spreman na prihvatanje teškoća, protivljenja, pa čak mora biti spreman na mučeništvo.

Pogledamo li mučenike i svece naše Crkve, bl. Alojzija Stepinca, vidimo da su svi, izabравši Boga trpjeli i umrli čineći dobro. Tako i sl. Božja Marica Stanković, rekao je biskup, te podsjetio na njezine riječi "ne treba bježati od ljudi, svijeta, vremena... sve naše i ljudi kao Božja djeca, i vrijeme kao djelo Božjih ruku i prilike kao Božje pripuštenje". Kako je ispravno razumjela što je vjera, svoje poslanje u svijetu, jer vjera je osobni izbor, ali isto tako javni čin u svjedočenju. Ne može se i ne smije se sakriti od svijeta i vremena. Zato je posvjedočiti vjeru u svijetu, biti u svijetu, a ne biti od svijeta ne samo čin osobnog posvećenja, nego i čin spasenja svijeta, čin promjene društva, poručio je biskup.

Kakva je hrabrost i kakva je vjera te žene bila u nevjeme kada se zbog riječi išlo i u zatvor i gubio život. Hrabro je prihvatila ulogu žene, učiteljice, vjernice, ne očekujući da netko drugi obnaša njezinu zadaću. A danas? Adamovsko prebacivanje krivnje proširilo se na sve razine našeg društva, nažalost i na naše crkveno i vjerničko područje. Prstom se gotovo redovito upire u drugoga "on bi trebao, on je odgovoran". Uvijek bi drugi trebao nešto učiniti. No, nema drugih, postojim ja sa svojom vjerom, sa svojom obitelji, svojim majčinstvom, očinstvom, sa svojom župom, postojim ja na svojem radnom mjestu, Crkvi, politici, ekonomiji, prosvjeti, kulturi, rekao je biskup, te upozorio kako hrvatski vjernici laici uz časne iznimke još uvijek šute. Stoga je upitao, što je to toliko vrijedno da se ne usudimo živjeti, govoriti, djelovati kao cjeloviti kršćani. Bojimo li se poruge, povlačenja po medijima, ako da je to zbog istine evanđelja, a ne zbog naših grijeha, i što ćemo to steći ako zatajimo Učitelja?

Pozvani smo s Isusovim riječima i primjerom službenice Božje progovoriti i svjedočiti javno svoju vjeru, stati uz istinu, rekao je biskup te dodao da nam je kao vjernicima dovoljno činiti to da životom posvjedočimo svima koje susrećemo da je Isus moj Bog, da je Isus moj Spasitelj.

Marica Stanković svjedočila je s punim pouzdanjem u Boga nasmijana i vedra lica. Gdje god je dolazila, s kim god se susretala, donosila je svoje vedro i nasmijano lice. Njezina jednostavnost i vedrina bili su najbolji način da se približi mladima, da osvoji srca, da povede prema Kristu. Nasmijano i vedro lice vjernika najbolji je znak zdravlja njegove vjere. Nasmijano lice i vedrina odraz je čiste savjesti, Božje blizine i vjere koja se potpuno predaje Bogu. Lice je to vjernika koji niti plače za prošlim, niti je ogorčen na sadašnje, ali se ni ne boji budućnosti, istaknuo je biskup, upozorivši kako nam upravo to danas nedostaje.

Na kraju mise postulator Pušec uime Postulature i Svjetovnog instituta Krista Kralja zahvalio je svima na sudjelovanju u euharistijskom slavlju. Vjernike je kratko upoznao s tijekom kauze. Istaknuo je kako je crkveno sudište pod vodstvom mons. Stankovića uglavnom ispitalo gotovo sve mjerodavne svjedoke. Sada se proučavaju povijesne okolnosti, te će se započeti s prijevodom onoga što treba poslati u Rim na Kongregaciju za kauze svetaca, rekao je postulator Pušec. Misno slavlje pjevanjem je uvećao Bogoslovski oktet.

Marica Stanković rođena je u Zagrebu, 31. prosinca 1900. godine. Maturirala je na učiteljskoj školi Sestara milosrdnica 1920. godine. Radeći kao nastavnica i aktivno sudjelujući u katoličkom pokretu, nastavila je školovanje te je godine 1930. diplomirala na Pedagoškoj školi u Zagrebu. S idejama katoličkog pokreta susreće se 1920. godine na sletu orlovske mladeži u Mariboru. Nakon toga sleta, aktivno se uključuje u orlovsku organizaciju u Hrvatskoj. Predsjednicom Saveza hrvatskih orlica bila je od 1927. do 1929. godine, kada je zakonskom uredbom orlovstvo ukinuto. Godine 1930. sudjeluje u osnivanju križarske organizacije u kojoj obnaša službu predsjednice do njezina raspuštanja godine 1945. Godine 1938. zajedno sa još pet djevojaka osniva Zajednicu Krista Kralja, prvi svjetovni institut u Hrvatskoj.

Nakon stupanja komunista na vlast, u ljeto 1945. godine, Marica Stanković podnosi ostavku na nastavničku službu jer je bila svjesna da kao poznata katolikinja u novonastalim prilikama neće moći raditi u školi. Marica Stanković je, naime, 2. lipnja 1945. godine javno ustala u obranu zagrebačkog nadbiskupa Alojzija Stepinca. Uhićena je 1. rujna 1947. i pritvorena u Petrinjskoj ulici, najprije na UDBA-i, a od 1. prosinca na Okružnom sudu. Suđenje se održavalo od 22. do 24. siječnja 1948. Okružni sud u Zagrebu donio je 24. siječnja presudu po kojoj je Marica Stanković osuđena na kaznu lišenja slobode s prisilnim radom u trajanju od pet godina. Nakon čitanja osude zajedno s ostalim osuđenima zapjevala je pjesmu *Christus vincit, Christus regnat, Christus imperat*. Od 1. travnja 1948. do 1. rujna 1952. izdržavala je kaznu u logoru u Slavonskoj Požegi. Teško narušena zdravlja vraća se u Zagreb gdje se posvećuje pisanju i individualnom radu u formiranju članica Svjetovnog instituta, jer je to jedino što može raditi zbog nadzora UDBA-e. U prosincu 1955. pogoršava joj se zdravlje. Umire 8. listopada 1957., u 57. godini života, s riječima "dosta mi je Tvoja milost". Sprovodne obrede 11. listopada na Mirogoju predvodio je dr. Franjo Šeper, tadašnji zagrebački nadbiskup koadjutor, njezin dugogodišnji prijatelj i podupiratelj.

Zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić otvorio je 16. studenoga 2006. postupak za beatifikaciju Marice Stanković.

Zadar: Večernje misno slavlje blagdana sv. Šimuna

Zadar, 8.10.2010. (IKA) – Proslava blagdana sv. Šimuna, zaštitnika Zadra, zaključena je 8. listopada koncelebriranim večernjim misnim slavljem koje je u svetištu Sv. Šimuna u Zadru predvodio gospičko-senjski biskup Mile Bogović. Čestitao je svima i Dan neovisnosti koji se slavi na svečev blagdan. Sveci su igrali veliku ulogu u prošlosti Zadra a datumi s njima povezani važni su za povijest grada i domovine. Sve povezano s mučeničkim svjedočanstvom je čvrsto, rekao je biskup Bogović. U Zadru se odigrao i važan događaj za našu domovinu, mirom 1358. g. Zadar je vraćen matici Hrvatskoj, a kraljica Jelena je dala izraditi škrinju za sv. Šimuna. U našoj povijesti važni događaji za narod zbivali su se uz svece, rekao je mons. Bogović, istaknuvši da je dobro kad nas povezuje ono što je plemenito, sveto, kršćanski i ljudski duboko. "Sve nastalo na tim uzorima je trajno. Snažno zajedništvo ne može nastati na prolaznim vrednotama. Zajedništvo je čvrsto kad se ugradi osobna spremnost u nj ugraditi svoj život. Tako su radili sveci, jer su voljeli svoj narod i bili spremni ugraditi sebe za dobro zajedništva. Tako je radio i sv. Šime", rekao je mons. Bogović. U prva tri stoljeća kršćanstva nastalo je čvrsto zajedništvo zbog kršćana koji su bili spremni sve dati iz ljubavi prema drugome. "Tada nije bilo naklonosti države. I to nisu bili veliki književnici ni filozofi. Ali ti su se ljudi bili spremni žrtvovati, dati sve svoje vrijeme i snage za dobro drugoga. I unosili su takvu snagu u društvo da je nakon tri stoljeća omalovažavanja kršćana car Konstantin vidio da je nastala čvrsta zajednica koju se ne može mimoilaziti. To su stvorili veliki sveci i mučenici", rekao je mons. Bogović. Potaknuo je roditelje da djeci daju prave uzore. "Ono što Crkva stavi u kalendar i kao uzor svijetu ne briše se kroz povijest. A drugi prođu, danas mu kliču a sutra dan okreću leđa, jedan sustav ih podigne drugi baci, nekad heroji postanu zločinci i obrnuto", upozorio je biskup, potaknuvši na izbor uzora koji će biti svjetlila u životu. "Sv. Šime je osvijetljavao put kroz zadarsku povijest sve do danas. Što je Šimun pokazao ostalo je uputa koja vrijedi onda i danas. Šimun je prepoznao spasenje svijeta u Isusu i vidio da nešto spasonosnije ne može doživjeti; jer nema drugog imena u kojem nam je dano spasenje. Naša je zadaća tu vjeru prenijeti na nove naraštaje. Činimo li to u našim obiteljima, župama, radnim mjestima", upitao je mons. Bogović. "Misle da treba prenijeti zemlju, kat, sobu, auto; da je to najveća vrijednost i da će time obogatiti i osigurati dijete. Zaboravljaju da je najveća vrijednost vjera u spasitelja Isusa Krista. Jer taj stav nas čini čvrstim i kad su patnja i mrak. Tada imaš tu svijeću. Jedino ta gori i može ti pokazati put. Ako ne predamo tu svijeću idućem naraštaju malo smo učinili", upozorio je biskup, istaknuvši da ono što trebaju učiniti roditelji ne mogu nadoknaditi vjeroučitelj ni župnik. "Dijete najprije u gestama i licu u obitelji treba vidjeti da roditelj vjeruje u Krista, da nije sam, da se prekrži i pomoli. Tada će povjerovati i ono što će čuti od župnika i vjeroučitelja", rekao je mons. Bogović. Istaknuo je da čovjeka ne spašava znanje nego povjerenje i susret s Bogom, po kojem zna da nije sam nego je s njim uvijek Bog koji ga prati. "Šimun je prepoznao spasenje u Kristu. Time je sve ključno u životu riješeno i čovjek je siguran bez obzira što se dogodilo. Ako nema te sigurnosti, prenosi se nervoza, depresija, besmisao, praznina. Ako čovjek osjeti da je u njegovom životu prisutan Bog, nema praznine", rekao je mons. Bogović, zaključivši: "Prenesimo i mi na nove naraštaje vjeru u spasitelja, predajmo to svjetlo svijeta onome s kim živimo jer je Krist svjetlo cijelog svijeta. Isus je osvijetlio ne samo svoje vrijeme, nego sva vremena i vijekove. On može osvijetliti i tvoje putove!"

33. sabor mladih katolika Gospičko-senjske biskupije

Senj, 8.10.2010. (IKA) - U Senju je 8. listopada održan 33. sabor mladih katolika Gospičko-senjske biskupije. Geslo susreta bilo je "Rast u vjeri", a vezano uz pastoralnu temu biskupije koja je posvećena župnoj katehezi. Stotinjak mladih u senjskoj katedrali Uznesenja BDM pozdravio je biskupijski povjerenik za mlade mons. mr. Tomislav Rogić te im iznio najvažnije činjenice o katedrali. Središnje duhovno razmatranje "Rast u vjeri" održao je senjski župnik i profesor na Teologiji u Rijeci dr. Richard Pavlič. U nastavku je misu predvodio mons. Rogić u konceleciji dr. Pavliča, župnika Brinja i otočkog dekana Jure Tuteka te župnog vikara Senja Marija Vazgeča. Dr. Pavlič poručio je mladima da je u vjeri najvažnija spoznaja da me Bog ljubi, nakon čega i mi ljubimo ostale. Susret je završen u popodnevnom satima radnim dijelom sabora u dvorani bivšega senjskog sjemeništa na Cilnici pod predsjedanjem biskupijskog povjerenika za mlade mons. Rogića. Radni dio sabora započeo je pozdravom predsjednika sabora Jurja Tomljanovića, nakon čega je bivša predsjednica Iva Dasović podnijela izvješće o novom, 16. broju lista mladih Osvit. Slijedila su izvješća o radu u proteklom razdoblju predstavnika svih pet dekanata. Odlučeno je da ovogodišnja tradicionalna adventska akcija mladih biskupije bude za bolesnog dječaka Tomislava Luketića. Za predstavnika biskupije na susretu mladih u talijanskom Loretu izabran je Juraj Tomljanović iz Senjskoga dekanata. Za Svjetski dan mladih 2011. godine u Madridu prijavilo se osmero mladih, a 10 sabornika prijavilo se za novogodišnji Taize susret mladih koji se ove godine održava u Rotterdamu. Iduće godine mladi iz Gospičko-senjske biskupije ponovno će sudjelovati u školi za župne animatore s čime su upoznati novi sabornici. Odlučeno je da se idući sabor mladih održi 11. prosinca u Ogulinu.

Susret mladih u Dugopolju

Dugopolje, 9.10.2010. (IKA) – Župa sv. Mihovila arhandela u Dugopolju započela je u subotu 9. listopada sa susretima mladih koji žele rasti u vjeri te svjedočiti svoju pripadnost Kristu i Crkvi. Inicijativa je pokrenuta od samih mladih koji su željeli i smatrali potrebnim učiniti nešto za svoje vršnjake koji traže smisao svog života i grade svoj identitet često na krivim mjestima. Župnik don Mirko Bitunjac rado je prihvatio i podržao tu inicijativu te je na početku susreta pozdravio mlade i potaknuo ih da im Crkva bude mjesto na koje će rado navraćati i ugodno se osjećati te tako rasti u vjeri u Kristovom domu molitve. Na početku susreta mladi su izveli dramsko-scenski prikaz molitve Očenaša nakon kojeg je uslijedilo predavanje o važnosti vlastitog dostojanstva i iskustvu vrijednosti kao temelja u oblikovanju identiteta. Predavanje je održao mr. don Jenko Bulić, povjerenik za pastoral mladih Splitsko-makarske nadbiskupije. Predavač je pozvao mlade da prepoznaju te susrete kao prigodu i mogućnost rasta i razvoja kršćanskog identiteta kako u odnosu prema bližnjima, okolini tako posebno u odnosu prema samima sebi. Takvo iskustvo se može postići jedino ako mladi čovjek prepozna koliko ga Bog voli i ljubi i koliko je vrijedan u Božjim očima. Njegovanje zrelog odnosa prema Bogu izvor je i temelj ispravnog vrednovanja vlastitog dostojanstva kao djeteta Božjega. Predavač je potaknuo mlade da dadu svoj doprinos u pastoralnim inicijativama svoje župe i nadbiskupije te ih pozvao da sudjeluju na susretima mladih u Splitu. Susret je bio obogaćen pjevanjem koje su pripremili animatori mladih u župi, a završio je igrom koja je nosila duboku poruku darivanja za druge.

Godišnji izlet - hodočašće redovnica na Visovac

Visovac, 9.10.2010. (IKA) – Treći godišnji izlet - hodočašće redovnica s područja Splitsko-makarske nadbiskupije priređen je u subotu 9. listopada na slapove rijeke Krke i otočić Visovac, na kojemu se nalazi svetište Gospe Visovačke i franjevački samostan s novicijatom splitske Franjevačke provincije Presvetog Otkupitelja. Oko 80 redovnica pod vodstvom nadbiskupijskoga delegata za redovnice fra Petra Lubine krenuli su ispred Gospe od zdravlja u Splitu u dva autobusa, preko Muća i Drniša, do prve odredišne točke Roškog slapa, gornjeg slapa na rijeci Krki. Nakon kratkog razgledavanja i uživanja u tom čudu ljepote prirode uputili su se na Visovac, gdje im se pridružio i splitsko-makarski nadbiskup Marin Barišić. Rijeka Krka nakon mučnoga proboja kroz Grede naglo se smiruje tvoreći jezero, na kojem je otok, a na njemu drevni franjevački samostan – Visovac. Redovnici su tijekom stoljeća marljivim radom pretvorili kamenu hrid, koja je stršila iznad vode, u otok pun zelenih stabala, voća i šarenog cvijeća. Na Visovcu su "hodočasnike" dočekali domaćini franjevci, njih deseterica od kojih su šestorica novaci a četvorica odgojitelji. Gvardijan samostana fra Mate Gverić izrazio je dobrodošlicu, a provincijski promicatelj misija fra Stojan Damjanović upoznao je redovnice s povijesnom važnošću samostana i crkve te kulturnom baštinom. Osim bogate knjižnice i arhiva, u samostanu se nalazi i muzej, koji je otvoren za posjetitelje. U njemu su izloženi arheološki predmeti pronađeni u okolici Visovca, vrijedne knjige i umjetničke slike te dragocjeni, više stoljeća stari, primjerci liturgijskih predmeta i misnoga ruha. Sve ovo svjedoči o religioznoj i kulturnoj djelatnosti franjevaca ovog otočića kroz proteklih 6 stoljeća, naglasio je fra Stojan. Vrhunac susreta bilo je misno slavlje koje je u samostanskoj crkvi (izgrađenoj krajem 17. st.) predvodio nadbiskup Barišić. U propovijedi je govorio o ulozi žene u Crkvi, osobito one koja je izabrala Krista za zaručnika. Naglasio je da je ta uloga velika, važna, nenadomjestiva. Poznavajući svesrdnu zauzetost redovnica u pastoralu Crkve nadbiskup je govorio o ulogama Marte i Marije kako bi ih potaknuo na još žarču molitvu i međusobne susrete kao što su i ovi izleti. "Danas ste napustili svoja radna mjesta: urede, kuhinje, bolnice, napustili ste ulogu Marte kako biste ušli u ulogu Marije i sjeli do Gospodinovih nogu te čuli što nam on želi reći. Marta i Marija žive u nama i čine dvije dimenzije naših odnosa prema Bogu i drugima. Te dvije uloge se trebaju prožimati i ne mogu jedna bez druge", kazao je mons. Barišić. Riječ zahvale na kraju misnoga slavlja uputio je delegat za redovnice fra Petar Lubina. Nakon zajedničkog domjenka, koji su pripremili domaćini, i šetnje po Visovcu redovnice su se uputile prema Skradinskom buku gdje su razgledale donje slapove, a u Split su se vratile u večernjim satima.

Izabrano novo Nacionalno vijeće FRAMA-e

Samobor, 9.10.2010. (IKA) – Na završetku XIII. nacionalne i VI. izborne skupštine Hrvatskoga nacionalnog bratstva Franjevačke mladeži koja se održala u Kući susreta Tabor u Samoboru od 8. do 10. listopada, izabrano je novo Nacionalno vijeće FRAMA-e. Za predsjednika je izabran Ivan Bambir (Zagreb - Siget), a za potpredsjednicu Mateja Đumić iz Vukovara. Tajnica Vijeća je Nina Lukež (Rijeka - Žabica), voditeljica formacije je Marta Radoš (Rijeka - Trsat), a blagajnik Damir Molnar (Rijeka - Krnjevo).

Ostvarivanje zdrave i kvalitetne komunikacije

16. formativni seminar za animatore i suradnike u radu s osobama s invaliditetom i s njihovim obiteljima

Đakovo, 9.10.2010. (IKA/TU) - Ured za pastoral osoba s invaliditetom i njihovih obitelji Đakovačko-osječke nadbiskupije organizirao je u subotu 9. listopada u prostorijama KBF-a u Đakovu 16. formativni seminar za animatore i suradnike u radu s osobama s invaliditetom i s njihovim obiteljima na temu komunikacije. Nakon uvodne molitve i pozdrava nadbiskupijskog povjerenika Alojza Kovačeka predavanje "Molitva, susret čovjeka s Bogom – preduvjet zdrave komunikacije" održao je mr. Bože Radoš, duhovnik u Bogoslovnom sjemeništu u Đakovu. Razmišljajući o molitvi, u predavanju se pozabavio s dvije riječi - susret i razgovor. Temu predavanja mr. Radoš predstavio je kroz nekoliko priča iz Evanđelja u kojima se kroz Isusovo susretanje s ljudima rađa zajedništvo Boga i čovjeka, dodirujući pojam naše slabe komunikacije, te bolesnih, zaraženih riječi koje ne mogu izrasti u zajedništvo. Kroz susret Isusa i Samarijanke na Jakovljevu zdencu posvijestio je velik problem svakodnevne komunikacije – površnost, jer često govorimo o stvarima koje nas usput dotiču, vješto izbjegavajući komunicirati ono što se događa u nama. Kroz Isusov susret s Marijom i Martom predavač je objasnio kako često Božji dolazak u naš život shvaćamo kao prigodu da nešto učinimo. "Isus ne želi da molitva bude naše davanje njemu, već njegovo davanje nama. Marta se ne obraća direktno svojoj sestri, nego preko treće osobe, nema direktne komunikacije. Često je naša komunikacija slaba i ne vodi zajedništvu jer ide preko neke treće osobe", rekao je predavač, istaknuvši kako slušanje u kršćanskom životu nije usputno, već ključno, kako je u molitvi ono početak i kraj, a sve komunikacije s Bogom počinju šutnjom, koja nije nedostatak komunikacije, već vodi prema potpunoj komunikaciji. Predavanje je zaključio susretom u Emausu, kada se dvojica učenika putem prepiru, sve dok se ne susretnu s Učiteljem. Rekao je: "Često, kada se dogodi lom u obitelji, njezini članovi ostaju zajedno, ali ih takva komunikacija još više razdvaja. Ovdje vidimo kako loša komunikacija, kada joj se pridruži Treći, postaje zajedništvo. Kada dopustimo da Bog uđe u naš život, nastaje puno zajedništvo koje nema zatvorena vrata, već ostavlja otvorena vrata, vraća u život i pronalazi način da komuniciramo s drugima".

Predavanje "Komunikacija – osnova svakog međuljudskog odnosa" održala je prof. psiholog Monika Šimek. Posvijestila je nekoliko čestih predrasuda o komunikacijama, a uspješnom komunikacijom nazvala onu u kojoj svi sudionici jednako interpretiraju značenje poruke i jednako ju razumiju, kazavši da uspješan proces komunikacije pretpostavlja vještine verbalnog i neverbalnog iskazivanja, razvijenu vještinu slušanja i sposobnost opažanja. Kroz primjere iz svakodnevnog života pokazala je kako slušanje predstavlja gotovo polovinu komunikacijskih aktivnosti, a da je aktivno slušanje temelj dobre komunikacije. Zaključila je da dobar slušatelj ne prekida, gleda sugovornika u oči, ne otima riječ iz zasjede, ne napada, ne govori o sebi, sluša zainteresirano i strpljivo, stavlja se u položaj sugovornika, ohrabruje sugovornika gestama i mimikom, ne ruga se i ne omalovažava. Nakon rasprave i okrijepe uslijedio je rad u radionicama "Kako komuniciramo s najbližima?" i "Znamo li slušati?"

Izabrano novo Nacionalno vijeće FSR-a

Samobor, 9.10.2010. (IKA) – U tijeku održavanja X. redovnog i IV. izbornog nacionalnog kapitula Franjevačkoga svjetovnog reda koji se održava u Kući susreta Tabor u Samoboru 9. listopada izabrano je novo Nacionalno vijeće FSR-a. Za novoga nacionalnog ministra FSR-a izabran je Stjepan Kelčić (Zagreb-Kaptol), za doministra Petar Perković (Rijeka-Krnjevo). Tajnica Vijeća bit će Hilda Švarcmajer (Kaptol-Zagreb). Dužnost blagajnice obavljat će Marina Lovrić (Ksaver-Zagreb). Izabrani su i povjerenici za formaciju Danijela Rebac (Dubrava BZ BDM-Zagreb) i za Franjevačku mladež Ivana Šarčević (Belišće). U ime Nacionalnog vijeća FSR-a za međunarodnog vijećnika izabran je Dario Brigić (Kaptol-Zagreb), a za njegova zamjenika Marko Mihajić (Krnjevo-Rijeka). Novoizabrani nacionalni ministar Stjepan Kelčić diplomirani je teolog. Nakon članstva u FRAMA-i, u mjesnom bratstvu FSR-a Kaptol zavjetovan je godine 1998. Više godina bio je bratski animator FRAMA-e i povjerenik za FRAMA-u u Područnom vijeću, a od godine 2005. i područni ministar.

Hodočašće Vrhbosanske nadbiskupije i Banjolučke biskupije u Mariju Bistricu

Marija Bistrica, 9.10.2010. (IKA) - Vjernici iz Vrhbosanske nadbiskupije i Banjolučke biskupije hodočastili su u subotu 9. listopada u svetište Majke Božje Bistričke u Mariju Bistricu. Misno slavlje predvodio je vrhbosanski nadbiskup kardinal Vinko Puljić u koncelebraciji s banjolučkim biskupom Franjom Komaricom i s pomoćnim banjolučkim biskupom Markom Semrenom.

"Ovaj hodočasnički susret želi nam posvijestiti da smo jedno u vjeri i narodnom zajedništvu, te smo vam zahvalni za predani život i svjedočanstvo vjere u BiH", poručio je hodočasnicima iz BiH rektor svetišta Zlatko Koren. "Ako nas je išta sačuvalo, onda je to Marijina zaštita", rekao je na početku mise biskup Komarica, pozdravljajući hodočasnike i ohrabrujući ih da i dalje slijede stope Isusa Krista. Hrvati katolici iz BiH nebeskoj majci donijeli su i veliku neizvjesnost koju žive u svojoj zemlji, rekao je u propovijedi kardinal Puljić. U dragim marijanskim svetištima nalazimo utjehu moleći Mariju da nam bude utjeha. Zato danas s njom dijele pitanje koje Hrvatima u BiH postavljaju iz Europe, kako ističe kardinal Puljić: "Ima li smisla ostati i opstati. Odgovaramo im - ne možemo prezreti tu grudu koja je preskupa jer toliko je na njoj mučeničke krvi te suza i molitve!" A opstanak je moguć hrabrom i žarkom vjerom, te postojanom molitvom, jer Bogu je sve moguće, rekao je kardinal Puljić. Dodao je da su na zavjetno hodočašće došli pronaći nadu u Mariji.

U svijetu koji je ranjen grijehom pobačaja, ovo hodočašće danas je bilo i molitva, ali i zahvalnost za život, kako je rekao vrhbosanski nadbiskup. A u BiH želimo biti što jesmo. "Iz Europe nam kažu da ne gradimo crkve jer to provocira islamski svijet. Zašto to znači provociranje", zapitao je kardinal Puljić te dodao: "Mi u tu Europu želimo ući dostojanstveno, svjedočki, boreći se za život i noseći nadu života".

U hodočasničkom programu u tijeku popodneva vjernici su sudjelovali u molitvi Križnoga puta koju je predvodio biskup Komarica.

Pravilna komunikacija - put do zdravlja

U Zagrebu održan II. kongres "Život u krilu zdrave obitelji" u organizaciji Hrvatskoga katoličkog društva medicinskih sestara i tehničara

Zagreb, 9.10.2010. (IKA) – U organizaciji Hrvatskoga katoličkog društva medicinskih sestara i tehničara u Zagrebu je od 7. do 9. listopada održan je II. kongres "Život u krilu zdrave obitelji", s temom "Pravilna komunikacija - put do zdravlja". Program kongresa započeo je 7. listopada misnim slavljem koje je u crkvi Sv. Franje predvodio zagrebački pomoćni biskup Mijo Gorski u koncelebraciji s gvardijanom franjevačkog samostana fra Matijom Korenom, dok je radni dio skupa održan u dvorani "Vijenac" Nadbiskupijskoga pastoralnog instituta. Program kongresa bio je podijeljen blokove "Komunikacija u promicanju dojenja i zaštiti zdravlja djece", "Značaj sestrinske komunikacije", "Pravilna komunikacija s obitelji u poticanju zdravlja", "Komunikacija s djecom u potrebi i osobama s invaliditetom", "Komunikacija u bolesti i zdravlju odrasle dobi" i "Komunikacija s umirućim i članovima obitelji". Prema riječima predsjednice HKDMST-a Jelice Stipanićev Mustapić, u pripremanju ovogodišnjeg stručnog skupa razmišljalo kako poboljšati kvalitetu rada, na koji način pomoći korisnicima, ali isto tako sebi, svojim suradnicima, obitelji. Često u svakodnevnom radu nailazimo na probleme u prijenosu informacija korisnicima naših usluga – bolesnicima, kao i u komunikaciji između suradnika u timu. Tema je to koja nas maksimalno zaokuplja, kako pomoći bolesnicima, prenijeti informaciju na najkvalitetniji način kako bi ju u konačnici prihvatili u cilju poboljšanja zdravlja i održavanje kvalitete života. Zbog toga je ovogodišnji stručni skup "Život u krilu zdrave obitelji" posvećen prijenosu informacija, odnosima između korisnika i davalaca usluga stoga i nosi radni naslov "Pravilna komunikacija put do zdravlja", istaknula je Stipanićev Mustapić.

U tijeku kongresa više predavanja doticalo se i duhovnosti. Prvo predavanje "Komunikacijski trokut: trudnica – primanja – patronažna sestra" održale su Vera Pejić, med. sestra primalja, OB Bjelovar, Ginekološko-porođajni odjel, i Tina Jelić-Balta, bacc. ms., DZ BBŽ, Patronažna služba. Prikazale su važnost dobre i uspješne komunikacije, osvrćući se na trudnicu – osobu u "drugom stanju", patronažnu sestru – sestru u zajednici koja obavlja skrb u obitelji, u njihovu domu i primalju - sestru u bolničkom okruženju, u novonastalom i posebnom trenutku – porodu. Dio predavanja temeljile su na anonimnoj anketi provedenoj na području Općine Ivanska i Općine Berek. U predavanju "Ljubav u istini" prof. dr. Stjepan Baloban s Katoličkog bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu temeljem posljednje enciklike pape Benedikta XVI. u kojem se on posebno osvrće na socijalni pristup čovjeku, predstavio je promišljanje kako zdravstveni radnici mogu primijeniti poruku u svom djelovanju. Angela Lovrić, vms., prof.rehab. DZ Primorsko goranske županije, Rijeka, u predavanju "Služenje kao životni stav kroz perspektivu u vjere" istaknula je kako je u današnjem svijetu govoriti o služenju kao životnom stavu jako teško i neprihvatljivo, usudili bi se reći i nerazumljivo, ako na služenje ne gledamo kroz prizmu vjere. U praksi, osobito negativnu ulogu imaju religiozne, moralne, rasne, političke i druge predrasude. U predavanju "Utjecaj medija na duhovnost katoličkih medicinskih sestara" Katjana Zec i Sanja Višević iz Doma zdravlja u Osijeku, Patronažna služba, istaknule su kako je Isus često upozoravao svoje učenike na način kako gledaju. Mnogo toga nam se servira putem medija što utječe na ljudski život i na stvarne događaje, a njihov način prikazivanja bitno utječu na onoga koji to čita ili gleda. Mediji sami po sebi nisu

problem, oni su dar. Mnogi od njih nam otvaraju nove vidike. Često su problem ljudi koji ih imaju u rukama i koji kreiraju sadržaje koje čitamo, gledamo i slušamo. U svakom slučaju, od medija ne smijemo bježati, ignorirati ih već se moramo suočiti s njima i mijenjati sebe tako što ćemo slušati i gledati ono što širi radosnu vijest. Moramo medije prilagoditi sebi, postati subjekt, a ne objekt nečijeg izvještavanja, zaključile su. Ivana Lovaković, bacc. ms, OB Vinkovci, u predavanju "Nikada čovjeku nije tako govorio kao taj čovjek" podsjetila je na pastoralni naputak *Communio et progressio*. "Dok je boravio među ljudima na zemlji, Krist se očitovao kao savršeni komunikator. Utjelovivši se, uzeo je na sebe narav onih koji su potom primili poruku što ju je propovijedao i riječju i svim svojim životom. Govorio je potpuno iznutra, iz svog naroda, navješćujući božansku poruku silno i ustrajno i svima bez razlike; a ipak se u svemu prilagođavao njihovu načinu govora i mišljenja, jer je govorio iz njihova stanja životnih prilika" (br. CP11). Isti pastoralni naputak tumači što bi s kršćanskog stajališta trebalo značiti komuniciranje, tko su posrednici, koji su načini i sredstva takvog komuniciranja. "Priopćivanje znači mnogo više od puke objave svojih misli ili naznaka vlastitih čuvstava; po svojoj dubljoj skrivenoj naravi, ono je darivanje sama sebe iz ljubavi; a Kristovo priopćivanje jest duh i život", koje u euharistiji dostiže vrhunski, najviši, najtješnji, najsavršeniji oblik zajedništva između Boga i čovjeka te zajedništva među ljudima. U svom propovijedanju Isus djeluje, naviješta, dijalogizira, šuti. Pozoran je na okolnosti, razinu i različite načine i sredstva komuniciranja.

Prof Marija Brdarević, Zdravstveno veleučilište u Zagrebu, u predavanju "Dijalog-duhovnost našeg vremena" istaknula je kako svrha dijaloga međusobno obogaćenje, produbljivanje spoznaje, ali i duhovni rast onih koji u njemu sudjeluju. "Okomica" u dijalogu je "dijalog s Bogom". Gdje bismo očekivali da je svatko sam i u suglasju sa samim sobom, i tu duša, čim počne misliti, misli u dva glasa. U srcu aktivnosti ljudskoga duha, u mišljenju, susrećemo dijalog. Tko želi razgovarati s ljudima a ne zna razgovarati s Drugim svojega ja, govori u prazno. Isto čini i onaj tko želi razgovarati s Bogom, a odbija razgovarati s ljudima. Okomicu u dijalogu čine pozornost, ljubav - slušanje; slušač je vjernik. Vlč. Krunoslav Pačalat, duhovnik HKDMST, ogranak Koprivnica, u predavanju "Komunikacija s neplodnim obiteljima" osvrnuo se na taj problem danas sve prisutniji i u našoj stvarnosti. "Religija i vjera u procesu zdravstvene njege" bila je tema predavanja Anastazije Šantić, ms., JIL, Klinika za tumore, Zagreb i Jelice Stipanićev Mustapić, vms., Dom zdravlja Zagreb, Centar. Istaknule su kako se izjašnjavanje pacijenta o vlastitim vjerskim uvjerenjima može ponekad negativno odraziti na komunikaciju između medicinske sestre i pacijenta, a također može utjecati na tijek liječenja i kvalitetu sestrinske skrbi. Rad prikazuje kako vjerska pripadnost pacijenta utječe na proces i organizaciju zdravstvene njege te kako kulturalne kompetencije medicinske sestre utječu na zbrinjavanje pacijenta.

Blaženka Eror Matić i Jelica Stipanićev Mustapić predstavile su djelatnost kojoj se već neko vrijeme posvetio dio članova Franjevačkoga svjetovnog reda mjesnog bratstva Kaptol, Zagreb. Riječ je o brizi za terminalnog bolesnika, koja je pokrenuta po primjeru sv. Franje.

Pokrovitelji kongresa bili su Zagrebačka nadbiskupija, Ministarstvo obitelji, branitelja i međugeneracijske solidarnosti, Ministarstvo zdravstva i socijalne skrbi i Grad Zagreb.

Instalacija novih kanonika Prvostolnog kaptola đakovačko-osječkog

U službu kanonika uvedeni su dr. Vladimir Dugalić, mr. Bože Radoš, dr. Drago Tukara i mo Vinko Sitarić
Đakovo, 9.10.2010. (IKA/TU) – Đakovačko-osječki nadbiskup Marin Srakić je svečanim obredom instalacije 9. listopada u đakovačkoj katedrali-bazilici Sv. Petra uveo u službu četvoricu novih kanonika Prvostolnog kaptola đakovačko-osječkog, imenovanih 25. lipnja. U službu kanonika uvedeni su mons. dr. Vladimir Dugalić, prodekan za nastavu i profesor moralne teologije na Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Đakovu, glavni i odgovorni urednik Vjesnika Đakovačko-osječke nadbiskupije i Srijemske biskupije, koji se istakao znanstvenim radom te zapaženim nastupima u javnim medijima; mr. Bože Radoš, duhovnik đakovačkoga Bogoslovnog sjemeništa i profesor duhovnog bogoslovlja na Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Đakovu te povjerenik za trajnu formaciju svećenika; dr. Drago Tukara, kancelar Nadbiskupskog ordinarijata i profesor povijesti kršćanske literature i kršćanskog nauka na Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Đakovu, koji je vršio službu povjerenika za pastoral mladih Đakovačko-osječke nadbiskupije i mo Vinko Sitarić, regens chori katedrale bazilike Sv. Petra i profesor crkvene glazbe na Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Đakovu, promicatelj crkvene glazbe u Đakovačko-osječkoj nadbiskupiji, angažiran i u samostanu Milosrdnih sestara sv. Križa u Đakovu.

Navedeni svećenici prvi su novoimenovani kanonici od uzdignuća Đakovačke i Srijemske biskupije na rang Đakovačko-osječke nadbiskupije, čime je Stolni kaptol dobio službu Prvostolnoga kaptola. Imenovanjem su popunjena prazna mjesta nastala smrću dr. Nikole Dogana i dr. Andrije Šuljaka, a s dvije nove službe - kanonik prezbiter i kanonik đakon, Kaptol je proširen na deset članova. Prije uvođenja, dekrete novih kanonika pročitao je preč. Luka Strgar, predstojnik Prvostolnog kaptola, a potom su navedeni pristupili nadbiskupu i primili znakove kanoničke službe: mocetu, križ i biret. Nakon oblačenja, nadbiskup je u pratnji dosadašnjih i začasnih kanonika, poveo novoimenovane u apsidalni dio katedrale, te im pokazao njihova mjesta u koru. Iza svakog biskupa nalazi se niz osoba koje ostvaruju život biskupije, istaknuo je mons. Srakić u uvodnom govoru. "Institucija Stolnoga kaptola seže duboko u srednji vijek, te se spominje uz ime Đakovačke ili Bosanske biskupije, najprije u Vrhbosni, a nakon što je biskup došao u Đakovo, uz njega biskupiju vode članovi Stolnoga kaptola đakovačkog", pojasnio je nadbiskup povijest te institucije. Briga kanonika je različita - bogoslužje u stolnoj crkvi ili katedrali, uprava jedne biskupije, a tu je i materijalna briga. Stolni kaptol u povijesti je pomagao upravu materijalnim dobrima, a u vrijeme komunizma, kada je našoj biskupiji bilo oduzeto sve osim Sjemeništa, upravo je Stolni kaptol ustanovio ekonomat i omogućio da se u đakovačkom Sjemeništu školuju ne samo đakovački, nego bogoslovi iz četrnaest biskupija, podsjetio je nadbiskup. "Ako želi djelovati, Kaptol mora biti popunjen, te ga valja pomlađivati, a ovim ustoličenjem proširen je i njegov broj članova čime je ispunjeno ono što je još Strossmayer htio učiniti", istaknuo je nadbiskup Srakić, rekavši da postoji niz zaslužnih svećenika koje bi se moglo imenovati, no broj je ograničen, a četvorica izabranih dobila su potporu članova Kaptola i drugih institucija.

Obredu instalacije prethodila je svečana sjednica Prvostolnog kaptola održana u Dvorani za susrete Nadbiskupskog doma. Kanonicima se, uz predstojnika i nadbiskupa, obratio i veliki prepošt, mons. Stjepan Karalić te

su se novi kanonici upisali u Kroniku kanonika (Prvo)Stolnog kaptola. U ime novoizabranih, zahvalu za povjerenje i iskazanu čast izrekao je dr. Dugalić. "Uloga Kaptola, premda reducirana na skrb o bogoslužnom životu đakovačke prvostolnice, ne gubi na svom značenju jer svi članovi obnašaju odgovorne službe u nadbiskupiji, a za nove kanonike imenovanje je poticaj za budući rad", rekao je dr. Dugalić i obećao da će novi kanonici službu obnašati svjesno i odgovorno te iskazanu čast i opravdati. Nakon obreda instalacije uslijedilo je euharistijsko slavlje u kojemu su, uz nadbiskupa Srakića i pomoćnog biskupa Hranića, sudjelovali svi članovi Prvostolnog kaptola, te veliki broj svećenika koji djeluju u Centralnim ustanovama i župama Đakovačko-osječke nadbiskupije.

Biskup Mrzljak predvodio misu u povodu 10. obljetnice preustroja FSR-a

Samobor, 9.10.2010. (IKA) – U kapeli Kuće susreta Tabor u Samoboru zahvalno misno slavlje u povodu 10. obljetnice preustroja Franjevačkoga svjetovnog reda predvodio je 9. listopada varaždinski biskup Josip Mrzljak, i sam član FSR-a. U koncelebraciji su uz nacionalne i regionalne duhovne asistente FSR-a i FRAMA-e bili i provincijalni ministar Hrvatske franjevačke provincije sv. Ćirila i Metoda fra Željko Železnjak i generalni asistent FSR-a fra Ivan Matić.

U homiliji je biskup temeljem misnih čitanja pojasnio što znači djelovati u svijetu. Isus pokazuje kako je on duboko u svijetu, a opet nije od svijeta. Isto tako i mi kada razmišljamo o svjetovnom redu, ne možemo bježati od svijeta, ne može se izolirati, ne možemo otići nikamo, ne možemo birati neki drugi svijet, upozorio je biskup, jer mi živimo u svijetu takav kakav je, i živimo u ovom vremenu. Stoga smo mi, Franjevački svjetovni red, na poseban način poslani u taj svijet da ga preoblikujemo, ali i da pokažemo da kao zajednica Isusovih učenika nismo od ovoga svijeta. Premda, s druge strane, i mi smo duboko u svijetu: rađamo se, borimo za život, učimo, mučimo se, i umiremo, sve nam je isto kao i svakom drugom čovjeku, ali opet nismo od toga i takvoga svijeta, već moramo svjedočiti o nekom drugom svijetu. I čini mi se da je to jako teško, rekao je biskup, te upozorio na "uobičajeni" način života u kojem su riječi poput malverzacije, prijevara, mita, korupcije i mnoge druge riječi postale svakodnevice. U tom svijetu ne rabi se riječ "griješ". Ona ne postoji, govori se o negativnostima, prekršaju zakona, ali ne i da je to grijeh, prekršaj protiv Božje zapovijedi. Kako to iskorijeniti, je li rješenje zatvor, ili treba tražiti promjenu čovjeka, i može li se to uopće učiniti bez Boga, upitao je biskup, jer ako čovjek odbaci Boga kao temelj svoga života, i odbaci taj svijet koji je Isus donio na zemlju možemo li mi mijenjati ovaj svijet?

Postavlja se stoga pitanje kako Crkva može dati svjedočanstvo o nekom drugom svijetu, svijetu poštenja, istine, kako biti kvasac i sol i svjetlo. Zadaća je kršćanina, a na poseban način i ovog svjetovnog reda koji u sebi ima tu riječ "svijet", da po uzoru na sv. Franju pokuša stvarati drugi svijet, upravo taj svijet o kojemu je i Franjo čitao u Evanđelju. Mi, svjetovni franjevci, želimo unositi u ovaj svijet Evanđelje, tj. po uzoru na sv. Franju jednostavno živjeti evanđeoskim načinom. On je to radikalno učinio, mi to možda ne možemo, ali sigurno je da možemo svatko na svojem području u obitelji, društvu, na radnom mjestu, u školi svjedočiti taj drugi svijet, zaključio je biskup Mrzljak.

Požeška biskupija podijelila 55 stipendija

Požega, 9.10.2010. (IKA) - U Dvorani bl. Alojzija Stepinca u Požegi 9. listopada Požeška biskupija podijelila je 55 stipendija učenicima i studentima koji dolaze iz obitelji s više djece, a koje su materijalno u lošijem stanju. Učenike i studente te njihove roditelje pozdravio je požeški biskup Antun Škvorčević te kazao kako nas situacija da neki nemaju dovoljno materijalnih dobara potiče da mislimo jedni na druge, da nastojimo druge vidjeti i pružiti im ruku te ono materijalno što imamo podijelimo s drugima. "Čovjek je vrijedan i dostojan u sebi samome bez obzira što materijalno ima ili nema. I baš zbog toga njegovog dostojanstva potrebno je da svatko od nas pokuša vidjeti kako ga živi i ostvaruje te kako ga drugi pokraj njega ostvaruju pa da budemo jedni s drugima solidarni", istaknuo je biskup Škvorčević. Dodao je da nije sve u materijalnoj solidarnosti jer postoji i duhovna solidarnost. Kada ne možemo jedni drugima materijalno pomoći važno je da smo jedni drugima duhovna potpora i ta svijest da čovjek nije napušten i ostavljen sam u svojoj teškoj situaciji već je dragocjena činjenica. Naime, u biskupiju je stiglo više od 80 molbi za stipendije od kojih je Povjerenstvo izabralo 55 jer nažalost, svima se nije moglo udovoljiti. Požeška biskupija već sedmu godinu dodjeljuje stipendije učenicima i studentima, plaćajući im smještaj u domu ili privatno te prijevoz do škole. Požeška biskupija plaća i smještaj učenicima koji su u njezinom kolegiju te polovicu cijene produženog boravka za učenike koji polaze Katoličku osnovnu školu u Požegi. Ukupno je takvih potpora učenicima i studentima 125. Biskup je studentima i učenicima poručio da kroz svoje školovanje, a i onda kada ga završe duboko budu povezani s Bogom te da njihovo srce uvijek bude otvorena njiva koja čezne za Božjim sjemenom.

Hodočašće dječjih crkvenih zborova sv. Tereziji Avilskoj

Požega, 9.10.2010. (IKA) - U Požegi je 9. listopada održano tradicionalno hodočašće dječjih crkvenih zborova Požeške biskupije sv. Tereziji Avilskoj, zaštitnici požeške katedrale. Hodočašće je počelo susretom u Dvorani sv. Terezije Avilske na kojem se predstavilo četrnaest zborova iz Pleternice, Jakšića, Kuzmice, Nove Kapele, Starog Gradca, Rešetara, Lipika, Davora, novogradiške župe Bezgrješnog začeca BDM, požeških župa sv. Terezije Avilske, sv. Leopolda Mandića i sv. Ivana Krstitelja, novske župe sv. Luke, virovitičke župe sv. Roka te Katoličke osnovne škole čiji je zbor prvi puta sudjelovao na tom hodočašću pročitati nekoliko misli sv. Terezije, svi sudionici zapjevali su pjesmu o toj najpoznatijoj španjolskoj svetici. Zatim je sve nazočne pozdravio požeški biskup Antun Škvorčević, a potom se svaki zbor predstavio s dvije pjesme. Hodočašće je završilo misnim slavljem koje je u požeškoj katedrali predvodio biskup Škvorčević, a koje je bilo posebno radosno jer su na njemu pjevala djeca. Biskup je djeci kazao kako je lijepo što pjevaju u svojim župama te Bogu daju slavu i čast svojim glasom. Zahvalio im je što to čine kao i što su pjesmom i molitvom došli iskazati svoju počast sv. Tereziji Avilskoj. U homiliji biskup je kazao da se pjesma koja dolazi iz srca čuje do neba, do Boga. Poručio je djeci da bi bez njihove pjesme, a još više bez njihovog srca župe i biskupija bile tužnije. Zatim im je predstavio sv. Tereziju koja je živjela u XVI. stoljeću, njezin život i djelovanje. Misno slavlje završilo je molitvom Gospi voćinskoj kojoj je posvećena ova godina u Požeškoj biskupiji te molitvom i pjesmom sv. Tereziji Avilskoj.

Đakovo: Seminar za animatore i članove župnih misijskih skupina

Đakovo, 9.10.2010. (IKA/TU) – U prostorima Središnje nadbiskupijske i fakultetske knjižnice Katoličkoga bogoslovnog fakulteta u Đakovu 9. listopada održan je deveti seminar za animatore i suradnike misijskih skupina u župama Đakovačko-osječke nadbiskupije. Seminar je moderirala nadbiskupijska povjerenica za župne misijske skupine s. Ignacija Ribinski, a nazočan je bio i preč. Luka Strgar, ravnatelj Papinskih misijskih dijela za tu nadbiskupiju, te je prenio poruku nacionalnog ravnatelja Papinskih misijskih djela dr. Milana Špehara. Program seminara na kojemu je sudjelovalo stotinjak animatora i suradnika misija bio je sastavljen od predavanja mr. Luke Strgara "Prva kršćanska zajednica – uzor misijske zauzetosti, s. Ignacije Ribinski "Župne misijske skupine" i o. Arkadiusza Krasickog "Duhovnost misijske skupine", te iskustava misionara fra Ilije Barišića te o. Mareka Szrejna. Živimo u vremenu kada je na naša vrata pokucala kriza, ali ljubavi za misije nije osjetila krizu, bar ne u Misijskom uredu u Đakovu, rekla je s. Ignacija, i zahvalila za svaki oblik pomoći. Fra Ilija Barišić misijski djeluje u državi Kongo od 1972. godine. U svom misijskom radu najviše se zalagao u osnivanju bazičnih zajednica koje preko šest odgovornih osoba različitog uzrasta vode brigu o kršćanskom životu zajednice. Poučavao je katehiste i vjeroučitelje čiji rad je na dobrovoljnoj razini, zalagao se u pastoralu bolesnika i odgajao mlade za duhovna zvanja. Od trenutka nastanka ekonomske krize u europskim zemljama, istaknuo je Barišić, ograničen je broj primanja u sjemenište kongoanske Franjevačke provincije, te godišnje ne mogu primiti više od 16 kandidata za cijeli Kongo, koji ima 52 biskupije. Na pitanje što očekuje od misijskih zajednica i domovinske Crkve, Barišić je rekao kako ne očekuje samo materijalnu pomoć, jer misionaru s materijalne strane nije puno potrebno. No, misionar daje prigodu onima koji žele činiti dobro, te ostvaruje svjedočanstvo da je Katolička Crkva misionarska i da brine za spas svakog čovjeka. Bivši misionar o. Szrejna član je Družbe Duha Svetoga, a na Mauricijus je otišao u siječnju 2003. godine. Učio je francuski i kreolski jezik, te počeo djelovati na župi kao župni vikar i brinuti se za mladež. Posjećivao je siromašna naselja u kojima je vladala prostitucija, alkoholizam, droga i nasilje. Djeca i mladi ne pohađaju školu nego zarađuju za život plešući i svirajući u hotelima, istaknuo je Szrejna, a kako bi ih odgojili za vjeru i moral, u svakom naselju stvorili su odbore u kojima su roditelji i mladež, zaduženi za širenje vjere. Szrejna je posjećivao bolesnike, upoznao župu i uvjete života siromašnih. Nezaposlenost, alkoholizam, svađe i prostituciju, istaknuo je kao činjenice koje pogoršavaju situaciju siromaštva, kao i crnu magiju te traženje pomoći kod hindusa. Kao veliku pomoć u dušobrižničkoj djelatnosti, Szrejna je izdvojio laike, koji imaju važnu ulogu u Crkvi te je rekao kako svećenici sami, bez pomoći laika, ne mogu ništa. Na kraju se misionarima pridružio i o. Paul Karim, član Družbe Duha Svetoga iz Sierra Leonea, a s. Ignacija zahvalila je svima koji pomažu misije jer se preko Misijskog ureda Đakovačko-osječke nadbiskupije školuje više od 200 djece u misijskim zemljama. Većinu djece školuju Đakovčani, a posebno su pohvaljeni najmlađi misionari, Pjevači Betlehemske zvijezde u Đakovu, njih desetak, koji sami svojim priložima školuju dvoje djece. U tijeku seminara mogle su se kupiti rukotvorine malih đakovačkih misionara te tako odmah dati svoj doprinos za pomoć misijama.

Susret vjernika otoka Visa i grada Hvara

Kako križ koji je simbol ljubavi i žrtve za druge može nekoga vrijeđati, zapitao je biskup Štambuk

Hvar, 10.10.2010. (IKA) - Susret vjernika otoka Visa i grada Hvara održan je u nedjelju 10. listopada na poticaj i preporuku hvarsko-bračko-viškog biskupa Slobodana Štambuka, koji je o 500. obljetnici krvarenja raspela u Hvaru 2010. godinu proglasio Godinom sv. Križa te pozvao vjernike svih župa biskupije da u tijeku ove jubilarne godine pohode hvarsku katedralu. Predvođeni svojim župnicima don Paulinom Bjaževićem (Vis), don Šimunom Vrsalovićem (Komiža) i don Ivom Mardešićem (Novo Selo) te gradonačelnicima Visa i Komiže vjernički puk otoka Visa u velikom broju noseći križeve svojih župa doplovili su u Hvar brodom "Judita", kojim je za posjeta Hrvatskoj plovio i blagopokojni papa Ivan Pavao II., a koji je za ovu prigodu ustupila Jadrolinija. U nedjelju prije podne svečano misno slavlje u hvarskoj katedrali predvodio je biskup Štambuk, s kojim su uz hvarskog župnika don Milija Plenkovića i dekana don Emila Pavišića, koncelebrirali župnici Visa, Komiže i Novog Sela. Prije početka mise vjernike-goste pozdravio je hvarski župnik, poželjevši još bolje duhovne i ljudske veze Hvara i Visa te predložio bratimljenje gradova Visa i Hvara.

Napomenuo je da je hvarska katedrala na svoj način i katedrala otoka Visa, budući da je svojedobnom odlukom hvarske komune dio ulova srdela viških ribara bio namijenjen za gradnju katedrale. Propovijed je biskup Štambuk posvetio štovanju sv. Križa te istaknuo da je križ najveća kršćanska vrijednost, koja već više od dvije tisuće godina odolijeva svim mogućim napadima i nastojanjima neprijatelja kršćanstva da ga uklone i izbrišu iz svijesti i života vjernika. Križ je međutim stajao uzdignut i uspravan čak i onda kad su ga rušili, istaknuo je biskup Štambuk.

Podsjetio je vjernike zašto je ovu godinu proglasio Godinom sv. Križa. Prvi razlog je 500. obljetnica krvarenja raspela u Hvaru, a drugi skorašnja proslava 400. obljetnice spomena na događaj u župi Vrboske kada je raspelo proplakalo. Oba slučaja, i krvarenje i plač raspela, vezani su uz neslogu, mržnju i sukobe među ljudima, nažalost vjernicima, što i u našem vremenu treba biti opomena da kršćani trebaju živjeti tako da budu prepoznati po međusobnoj ljubavi, uzajamnom štovanju i slozi. Treći je razlog nedavno proglašenje glasovite hvarske procesije "Za križem" vrijednošću svjetske kulturne baštine od UNESCO-a. Istina je da je ova procesija i kulturna vrijednost, ali za nas kršćane je značajnija njezina duhovna i religijska vrijednost, naglasio je biskup. Četvrti razlog proglašenja Godine sv. Križa je nastojanje određenih političkih i društvenih struktura i pojedinaca koji bi htjeli ukloniti križ iz javnih prostora i života. To nastojanje je neshvatljivo i neutemeljeno stoga što, kako oni tvrde, križ navodno ugrožava i vrijeđa osjećaje i shvaćanja pojedinih društvenih skupina. Kako križ koji je simbol ljubavi i žrtve za druge može nekoga vrijeđati, zapitao je mons. Štambuk. Za misnog slavlja liturgijsko pjevanje izvodio je zbor crkvenih pjevača s otoka Visa, kojim je ravnao maestro Đino Mladineo uz glazbenu pratnju s. Agnezije. Na kraju mise uime viških vjernika hvarskim domaćinima toplim riječima zahvalio je župnik Visa don Paulin Bjažević te s biskupom razmijenio prigodne darove. Vjernički susret nastavio se prijateljskim druženjem pred katedralom gdje su hvarske domaćice častile goste domaćim kolačima i drugim specijalitetima.

Dan obrane Zadra

Nadbiskup Puljić predvodio zahvalno misno slavlje u župi sv. Petra i Pavla u Pločama

Zadar, 10.10.2010. (IKA) – U povodu Dana obrane grada Zadra, zadarski nadbiskup Želimir Puljić predvodio je 10. listopada svečano zahvalno misno slavlje u župi sv. Petra i Pavla u Pločama u Zadru. Ta se župa u rubnom dijelu grada svake godine spominje Dana obrane u zahvalnosti Gospi od Ružarija za dar slobode i hrvatske branitelje koji su u Pločama bili na prvoj crti bojišnice. Na misi su se okupili i hrvatski branitelji te zadarski gradonačelnik Zvonimir Vrančić koji su, nakon procesije s Gospinim kipom koju je predvodio mons. Puljić, pohodili grob poginulih branitelja gdje su položili cvijeće i svijeće. "Zahvalnost treba biti naš temeljni stav pred Stvoriteljem. Od njega nam sve dolazi i o njemu ovisi. Toliko puta to zaboravimo. Svakodnevno primamo velika Božja dobročinstva: život, zdravlje, razum, duhovne i tjelesne sposobnosti, svijet u kojem živimo", rekao je mons. Puljić, dodavši da zahvaljujemo osobito dok slavimo misu jer je euharistija zahvalna molitva kojom slavimo Boga. Nadbiskup je istaknuo da se sloboda domovine ostvarila Božjom milošću i snagom, po rukama hrvatskog naroda, naročito branitelja. Podsjetio je na u Domovinskom ratu za Zadar najteže dane prvog tjedna listopada 1991. g. Uzbuna je trajala 164 sata, u skloništima se ostalo šest dana, do 10. listopada. Zadrani su stregili u tami skloništa i podruma, granate su padale iz zraka, s mora, iz vojarni Zemunik i Šepurine po ulicama i trgovima. U razaranju kuća i spomenika pogođeni su Kapetanova kula, Kneževa palača, dječji odjel zadarske bolnice, Znanstvena knjižnica, Pomorska škola, gradska vrata te niz okolnih mjesta. "Lijepe se osmrtnice i oplakuju poginuli. Ljudi se trude preživjeti, razvoziti hranu i vodu, popravljati elektrovodove, spajati telefonske žice, brinuti o ranjenima i liječiti bolesne. Raspravlja se i moli. Skloništa su postala kapele gdje se krunicom vapije Gospi i zapjeva pobožna i rodoljubna pjesma. Kako bi se izdržalo i obranilo grad, bili smo u molitvi i trpljenju s Marijom i svetim zaštitnicima koji su nam ulijevali nadu", rekao je mons. Puljić. Podsjetio je da je tadašnji pločanski župnik don Rozario Šutrin odlučio da će slavlje Gospe od Krunice biti dan zahvalnosti Bogu što su po Gospinom zagovoru preživjeli ratne strahote. "Često zaboravljamo kako je sve što imamo i jesmo Božji dar. Rijetko zahvaljujemo. A i kad se molimo uvijek nešto novo moljakamo: daj mi, Bože, ovo i ono. Ima li u našoj molitvi mjesta za zahvalu? Znamo li reći 'Bože, hvala ti za dar života, za roditelje, ovo mjesto, slobodu i domovinu? Ili smo nezahvalni poput desetorice iz evanđelja? S pijetetom i zahvalnošću se sjećamo oslobođenja našeg grada i slobode domovine, a na misi osobito zahvaljujemo što nas Bog voli i čini nam tolika dobročinstva", zaključio je mons. Puljić.

Gospa od Krunice u Ogulinu

Ogulin, 10.10.2010. (IKA) - U ogulinskoj župi bl. Alojzija Stepinca svečano je u nedjelju 10. listopada proslavljen blagdan Gospe od Krunice u istoimenoj kapeli. Misu s brojnim vjernicima predvodio je fra Niko Čorić iz samostana franjevac trećoredaca u Odri kod Zagreba, u koncelebraciji mjesnog župnika fra Marijana Jelušića. Slavlje je uzveličao župi zbor pod vodstvom Sanija Francetića. Propovjednik je govoreći o Blaženoj Djevici Mariji kao primateljici Božjih darova poručio pozvao vjernike da i oni taj dar nesebičnosti ne čuvaju samo za sebe već ga daruju svojim najbližima, posebno onima koji su u nevolji. Samo s takvim suosjećanjem će za zemaljskog života dobiti poneki dragulj kojim je optočena Marijina kruna.

Posveta crkve u Čuntiću

Čuntić, 10.10.2010. (IKA) - Sisački biskup Vlado Košić posvetio je u nedjelju 10. listopada crkvu Sv. Antuna Padovanskoga u Čuntiću. Na svečanosti posvete bili su provincijalni ministar fra Željko Železnjak, upravitelj župe sv. Antuna Padovanskoga u Čuntiću fra Petar Žagar, fra Franjo Tomašević, gvardijan i župnik župe Presvetoga Trojstva u Karlovcu te druga braća franjevci, redovnice i redovnici te vjernici. Crkvu i samostan Sv. Antuna Padovanskoga u Domovinskom ratu 26. srpnja 1991. godine spalili su srpski okupatori te je 19. veljače 1992. godine u 19 sati minirali i digli u zrak. Dana 24. studenoga 1995. godine fra Petar Žagar vratio se u samostan u Čuntić i nastanio u ruševinama te krenuo s čišćenjem i pripremom za obnovu. Godine 1996. Hrvatska franjevačka provincija sv. Ćirila i Metoda iz Zagreba počinje obnovu crkve i samostana.

Crkva Sv. Antuna Padovanskoga u Čuntiću obnovljena je solidarnošću sve braće Hrvatske franjevačke provincije sv. Ćirila i Metoda, uz pomoć Vlade Republike Hrvatske i mjesnih vlasti te donacijama iz Hrvatske i inozemstva. Na početku slavlja ispred zatvorenih vrata obnovljene crkve Sv. Antuna Padovanskoga upravitelj župe fra Petar Žagar predao je biskupu Košiću ključeve crkve. Potom je u ime župljana mons. Košića pozdravila Ružica Marjanović, pastoralna vijećnica i članica Franjevačkoga svjetovnog reda. Biskup Košić pozvao je na radost i na hvalu Boga za sve "što je učinio za nas i što nam daje snagu da živimo i njega slavimo". Procesija na čelu s biskupom ušla je u crkvu pjevajući pjesmu "Uđite s hvalama na vrata njegova". Potom je biskup blagoslovio vodu i poškropio zidove crkve, vjernike i oltar. U propovijedi je biskup podsjetio kako je stradala župna crkva Sv. Antuna Padovanskoga u Čuntiću, te istaknuo kako nas "kad vidimo kako je danas lijepo obnovljena, prožmu osjećaji zahvalnosti te naša duša kliče s Marijom: 'Velika nam djela učini Svevišnji!'" Neka ova crkva, kao grad na gori, govori svojim posvećenim zidovima i oltarom, neka pokazuje put u nebo i poziva sve na okupljanje i bratsku ljubav, neka nas ujedinjuje u vjeri i slavljenju Gospodina. Bogu želimo zahvaliti što nam daje da ustrajno vjerujemo, a ljudima što su nam pomogli, što su s nama kad je teško. Samo u zajedništvu s mnogima bilo je moguće obnoviti ono što je mržnja porušila, poručio je biskup Košić.

Fra Franjo Tomašević pročitao je povelju o posveti crkve te su je na oltaru potpisali biskup, provincijalni ministar i upravitelj župe. Potom je povelju o posveti crkve biskup pohranio u oltar zajedno s moćima sv. Antuna Padovanskoga. Uslijedilo je pomazanje oltara i stijena crkve, kađenje oltara i crkve, rasvjetljenje oltara i crkve te euharistijsko bogoslužje, prvo u obnovljenoj i posvećenoj crkvi. Na kraju se pjevalo "Tebe Boga hvalimo".

Pri kraju posvete crkve je u ime Hrvatske franjevačke provincije sv. Ćirila i Metoda iz Zagreba riječi zahvale za dar obnovljene i posvećene crkve Sv. Antuna Padovanskoga izrekao provincijal Železnjak. Zahvalio je sisačkome biskupu što je posvetio crkvu. Obnovu su pokrenuli fra Mirko Mataušić i fra Lucije Jagec, bivši provincijalni ministri. Darivao je potom fra Petra Žagara, upravitelja župe i predstojnika Franjevačkoga samostana u Čuntiću medaljom Hrvatske franjevačke provincije sv. Ćirila i Metoda. Potom se okupljenima riječima zahvale obratio fra Petar Žagar. Spomenuo je udio fra Čedomila Vešligaja za čije službe u Čuntiću su obnovljeni zidovi crkve, crkva je stavljena pod krov i postavljani su prozori.

Đakonsko ređenje u požeškoj katedrali

"Čudotvorac je onaj koji ljudima pomaže da progledaju u srcu i duši u onoj stvarnosti koja se zove vjera. Upravo takvih čudotvoraca treba našoj Hrvatskoj koji će pomoći čovjeku da povjeruje Bogu, da se tako duboko povežu s Njime, da u Njemu žive i budu na kraju pobjednici nad smrću", poručio biskup Škvorčević

Požega, 10.10.2010. (IKA) - U požeškoj katedrali Sv. Terezije Avilske za vrijeme svečanog euharistijskog slavlja 10. listopada požeški biskup Antun Škvorčević za đakone je zaredio Dražena Zrilea iz župe sv. Josipa u Lipovljanima i Dragoslava Kozića iz župe bl. Alojzija Stepinca iz Novske. Uz biskupa na misnom slavlju koncelebrirali su mons. Josip Bernatović, rektor Bogoslovnog sjemeništa u Đakovu, generalni vikar preč. Josip Klarić, župnici župa iz kojih dolaze ređenici te u kojima su obavljali praktikum te drugi svećenici i đakoni. Na slavlju su bili i bogoslovi, sjemeništarci i aspiranti iz požeškog Kolegija te vjernici iz župa ređenika i Požege.

Homiliju je biskup počeo pitanjem što našoj zemlji najviše treba te odgovorio da joj najviše treba čudotvoraca. Božja riječ, nastavio je, pomaže nam da damo baš takav odgovor. Naime, pročitano evanđelje progovara o Isusovom čudotvornom ozdravljenju desetorice gubavaca. Isus je došao, ne kako bi ljude tjelesno izliječio, objasnio je biskup, nego kako bi napravio cjelovitu dijagnozu čovjeka. Isus zna da tjelesnim ozdravljenjem čovjek ne dobiva ono što mu najviše treba, a to je ozdravljenje one dimenzije njegova postojanja koja je na nasmrt bolesna. Čovjek od gube može ozdraviti ali on opet mora umrijeti kao i svi ostali. Tu je Isusova dijagnoza jasna, čovjeku treba čudotvorac koji može prodrijeti u njegovo biće ranjeno smrću i u toj ga dimenziji ozdraviti.

Biskup je potom upozorio da od desetorice izliječenih samo se jedan i to stranac vratio zahvaliti slaveći Boga. Kome se od njih dogodilo čudo, zapitao je biskup te odgovorio da se dogodilo samo onome koji je došao zahvaliti, odnosno da se ono dogodilo ne kada je netko ozdravio tjelesno nego kada je povjerovao Bogu, onome koji se objavio u Isusu Kristu, pobjedniku nad smrću. Onaj koji vjeruje Isusu Kristu postaje dionik Božje snage i moći kojom je Isus Krist postao pobjednik smrti i počeo voditi veliku povijesnu povorku onih kojima se baš to čudo može dogoditi. "Čudotvorac je onaj koji ljudima pomaže da progledaju u srcu i duši u onoj stvarnosti koja se zove vjera. Upravo takvih čudotvoraca treba našoj Hrvatskoj koji će pomoći čovjeku da povjeruje Bogu, da se tako duboko povežu s Njime, da u Njemu žive i budu na kraju pobjednici nad smrću", poručio je biskup.

Upozorio je kako i u Hrvatskoj ljudi često odlaze na duhovne seminare samo s jednom svrhom – da tjelesno ozdrave. Nije svrha ozdravljenja u samom sebi kao što je to smatralo onih devet gubavaca. Samo je jedan smatrao da svrha onog što je Isus učinio nije u tjelesnom zdravlju koje im je dao nego da se povežu s Njime. Od ovih naših đakona, dodao je biskup, Isus ne traži da svaki dan okupljaju ljude i tjelesno ih ozdravljaju. Poručio im je da su krenuli pravim putem, onim koji će ispuniti smisao njihovog života i na kojem će moći pomoći tolikima u Hrvatskoj koji žele takvu pomoć. Svi smo skrojeni na mjeru Božju i nitko ne može biti sretan dok se u njemu ne dogodi Bog kao naša punina, pobjeda nad smrću, istaknuo je biskup.

Na kraju slavlja biskup je zahvalio Bogu i svima ostalima koji su dvojicu đakona pratili na njihovom putu do današnjega čina, pomagali im, molili za njih i bili im na pomoći.

Hodočašće Krčke biskupije Gospi Trsatskoj

Slavlje s oko 3000 hodočasnika u Marijinu perivoju predvodio biskup Župan

Rijeka, 10.10.2010. (IKA) - Oko tri tisuće vjernika Krčke biskupije okupilo se u nedjelju 10. listopada na tradicionalnome biskupijskom hodočašću Gospi Trsatskoj kako bi pred čudotvornom slikom Majke Božje molili zagovor za sve svoje životne poteškoće. Euharistijsko slavlje u Marijinu perivoju trsatskog svetišta predvodio je krčki biskup Valter Župan u koncelebraciji s tridesetak svećenika.

Na početku je hodočasnike pozdravio gvardijan svetišta fra Lucije Jagec i podsjetio na višestoljetnu povezanost Krka i trsatskog svetišta, jer su krčki knezovi Frankopani tu sagradili prvu crkvu i pozvali franjeve za čuvare svetišta. "Danas su se okolnosti izmijenile", nastavio je fra Lucije, "ali i dalje osjećamo da nismo sami sebi dovoljni nego da nam je potrebna duhovna potpora. Zato smo se došli zahvaliti za našu vjeru i moliti da budemo još odlučniji u njoj i da je prenesemo na mlade naraštaje".

Što se više udaljujemo od nauka evanđelja, od osobe Isusa Krista, što manje čujemo evanđelje, a što više upadamo u grijeh, to se više naš um pomračuje, postaje sve manje sposoban razlikovati istinu od laži. To je sasvim jasno jer svakodnevno vidimo i slušamo kako se laži i neistine propagiraju kao istine i korisne za napredak, upozorio je biskup Župan u homiliji. Dolazi do pomutnje i nejasnoće koja svaku religiju, svaku ideju, tko god što kaže i predloži sve se smatra jednako vrijednim bez obzira je li to istinito ili lažno. Što se dalje ide u takvom stanju sve više slabi naša volja, pa i onda kada smo svjesni što je dobro, nemamo više snage da se za to odlučimo nego činimo obratno, premda smo svjesni da činimo zlo, da griješimo. Kada zbog slabosti volje upadamo u zlo doživljavamo unutarnji nemir. Nezadovoljstvo sa svime i svima. Svi su krivi. A zapravo je glavni uzrok u nama. Ta pomutnja i nejasnoća se očituje kada čovjek izgubi iz vida da je stvoren za vječni život. Tada više ne zna zašto živi i ne vidi smisao zašto bi radio, žrtvovao se ili nekome činio dobro, istaknuo je krčki biskup.

Marija je početak jednoga drugoga, novoga, svijeta i čovječanstva. Ona nije posumnjala u Božje namjere s njom, nego je potpuno povjerovala i stavila se na službu Bogu. Marija se darovala. Slušanjem Božje riječi svake subote spoznala je da je sreća i poziv svakog čovjeka da bude sličan Bogu u darivanju i otvaranju. Zato je Marija bistrim umom točno znala izabrati i odlučiti se za ono što je čitavom svijetu donijelo spasenje i slobodu. Bog neprekidno dolazi u susret nama i očekuje da bismo se za naše dobro i mi njemu otvorili. Marija je to duboko shvatila. I zato je ona označila početak jednoga novoga svijeta, poručio je mons. Župan.

Kada u čovjeku dođe do pomutnje i kada mu se pamet pomračí zbog toga što sluša laž, nema nikakve koristi dokazivati ni učiti. Znanost i učenost tu ništa ne pomažu jer nema toga učenja koje može čovjeka dovesti k istini. To može samo obraćenje koje je djelo Božje. Svake godine dolazimo kao biskupijska obitelj Mariji na Trsat. Neka nas i ovo hodočašće ohrabri i izmoli od Majke Božje da slušanjem onoga što Bog govori po evanđelju ne dozvolimo da nam laži i pogrešne ideje pomrače um i učine nas nesposobnima za razlikovanje istine od laži. Marijinoj majčinskoj dobroti obraćaju se muškarci i žene svih vremena i svih krajeva u svojim potrebama i nadama, radostima, trpljenjima i samoćama. I uvijek kušaju dar njezine dobrote. I mi njoj povjeravamo našu biskupiju, istaknuo je biskup Župan te na kraju mise u ime okupljenih hodočasnika izmolio zavjetnu molitvu pred slikom čudotvorne Gospe.

Koprivnica: 19. nacionalna smotra Dana kruha – dana zahvalnosti za plodove zemlje

20. nacionalna svehrvatska smotra "Dani kruha – dani zahvalnosti za plodove zemlje" biti održana 9. listopada 2011. u Pregradi

Koprivnica, 10.10.2010. (IKA) – Tradicionalna, 19. nacionalna i svehrvatska smotra "Dani kruha – dani zahvalnosti za plodove zemlje" održana je u Koprivnici u nedjelju 10. listopada. Na ovogodišnjoj svečanosti Dana kruha sudjelovalo je osamdesetak predstavnika osnovnih i srednjih škola te učeničkih domova i dječjih vrtića, i to iz Hrvatske, BiH, Vojvodine i Mađarske. Prigodom svečanog otvaranja, sudionike smotre pozdravili su koprivnički gradonačelnik Zvonimir Mršić, predsjednik Udruge "Lijepa naša" prof. dr. Ante Kutle, ravnatelj Agencije za odgoj i obrazovanje Vinko Filipović te zamjenik koprivničko-križevačkog župana Ivan Pal. Dane kruha, čiji je pokrovitelj Hrvatski sabor, otvorio je izaslanik predsjednika Sabora, zastupnik dr. Stjepan Milinković.

Središnji događaj smotre bilo je svečano euharistijsko slavlje s prinosom darova koje je predvodio varaždinski biskup Josip Mrzljak, a suslavili su dekan Koprivničkog dekanata mons. Leonard Markač, predstojnik Katehetskog ureda Damjan Koren te svećenici iz koprivničkih župa.

U homiliji je biskup Mrzljak podsjetio kako za kršćane reći "hvala" ne bi trebao biti samo bonton nego i krepost zahvalnosti te kako je nužno Bogu zahvaljivati. Ako se postavlja pitanje zašto treba Bogu biti zahvalan za plodove zemlje, jer je On nije ni obrađivao ni sijao ni žeo, kršćanin će reći da Bogu zahvaljuje od početka – za dar života, za sposobnosti koje nam je dao, za plodnu zemlju i sve što je potrebno da bi zemlja donosila svoj plod i rod. Također se prisjetio i kako su jeli naši stari što uvelike podsjeća na euharistiju. Obitelj se okupljala za stol, nad hranom se molio Božji blagoslov, a otac je lomio kruh i dijelio ga. "To okupljanje i molitva, mogli bismo reći, bio je upravo Božji događaj", rekao je biskup Mrzljak. Nadalje je biskup poručio kako čovjek, osim fizičkoga života, treba imati i duhovni život i u sebi njegovati i vrednote duha. U prvom redu ljubav, istinu, poštenje, sve ono dobro što želimo da se nama događa, da i mi to možemo pružiti drugima. U euharistiji dobivamo snagu i pomoć da možemo to ostvarivati u svome životu, ali naša euharistija treba biti veliko "hvala" Bogu za naš život te preporuka i molitva za naše htijenje da činimo dobro. "Ako zahvala bude zaista prisutna u našim životima, ne samo kao izgovorena riječ nego kao životni stav i nešto iz čega živimo, tada ćemo uistinu svi zajedno moći ići naprijed u izgrađivanju društva kakvog svi želimo. Crkva u svemu tome želi pomoći – u odgoju čovjeka i njegovu rastu. Ona želi odgojiti plemenitog čovjeka koji će znati zahvaliti onima koji mu čine dobro, ali i Bogu. Na taj način možemo učiniti svijet dobrote, istine, poštenja i ljubavi kojemu svi težimo", zaključio je mons. Mrzljak.

Nakon misnog slavlja na središnjem koprivničkom trgu održan je prigodni program u kojem su sudjelovali Miroslav Evačić i Čardaš blues band, KUD Koprivnica te brojni učenici koprivničkih osnovnih škola i Glazbene škole "Fortunat Pintarić". Predsjednik Udruge "Lijepa naša" prof. dr. Ante Kutle kazao je da će jubilarna 20. nacionalna svehrvatska smotra "Dani kruha – dani zahvalnosti za plodove zemlje" biti održana 9. listopada 2011. u Pregradi.

"Kršćanska sadašnjost" na Frankfurtskome sajmu knjiga

Frankfurt, 10.10.2010. (IKA) - Katolička izdavačka kuća "Kršćanska sadašnjost" na frankfurtskome sajmu knjiga od 5. do 10. listopada bila je jedini hrvatski nakladnik koji je u sklopu hrvatskoga izložbenog prostora imao vlastiti štand. Time je ta izdavačka kuća nastavila dosadašnju tradiciju, izloživši prije svega svoja novija izdanja. Riječ je o stotinjak naslova koji su, zajedno s već tradicionalno nazočnim Biblijama raznih formata i opreme, s liturgijskim knjigama i crkvenim dokumentima, pobudili zanimanje kako kršćanskih i katoličkih izdavačkih kuća tako i brojnih Hrvata koji su došli na sajam. Upravo su se naši ljudi najviše žalili na nemogućnost kupnje KS-ovih kao i knjiga ostalih izdavača jer mnogi od njih nemaju često prilike nabaviti ta izdanja.

U ime Kršćanske sadašnjosti na sajmu su sudjelovali dr. Željko Tanjić, direktor, mr. Stjepan Brebrić, glavni urednik, i prof. Anton Šuljić, pomoćnik direktora. Sklopljeni su brojni ugovori o prevođenju novih naslova za koje se procjenjuje da će biti dobro prihvaćeni kod hrvatskoga čitateljstva. Riječ je o dugogodišnjoj poslovnoj suradnji među katoličkim izdavačima i izdavačima kršćanske knjige koja je potvrđena i učvršćena i na ovogodišnjemu frankfurtskome sajmu knjiga. Prema riječima dr. Tanjića, sklopljeni su i poslovni ugovori kojima KS naše autore plasira na druga tržišta, a ta će izdavačka kuća u budućnosti još više poraditi na prevođenju i posredovanju naše teološke i duhovne knjige na svjetske jezike. Sveukupno gledajući, kaže dr. Tanjić, sajam je bio mjesto na kojem su se mogli vidjeti novi trendovi i naglasci kod katoličkih i ostalih izdavača, ostvariti se brojni poslovni i prijateljski susreti te vidjeti mjesto naše knjige u svjetskim okvirima pa sudjelovanje na sljedećim takvim sajmovima nije upitna. U kakvom obliku i količini, dodaje direktor KS-a, procijenit će se narednih mjeseci.

Misa i zaziv Duha Svetoga za studente i profesore osječkog Sveučilišta

Osijek, 10.10.2010. (IKA/TU) - Na početku nove akademske godine 10. listopada đakovačko-osječki nadbiskup Marin Srakić predvodio je u osječkoj konkatedrali Sv. Petra i Pavla misno slavlje sa zazivom Duha Svetoga za sve studente, profesore i djelatnike Sveučilišta Josipa Jurja Strossmayera u Osijeku. Uz veliki broj studenata i profesora misnom slavlju nazočila je i rektorica Sveučilišta dr. Gordana Kralik sa suradnicima, a u koncelebraciji s nadbiskupom Srakićem bili su i profesori s Katoličkoga bogoslovnog fakulteta u Đakovu, predvođeni dekanom dr. Perom Aračićem. "Započinjemo novu akademsku godinu svjesni da osim naših talenata, dobre volje i uložnog truda očekujemo snagu iz naše nutrine i zato zazivamo dar Duha Svetoga. Neka nam bude na pomoći u našim nastojanjima pripremanja ispita, stjecanju znanja, kako bi ono bilo ne samo za dobro pojedinca, nego i cijele zajednice. Htjeli bismo da ovo bude čin vjere koja daje snagu za ispunjenje čežnje koju ste prihvatili kao studenti i kao profesori", rekao je u propovijedi nadbiskup Srakić. Nadbiskup je govorio i o velikom broju znanstvenika kojima vjera nije bila zapreka u radu. "Od kada su se tri mudraca poklonila Isusu, pa do današnjeg dana znanstvenici su se klanjali Bogu i ispovijedali svoju vjeru, pa ni suvremenom znanstveniku ne bi trebao biti problem priznati da je vjernik", poručio je nadbiskup Srakić. Bilo je velikih svetaca koji su bili i veliki znanstvenici, a i oni najpoznatiji znanstvenici ispovijedali su svoju vjeru i nisu je se sramili. Bili su tu veliki fizičari,

kemičari i biolozi. "Neki će kazati da su to imena prošlih stoljeća, ali današnja istraživanja govore da znanstvenici ne mogu biti sretni ako nemaju vjere, a sve je više onih koji počinju sumnjati u neke znanstvene pokazatelje prije nego li u temelje vjere", rekao je nadbiskup. Primili smo vjeru da bi je predali drugima, da donosimo rod na dobro čovjeka. Sve nestaje i novac i sve materijalno, te ostaje čovjek, stvoren od Boga za vječnost. Zazivamo zato Duha Svetoga neka nadahnjuje i profesore i studente da sazrijevaju i u znanosti i u vjeri da donesu prave plodove srca i uma, istaknuo je u homiliji nadbiskup Srakić. Sve okupljene na početku misnog slavlja pozdravio je župnik Adam Bernatović, zaželjevši što plodonosniji rad u novoj akademskoj godini.

Vikend Zajednice bračnih susreta Slavonske regije

Đakovo, 10.10.2010. (IKA/TU) – Đakovačko-osječki pomoćni biskup dr. Đuro Hranić predvodio je 10. listopada u samostanskoj crkvi Presvetog Srca Isusova u Đakovu završno misno slavlje za sudionike dvanaestoga Originalnog bračnog vikenda regije Slavonija, koji je 8. listopada započeo u "Betaniji", kući Milosrdnih sestara sv. Križa u Đakovu.

Vikendu je pristupilo trinaest bračnih parova iz Bošnjaka, Čepina, Đakova, Osijeka, Otoka, Rokovaca i Županje te vlč. Krunoslav Karas i vlč. Ivica Martić. Program vikenda vodio je vlč. Tomislav Čorluka i bračni parovi Fureš i Klemenčić te prvi puta i bračni par Šokčić iz Subotice. Uvodeći u misno slavlje biskup Hranić istaknuo je čudo obnove bračne ljubavi kojom su bračni parovi zračili te rekao da to budi vjeru zbog vidljive promjene u tako kratkom razdoblju. Nadam se da sada parovi na nov način zahvaljuju za svoga bračnoga druga te za veliki dar što ga je Gospodin učinio u njihovim životima po njihovim supružnicima, rekao je biskup i sve prisutne potaknuo je na obnovu zahvalnosti za bližnje, djecu, prijatelje. Zahvalna osoba vidi ono što drugi ne vide, cijeni ono što je za nju učinjeno te su zahvalni ljudi optimisti, rekao je mons. Hranić, ali i istaknuo da nema gore samoće od osjećaja samoće u braku i izrazio vjeru da su parovi doživjeli oslobođenje, olakšanje, pomirenje i osvježanje u međusobnom odnosu. Osim trinaest parova koji su prošli kroz bračni vikend, na misnom slavlju sudjelovalo je četrdesetak parova, članova Zajednice bračnih susreta, koji su sa svojim obiteljima došli obnoviti bračne zavjete, pozdraviti nove bračne parove i slaviti Gospodina zahvalni na plodovima koje su dobili živeći i radeći kao članovi ove zajednice. Mons. Hranić proučio im je kako je lijepo ubirati plodove, ali je teško i mukotrpno što zasijano sjeme mora umrijeti da bi dalo obilat plod. Izrazio je želju da zajednica Slavonske regije u što skorije vrijeme obuča parove voditelje kako bi što više parova moglo proći kroz bračni vikend, pristupiti Zajednici i dati doprinos u radu pastoralne obitelji. Misno slavlje pjesmom je obogatio VIS Coronata iz Kuševca pod vodstvom s. Natanaele Palić i kantautora Daria Balekića. Domaćin bračnoga vikenda bio je bračni par Jahić iz Đakova, par za doček činili su supružnici Barberić. Da bi vikend bio uspješan pobrinuli su se deseci parova te regije, nesebično radeći i moleći, da bi parovima pružili ugodan boravak. Cijelom organizacijom upravljao je bračni par Zovak iz Vinkovaca, koordinatori slavonske regije, darujući svoje vrijeme, znanje i sposobnosti. Nakon svečane mise, bračni parovi organizatori priredili su domjenak i druženje za sve nazočne u dvorištu "Betanije" te je to bila prilika za upoznavanje novih i starih članova Zajednice bračnih susreta te poticaj na daljnju suradnju i druženje kroz slične aktivnosti Zajednice.

Kutina: Predstavljen brucoški dnevnik prelata Stankovića

Kutina, 10.10.2010. (IKA) - Župni ured i ogranak Matice hrvatske Kutina predstavili su u nedjelju 10. listopada u kutinskoj crkvi Sv. Marije Snježne knjigu prelata Vladimira Stankovića "Biti svećenik po Srcu Isusovu" (Kršćanska sadašnjost 2010). U prepunoj crkvi rodnoga grada promociji je nazočio i stranice brucoškog dnevnika u 80. obljetnici života i 54. godini misništva današnjim promišljanjima komentirao sam autor. Nije tajio kako je slučajno pronađeni dnevnik iz prve studentske godine i za njega nakon šest desetljeća bio pravo otkriće. Predstavljajući su pak istaknuli kako je njegov sadržaj osobito poticajan mladima u današnjim opredjeljenjima za svećenički poziv. U knjizi (180 str.) kojoj je pogovor napisao don Živko Kustić, često se spominje rodni grad i prilike u njemu. Jedno poglavlje nosi i naslov "Ja moram podići ugled Kutini". Naime, iz kutinskog kraja punih 38 godina do njegove mlade mise (1956.) nije bilo svećenika. On ne samo da poručuje već i odlučuje prekinuti tu predugu stanku.

Održan "Marija fest 2010."

Molve, 10.10.2010. (IKA) - Festival marijanskih pjesama "Marija fest 2010", osmi po redu, održan je u nedjelju 10. listopada u župnoj crkvi Uznesenja BDM na nebo u Molvama, koja se još naziva i "podravskom katedralom". Festival je održan u organizaciji Nacionalnog centra Udruge Vojske Bezgrešne, Ureda za pastoral mladih Varaždinske biskupije, Sakralne galerije hrvatskih umjetnika Laudato i župe Uznesenja BDM Molve, te pod pokroviteljstvom Hrvatske provincije sv. Jeronima franjevac konventualaca. Uz mnoštvo mladih Varaždinske biskupije koji su toga dana u Molvama imali i svoj susret, festivalu su nazočili brojni redovnici i redovnice, vjeroučitelji, te varaždinski biskup Josip Mrzljak, o. Josip Blažević, izaslanik provincijala Hrvatske provincije sv. Jeronima franjevac konventualaca o. Ljudevita Maračića, župnik i gvardijan u Molvama o. Tomislav Glavnik, gvardijan samostana sv. Franje u Cresu i predsjednik Organizacijskog odbora festivala o. Zdravko Tuba, predstojnik Ureda za pastoral mladih Varaždinske biskupe vlč. Damjan Koren, provincijski upravitelj Vojske Bezgrešne o. Ante Gašparić, direktorica Sakralne galerija Laudato Ksenija Abramović i načelnik Općine Molve Stjepan Fosić. Otvarajući festival, biskup Mrzljak istaknuo je kako je festival Marijina svečanost. Mi, katolici, častimo Mariju na različite načine. Molimo krunicu, pjevamo. No, najvažnije je nju nasljedovati. U listopadu molimo krunicu desetku po desetku. Neka i ova svečanost pjesme bude kao desetka krunice kojom ćete častiti Mariju, kojom ćete se obogatiti i pod njezinom zaštitom vratiti se svojim kućama, svojim svagdanjim poslovima, školi, rekao je biskup Mrzljak, te poželio uspjeh i blagoslov toj Marijinoj svečanosti u Molvama.

Prvi izvođač bio je VIS Mihovil iz splitske župe Kamen sa skladbama "Ti si ta" (glazba i tekst Mate Pocrnjić, aranžman Ante Pupačić) i "Bog me voli" (glazba i tekst Anita Jurčević, aranžman Ante Pupačić). VIS Proroci iz subotičkog svetišta Gospe Bunaričke koji izveli su skladbe "Gospi Banaričkoj" (glazba VIS Proroci, tekst Nevena Mlinko) i "Zagrljeni u duši" (glazba Josipa Dević i Viktor Kesler, tekst Josipa Dević, aranžman Viktor Kesler), Davor Terzić iz Rovinja izveo je "Vrati nas, Majko" (glazba, tekst i aranžman Davor Terzić) i "Svaki dan s Tobom" (glazba i tekst Davor Terzić, aranžman Kristian Terzić). Vlatka Linarić iz zagrebačke župe Uzvišenja sv. Križa u Sigetu nastupila je sa skladbama "Ustrajati trebalo je" (glazba i aranžman Dražen Žanko, tekst

Vlatka Linarić) i "Vječno svjetlo ljubavi" (glazba i aranžman Dražen Žanko, tekst Vlatka Linarić). Antonio Tkalec iz Varaždina izveo je skladbe "Majko Nebeska" (glazba Antonio Tkalec, tekst Agneza Levanić i Antonio Tkalec, aranžman Ivan Mikulić) i "Raspeta ljubav" (glazba Stephen Bishop i Eric Patrick Clapton, glazbena obrada Davor Canjuga i Antonio Tkalec, tekst Marina i Zvonko Viljevac i Antonio Tkalec, aranžman Ivan Mikulić). VIS Matheus iz župe Sv. Mateja apostola i evanđelista iz Bizovca izveo je skladbe "Neka mi bude" (glazba i tekst Sandra Lovrinčević, aranžman Željko Nikolin) i "Utočište vječno" (glazba Adrijan Baković, tekst Sandra Lovrinčević, aranžman Željko Nikolin). Skladbe "Ženo, evo ti sina" (glazba Danijel Trubić i Dijana Krčmar, tekst Danijel Trubić, aranžman Toni Eterović) i "Sve moje Tvoje je" (glazba Danijel Trubić, tekst Danijel Trubić i Damir Topić, aranžman Toni Eterović) izveo je zbor mladih Il Santo iz župe sv. Antuna Padovanskoga iz Zagreba, Maja Radić iz Rijeke izvela je skladbe "Zdravo, Marijo" (glazba i aranžman Duško Rapotec-Ute, tekst Tatjana Bon) i "Pjesma nad pjesmama" (glazba i aranžman Duško Rapotec-Ute, tekst Tatjana Bon). Župnik zagrebačke župe sv. Josipa Radnika u Gajnicama Ljubo Vuković i Credo izveli su skladbe "Pod križem" (glazba Ljubo Vuković, tekst Iva Noršić, aranžman Olja Dešić) i "Smiluj mi se, Bože" (glazba Ljubo Vuković, tekst Psalam 51, aranžman Domagoj Pavin i Slađan Turković). Posljednji izvođač ovogodišnjeg Marija festa bili su Apostoli mira iz župe Sv. Vida i Jurja u Mađarevu sa skladbama "Biti kao Marija" (glazba Emilio Kutleša, tekst Ksenija Abramović i Emilio Kutleša, aranžman Goran Kovačić) i "O, koliko velik si" (glazba Stjepan Mihaljinec, tekst Ksenija Abramović, aranžman Goran Kovačić). Na kraju festivala nazočnima se obratio izaslanik provincijala o. Josip Blažević. Istaknuo je kako je festival veličanstveni duhovno-molitveni i kulturni događaj, svima je zahvalio na doprinosu, a posebno je na potpori i nazočnosti zahvalio varaždinskom biskupu. U vremenu kada čujemo toliko mračnih vijesti, ovo je svijetli događaj pod okriljem Majke Božje koji veliča Gospodina i vjerujem događaj koji nas je sve oplemenio. Preporučam ga Gospi Molvarskoj sa željom da bude još takvih lijepih događaja, rekao je Blažević. Marija fest završio je zajedničkim izvođenjem pjesme "Zdravo Djevo".

Prva obljetnica smrti fra Damira Cvitića

Pročitana razmišljanja pokojnog fra Damira, izvrsnog propovjednika, o bolesti i zdravlju kao o dvama načinima izgradnje života

Dubrovnik, 10.10.2010. (IKA) - Prva obljetnica smrti fra Damira Cvitića, svećenika Franjevačke provincije sv. Jeronima, preminulog u 39. godini života, koji je na službi u Dubrovniku proveo šest godina, obilježena je u crkvi Male braće u Dubrovniku u nedjelju 10. listopada koncelebriranom misom i puštanjem u prodaju knjige o njegovu životu naslovljene "Fra Damirov vrt". Misu je predvodio gvardijan samostana i autor knjige dr. fra Stipe Nosić. U propovijedi je pročitao razmišljanja pokojnog fra Damira, izvrsnog propovjednika, o bolesti i zdravlju kao o dvama načinima izgradnje života. Bolest je blagoslov ako je čovjek zna nositi jer okreće čovjeka prema nebu, prema Bogu. Istaknuo je kako se fra Damir za vrijeme bolesti ponašao onako kako je prije bolesti o tome drugima govorio. Fra Stipe je također pročitao neke fra Damirove misli o križu, o njegovu liječenju koje mu je bilo na duhovnu izgradnju te o vrijednosti molitava u misi koje svećenik predmoli, a kojima se ne pridaje dovoljno pozornosti jer se propovijed smatra bitnom. Rekavši kako tijelom nije među

nama, ali svojim porukama jest, propovjednik je pozvao vjernike i fra Damirove prijatelje koji su se okupili na misi da pokušaju živjeti nešto od onoga što je fra Damir govorio. Na kraju mise gvardijan Nosić kratko je predstavio knjigu "Fra Damirov vrt", rekavši kako klasičnog predstavljanja knjige neće biti, te kako će svi prihodi od prodane knjige biti upućeni Misiji Kimbulu u Kongu, u kojoj djeluje fra Ilija Barišić, a koju već nekoliko godina pomaže Samostan Male braće. Knjiga "Fra Damirov vrt" na 228 stranica donosi, uz činjenice iz njegova života, raznovrsne tekstove te svjedočanstva četrdesetorice fra Damirovih prijatelja i poznanika o njemu i životnom putu koji su zajedno dijelili. Veliki broj ljudi s kojima je kontaktirao bilo uživo ili putem e-maila iznenadila je i samog autora knjige jer su mu se mnogi javljali podržavajući njegovu ideju da se o fra Damiru napiše knjiga i obećavajući poslati priloge. Kako je u uvodu istaknuo autor, namjera prikupljanja svjedočanstava o fra Damiru nije bila od njega "praviti sveca" nego pokazati kako je bio "običan", ali istodobno tako izniman i originalan. U knjizi se mogu naći i fra Damirovi opisi razdoblja služenja vojske i dramatičnog bijega iz nje, njegove propovijedi koje je pisao za nedjelje kada zbog bolesti nije mogao služiti misu, zabilješke iz rokovnika, sms poruke i dopisivanja putem elektroničke pošte. Fra Damir Cvitić preminuo je mjesec i pol dana nakon što je počeo osjećati prve poteškoće bolesti, a pokopan je u franjevačkoj grobnici na otoku Košljunu.

Deset godina djelovanja Caritasa župe Knin

Kninski Caritas je od osnutka podijelio 320 tisuća toplih obroka. Stambeno je zbrinuto 137 obitelji

Knin, 11.10.2010. (IKA) - Deset godina djelovanja Caritasa župe Knin obilježeno je 11. listopada misom zahvalnicom u kninskoj crkvi Sv. Ante. Svečano slavlje predvodio je ravnatelj Caritasa Šibenske biskupije don Marinko Mlakić. Uz brojne svećenike koncelebrirali su fra Ivan Nimac u vrijeme osnivanja kninskog Caritasa župnik u Kninu, te aktualni župnik i gvardijan u Kninu fra Petar Klarić. Poslije vojno-redarstvene akcije "Oluja" u oslobođeni Knin vratili su se prognani Hrvati koji su bili protjerani sa svojih ognjišta. Osim toga u to vrijeme Knin naseljavaju i brojni Hrvati iz srednje Bosne i banjolučkog kraja, te dijelova Srbije, Vojvodine, Kosova i Crne Gore. Samo dvadeset posto stanovnika Knina tada je bilo zaposleno, kazao je fra Petar Klarić, govoreći o situaciji koja je ponukala na osnivanje Caritasa. "Mnogobrojne siromašne obitelji tražile su karitativnu pomoć od župe i samostana sv. Ante koji su im, kao uvijek kroz povijest, pomagali prema svojim mogućnostima. Kako bi se tim obiteljima moglo bolje i organiziranije pomoći kninski župnik fra Ivan Nimac i ja u dogovoru sa šibenskim biskupom Antom Ivasom i ravnateljem Caritasa Šibenske biskupije Slavkom Mikelinom, pristupili smo osnivanju Caritasa", kazao je Klarić. Kninski Caritas je od osnutka podijelio 320 tisuća toplih obroka. Stambeno je zbrinuto 137 obitelji, u programu Pro vita od pobačaja spašeno je 14 djece. Za vrijeme misnog slavlja vjernicima se obratio jedan od osnivača Caritasa fra Ivan Nimac. Istaknuo je važnost osnutka kninskog Caritasa. Kako je rekao, osim materijalne pomoći Kninjanima je ta institucija donosila sigurnost, nadu i duhovnu pomoć. Ravnatelj Caritasa Šibenske biskupije don Marinko Mlakić u homiliji je pozvao na djelatnu ljubav prema čovjeku. To je najbolji i najsigurniji put prema Bogu, kazao je Mlakić.

Blagoslovljen kip bl. Stepinca, prijatelja i zaštitnika Međimurja

Cirkovljan, 11.10.2010. (IKA) - Na obljetnicu sramotne presude koju je poslijeratni komunistički sud 1946. godine donio na montiranom procesu protiv zagrebačkog nadbiskupa Alojzija Stepinca, u ponedjeljak 11. listopada blagoslovljen je kip mučenika i blaženika Katoličke Crkve kardinala Stepinca koji je postavljen u središtu Cirkovljana kod Preloga u Međimurju, kraju kojim je hrvatskim očuvao i taj zagrebački nadbiskup koji je rado pohodio međimurske vjernike koji su se zajedno s njime okupili i na veličanstvenom euharistijskom kongresu u Čakovcu prije 75 godina. Blaženikov kip, izvanredan rad akademskog kipara Anđelka Odaka, otkriven je i u prigodi ovogodišnje 50. obljetnice mučeničke smrti "prijatelja i zaštitnika Međimurja", kako je istaknuto na postolju kipa.

Kip blaženog Alojzija na središnjem mjesnom Trgu sv. Lovre blagoslovio je varaždinski biskup Josip Mrzljak. Uz brojne goste, župljane i vjernike iz mnogih župa među kojima su bili i članovi molitvene zajednice bl. Alojzije Stepinac, svečanosti su nazočili najviši predstavnici Međimurske županije, Grada Preloga, Zrinske garde Čakovec, čakovečke Matice hrvatske, Družbe Braća hrvatskoga zmaja i drugih institucija i udruga. Okupljene su pozdravili Zlatko Horvat, predsjednik Vijeća Mjesnog odbora Cirkovljan, koji je istaknuo kako sam naziv mjesta govori o višestoljetnoj povezanosti mještana s Crkvom, te domaći župnik preč. Antun Hobljaj, dekan Donjomeđimurskog dekanata. Svečanosti su nazočili donatori nedavnog uređenja trga i obnove crkve, te donator kipa prof. dr. Matija Berljak, kanonik u Zagrebu, domaći sin rodom iz Cirkovljana. Župnik Hobljaj osobit pozdrav uputio je biskupu Mrzljaku, autoru Odaku, postulatoru kauze mons. Jurju Batelji, prof. Berljaku te ostalim svećenicima, među kojima je bio veći broj njih rodom iz župe Prelog i samog Cirkovljana. Ujedno je podsjetio da je nadbiskup veliko povjerenje imao upravo u dvojicu Priločanaca, i to pomoćnog zagrebačkog biskupa Dominika Premuša, te administratora za Međimurje Ignacija Rodića.

Postulator Batelja čestitao je i zahvalio idejnim začetnicima koji su zamislili i podupirateljima koji su ostvarili veliko povijesno djelo podizanja spomenika svom nadbiskupu, za kojeg je podsjetio da je Svetom Ocu Piju XII. pisao: "U Međimurju živi moj narod i vjernici mojoj duhovnoj pastvi podređeni. Povjereni su mojoj ljubavi, pa Vas molim neka ne bi se dogodilo da taj narod ostane bez svoje hrvatske riječi, bez svoga hrvatskoga pisma i bez svoje hrvatske pjesme". Dodao je kako je napisao i četiri prosvjedna pisma hrvatskim vlastima u kojima je molio da sve poduzmu da se "sačuva zdravi živalj hrvatski i katolički na ovom prostoru". Stoga je okupljenima poručio da se i danas, kao i za vrijeme Drugog svjetskog rata, blaženi Alojzije ovdje nalazi u svome domu jer su ga međimurski vjernici sačuvali u svojem srcu. Zatim su biskup Mrzljak, donator Berljak i autor Odak zajedno otkrili kip koji prikazuje Stepinca kao zatočenika u okovima, dok mu se sa stražnje strane uspravnog tijela oslikava lik križa. Akademski kipar Anđelko Odak, predstavljajući svoje djelo, u uvodu je kazao da je blaženi Alojzije simbol opće Crkve i nosi sudbinu svjedoka učenika Krista koji je stajao pred Pilatom, kako je Alojzije stajao pred svojim tužiteljima. Biskup Mrzljak blagoslovio je zatim kip izliven u ljevaonici umjetnina Ujević u Zagrebu, a predstavnici Grada Preloga zapalili su svijeće. Nakon svečanog blagoslova, biskup Mrzljak predvodio je zahvalno misno slavlje u mjesnoj crkvi Sv. Lovre zajedno s 15-tak svećenika.

Premijerka Kosor s kardinalom Bozanićem

Razgovarali su o aktualnim prilikama u Republici Hrvatskoj, s posebnim osvrtom na odnos između Crkve i države
Zagreb, 11.10.2010. (IKA) - Predsjednica Vlade Republike Hrvatske Jadranka Kosor sastala se 11. listopada u Banskim dvorima sa zagrebačkim nadbiskupom kardinalom Josipom Bozanićem, izvijestio je Vladin Ured za odnose s javnošću. Premijerka Kosor i kardinal Bozanić razgovarali su o aktualnim prilikama u Republici Hrvatskoj, s posebnim osvrtom na odnos između Crkve i države.

Predsjednica Vlade izvijestila je zagrebačkog nadbiskupa o trenutačnom stanju procesa pregovora Hrvatske za članstvo u Europskoj uniji, koji su u završnoj fazi. Jedna od tema sastanka bilo je i gospodarstvo, pa je premijerka Kosor govorila i o Programu gospodarskog oporavka te mjerama koje hrvatska Vlada poduzima kako bi uspješno prevladala gospodarsku krizu, ponovno posebno istaknuvši da je zaštita najosjetljivijih socijalnih kategorija hrvatskog društva prioritet.

Nadbiskup Srakić primio pripadnike XIII. naraštaja Ratne škole "Ban Josip Jelačić"

Đakovo, 11.10.2010. (IKA/TU) – Đakovačko-osječki nadbiskup Marin Srakić primio je 11. listopada u prostorima Nadbiskupskog doma u Đakovu pripadnike XIII. naraštaja Ratne škole "Ban Josip Jelačić" Hrvatskoga vojnog učilišta "Petar Zrinski".

Brigadirni general dr. Slaven Zdilar predstavio je 18 polaznika vojne škole, koji u sklopu redovnog plana i programa sudjeluju na studijskom putovanju kroz istočnu Slavoniju, te su posjetili i Đakovo. Istaknuo je da je Ratna škola najviša stratejska razina izobrazbe, a u ovom naraštaju, uz deset polaznika Oružanih snaga Republike Hrvatske, Školu pohađa po jedan pripadnik Sigurnosne obavještajne agencije, Ministarstva unutarnjih poslova, te po jedan časnik iz Bosne i Hercegovine i Republike Makedonije. Mons. Srakić polaznicima je iskazao srdačnu dobrodošlicu i zahvalio što svojim djelovanjem i obukom državljanima Hrvatske jamče život u miru i sigurnosti. Upoznao ih je s poviješću Đakova, Đakovačko-osječke nadbiskupije te katedrale – bazilike Sv. Petra koju su razgledali. Prijemu je prisustvovao i ekonom nadbiskupije mons. Stjepan Karalić.

Započela trajna formacija svećenika u novoj pastoralnoj godini

Program trajne formacije pohađaju svećenici do sedme godine svećeništva, a cilj mu je što bolje pripremiti polaznike za zahtjeve župničke službe

Zagreb, 12.10.2010. (IKA) - Trajna formacija svećenika u novoj pastoralnoj godini 2010./2011. započela je 12. listopada u Nadbiskupijskom pastoralnom institutu u Zagrebu, izvijestio je Tiskovni ured Zagrebačke nadbiskupije. Susret kojemu je predsjedao zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić, voditelji programa trajne formacije svećenika zagrebački pomoćni biskup Ivan Šaško i mr. Josip Kuhtić te ravnatelj Nadbiskupijskoga pastoralnog instituta dr. Tomislav Markić, započeo je molitvom Srednjeg časa. Na susretu je predstavljen plan i program ovogodišnje trajne formacije svećenika. Program trajne formacije svećenika pohađaju svećenici do sedme godine svećeništva, a cilj mu je što bolje pripremiti polaznike za zahtjeve župničke službe.

Biskup Škvorčević s učenicima požeške Katoličke klasične gimnazije

Požega, 12.10.2010. (IKA) - Kao i prijašnjih godina, požeški biskup Antun Škvorčević na početku školske godine primio je 12. listopada u Biskupskom domu u Požegi učenike prvih razreda požeške Katoličke klasične gimnazije u pratnji vjeroučitelja Roberta Mokrog. Biskup ih je poveo u crkvu Sv. Lovre i ondje im u pozdravu, među ostalim rekao kako se nalaze u važnom odgojno-obrazovnom trenutku svoga života i kako se on događa u sasvim konkretnom povijesno-kulturnom okviru o kojem svjedoči i crkva Sv. Lovre. Prikazao im je njezinu osamstoljetnu povijest i događaje koji su povezani s njom i gradom Požegom te upoznao s osobitim doprinosom kojeg je dala Crkva po djelovanju svojih svećenika i redovnika, osobito franjevac, isusovaca i pavlina. Biskup je zajedno s učenicima posjetio i Povijesnu knjižnicu Požeške biskupije gdje im je knjižničarka Nikolina Mandić predstavila najvrjedniji njezin sadržaj, inkunabule, rukopise i knjige od 16. do 19. stoljeća, istaknuvši povijesno značenje Knjižnice jer čuva knjige iz ustanova koje su od 18. stoljeća pa do danas djelovale u zgradi sadašnjeg sjedišta Požeške biskupije. Biskup je poželio da elektronički katalog knjiga bude uskoro dovršen kako bi ga učenici u Gimnaziji mogli pretraživati i posuđivati novije knjige iz Biskupijske knjižnice.

Crkva u Hrvata

Zahvalno hodočašće Sisačke biskupije u Rim

Rim, 6.10.2010. (IKA) - Središnji događaj zahvalnog hodočašća Sisačke biskupije u Rim bio je susret s papom Ocem Benediktom XVI. 6. listopada na općoj audijenciji u Vatikanu. "Srdačno pozdravljam sve hrvatske hodočasnike, na poseban način svećenike i vjernike iz Sisačke biskupije predvođene pastirskom misijom mons. Vladom Košićem, kao i vjernike Hrvatske katoličke misije iz St. Gallena. Dragi prijatelji, došli ste na grobove apostola očitovati svoju vjernost i zahvalnost Apostolskoj Stolicu za ponovnu uspostavu biskupije Sisak. U mjesecu posvećenom našoj nebeskoj Majci prosite njen zagovor i zaštitu za vas i vaše obitelji. Ujedno vas potičem na molitvu za prijeko potrebna nova duhovna zvanja, a osobito u vašoj biskupiji. Neka vam blagoslov, koji rado podjeljujem, pomogne da ustrajete. Hvaljen Isus i Marija", rekao je Papa hrvatskim hodočascima.

Na susretu sa Svetim Ocem biskup Košić zahvalio je Papi za ponovnu uspostavu te mjesne Crkve. Pritom mu je predao dar, repliku "Raspela iz Siska". Taj križ potječe iz XI. stoljeća, zaštitni je znak sisačke katedrale Uzvišenja sv. Križa i Sisačke biskupije. Original križa čuva se u Arheološkom muzeju u Zagrebu, prva replika u katedrali u Sisku, druga replika je biskupov prsni križ, a treća replika sisačkog raspela od danas pripada Svetom Ocu.

Audijenciji na Trgu Sv. Petra u Vatikanu, za vjernike Sisačke biskupije prethodila je misa u bazilici Sv. Petra, na oltaru Katedre sv. Petra. Misu je predvodio donedavni naslovni sisački nadbiskup, a danas naslovni nadbiskup Vinkovaca mons. Nikola Eterović, generalni tajnik Biskupske sinode u Rimu. Na početku slavlja izrazio je radost zajedništva s vjernicima biskupije kojoj je deset godina bio naslovni nadbiskup, a u propovijedi im je govorio o apostolu Petru i njegovim nasljednicima. Podsjetio je na povijesni tijek otkrivanja groba sv. Petra u Rimu: od natpisa "Petar je ovdje – Petrus eni" na nekoć poganskom groblju do istraživanja provedenih u XX. stoljeću kada je i znanstveno utvrđeno da je riječ o apostolskom prvaku: "Znanost, povijest, duhovnost i hodočašća pokazuju da je ovo sveto mjesto na kojem se štuje prvak apostolski", istaknuo je mons. Eterović te spomenuo kako se na tom mjestu nalazi pokopano 148 papa, od njih 264. Njih 77 proglašeni su svetima, a 9 blaženima. "Premda neprijatelji Crkve predbacuju da su neki pape živjeli nedolično svoje službe, papinstvo moramo gledati u cjelini. I u naše vrijeme, osobito u XX. stoljeću, živjeli su pape sveta života: Pio X., Ivan XXIII., Pio XII., Pavao VI., Ivan Pavao I. i Ivan Pavao II. Bog u teška vremena Crkvi daje svete pastire da bi je vodili", primijetio je mons. Eterović, ističući i glavnu papinu ulogu: "Nastaviti svjedočanstvo sv. Petra apostola, ispovijedati vjeru u Krista, jedinoga Spasitelja i jedinoga Otkupitelja ljudi i čovječanstva." Nadbiskup Eterović vjernike Sisačke biskupije osobito je usmjerio na put življene vjere: "Mi smo vjeru primili od naših pradjedova. Ona je veliko bogatstvo, ali i obveza. Vjera nije samo nasljeđe, ona mora biti živa i osmišljavati kršćansku egzistenciju. To nam svjedoče i mučenici poput sv. Kvirina, zaštitnika Sisačke biskupije."

Sisački biskup nadbiskupu Eteroviću zahvalio je na zajedništvu u misnom slavlju te je vjernike podsjetio na njegove zasluge u pripremi ponovne uspostave Sisačke biskupije, ali i zasluge za domovinu, osobito u vrijeme kada se Hrvatska borila za svoju samostalnost i priznanje.

Najavljeno osnivanje Zaklade "Fra Bonifacije Pavletić" u Sisačkoj biskupiji

Hodočasnici iz Sisačke biskupije pohodili grob fra Bonifacija Pavletića

Rim, 7.10.2010. (IKA) - Sisački biskup Vlado Košić najavio je osnivanje Zaklade "Fra Bonifacije Pavletić" za stipendiranje studenata u Sisačkoj biskupiji. "Zaklada će biti promocija imena fra Bonifacija, ali i pomoć siromašnijim studentima u njihovu školovanju", rekao je 7. listopada u Rimu mons. Košić u tijeku pohoda vjernika Sisačke biskupije grobu fra Bonifacija Pavletića u crkvi Kongregacije sinova Bezgrešnog začeća. Studenti će se za stipendije prijavljivati putem natječaja koji će biskupija raspisati, kako se planira, tijekom ovoga mjeseca. Biskup Košić susreo se s poglavarima Kongregacije: generalom fra Ruggerom Valentinijem, provincijalom Talijanske provincije o. Aleandrom Paritantiem i pokretačem zajednice Sinova Bezgrešnog začeća u Kutini o. Marianom Passerinijem koji je i nositelj projekta otvaranja Fakulteta medicinskog osoblja u Sisku.

Pohod grobu fra Bonifacija Pavletića bio je dio programa Zahvalnog hodočašća Sisačke biskupije u Rim. U crkvi Kongregacije sinova Bezgrešnog začeća vjernicima se obratio generalni poglavar fra Ruggero koji je izrazio radost zajedništva sa sisačkim biskupom i vjernicima biskupije iz koje potječe njihov subrat fra Bonifacije. "Sigurno ste ponosni na njega, a mi smo sretni što je naš subrat", rekao je fra Ruggero, napominjući da s projektom za školovanje medicinskog osoblja u Sisku žele s tom biskupijom graditi nešto dobro, slijedeći svijetli primjer subrata Bonifacija koji je Europi pokazao ljepotu kršćanstva kroz ljubav služenja bližnjima.

U obraćanju domaćinima i vjernicima Sisačke biskupije, biskup Košić podsjetio je da svojim radom u Rimu fra Bonifacije i naš kraj, kao i današnju biskupiju predstavio u svijetu. Rođen je u Zbjegovači kod Kutine 1864. godine, a umro je na glasu svetosti u Rimu 1897. godine. Ušao je u Kongregaciju sinova Bezgrešne, što je obilježilo njegovu duhovnost. Promatrajući njegov grob biskup Košić je primijetio obilježja koja se nalaze iznad ploče s imenom: s lijeve strane postolarski alat, a s desne medicinski: "Tako je fra Bonifacije bio služitelj braći – prije redovništva kao postolar, a nakon toga kao onaj koji je služio bolesnicima. Od njega možemo naučiti da kršćanstvo jedino možemo ostvariti tako da služimo braći i sestrama." Osobito je istaknuo da je fra Bonifacije bio mladić koji je umro sa samo 33 godine: "Kao mladić, život je dao služeći bližnjima, a našoj mladosti potrebni su uzori. Zato je potrebno da imamo tako svetog mladog čovjeka, da našim mladima posluži kao primjer", zaključio je biskup Košić svoju poruku hodočascima Sisačke biskupije.

Susret se događao u crkvi Kongregacije sinova Bezgrešnog začeća koja je posvećena utemeljitelju Kongregacije fra Luigiju Monteu. No, kako je rekao provincijal Talijanske provincije o. Aleandro Paritanti, nakon beatifikacije fra Bonifacija Pavletića, crkva u sjedištu Kongregacije bit će posvećena njemu. Današnji general Kongregacije Ruggero Valentini je brat redovnik, što je prvi puta u povijesti da se na čelu Kongregacije nalazi brat redovnik, a ne svećenik.

Vjernici Sisačke biskupije u crkvi Sv. Jeronima u Rimu

Rim, 7.10.2010. (IKA) - U sklopu zahvalnog hodočašća za ponovnu uspostavu Sisačke biskupije, tristotinjak vjernika iz župa Sisačke biskupije, predvođeni biskupom Vladom Košićem, na kraju svoga boravka u Rimu posjetili su 7. listopada hrvatsku crkvu i Papinski hrvatski zavod sv. Jeronima. U misnom slavlju predvođenom biskupom Košićem sudjelovali su i rektor Zavoda mons. Jure Bogdan, kancelar Sisačke biskupije preč. Marko Cvitkušić, župnik župe Uznesenja Blažene Djevice Marije u Peščenici, generalni vikar mons. Josip Ćorić, župnik župe sv. Petra u Ivanić Gradu, kao i dvadesetak svećenika Sisačke biskupije te nekolicina svećenika studenata iz Zavoda sv. Jeronima.

Na početku misnoga slavlja mons. Bogdan izrazio je dobrodošlicu biskupu i hodočasnicima. Biskup Košić izrazio je radosti i zahvalu što u svome okrilju Zavod sv. Jeronima prima i dvojicu svećenika iz ponovno uspostavljene Sisačke biskupije, to su mladmisenik Ivan Grbešić koji studira duhovnost, te prošlogodišnji mladmisenik Anđelo Maly na studiju biblijskih znanosti.

Riječi homilije uputio je generalni vikar mons. Josip Ćorić. "Pri kraju našeg zahvalnog hodočašća za ponovno uspostavljenju našu Sisačku biskupiju, nalazimo se u hrvatskoj crkvi Sv. Jeronima koja zajedno sa Zavodom sv. Jeronima čini jedan hrvatski otok. Svaka država u glavnim gradovima s državama s kojima ima diplomatske odnose, ima svoja veleposlanstva ili konzulate, čija je zadaća da zakonski štiti svoje građane dok su u dotičnoj zemlji. Zavod sv. Jeronima, zajedno sa svečevom crkvom kroz stoljeća su bili dom brojnim našim ljudima, i ne samo njima", rekao je mons. Ćorić.

Doživljaji jednog misionara u Aziji

Zrenjaninski biskup gostovao na kršćanskoj tribini grada Subotice

Subotica, 7.10.2010. (IKA) - Zrenjaninski biskup Ladislav Nemet bio je gost Kršćanske tribine u četvrtak 7. listopada u Katoličkom krugu u Subotici. Na početku tribine uime organizatora gosta je pozdravio mr. Andrija Anišić, istaknuvši da je biskup Nemet rodom iz Odžaka iz Subotičke biskupije, da je bio u subotičkom sjemeništu "Paulinum" te da je redovnik misionarske Družbe Božje riječi. Okvirna tema izlaganja biskupa Nemeta bila je "Doživljaji jednog misionara u Aziji". Biskup je pojasnio što su misije i misijsko djelovanje. U korišćenju misijskog poslanja je Isusov nalog učenicima da idu po svem svijetu i propovijedaju evanđelje, krsteći ih uime Oca i Sina i Duha Svetoga. U tijeku povijesti misije i misijsko poslanje različito su se tumačili. Poslije Drugoga vatikanskog sabora misije su dobile novo usmjerenje. Isticano je poslanje "ad gentes" (k narodima) misleći na navještaj evanđelja u zemljama koje još nisu kršćanske. Učinjeno je to zbog toga što je riječ misija smetala mnogim zemljama, budući da se povezivala s kolonijalizmom. Ivan Pavao II. u enciklici "Redemptoris missio" podijelio je misijsko poslanje "ad gentes" koje je naloženo od Krista Gospodina, u tri dijela. Prvi dio je misija "ad gentes" u smislu navještanja evanđelja u nekršćanskim zemljama i nepokrštenim narodima. Drugi dio misijskog poslanja odnosi se na redovito pastoralno djelovanje među kršćanima a treći je tzv. reevangelizacija ili nova evangelizacija, koja se vrši u Crkvi među narodima koji su se udaljili iz Crkve i zanemarili vjeru. Biskup Nemet predstavio je i misionarsku Družbu Božje riječi i njezino rašireno djelovanje po cijelome svijetu. Zatim je uz pomoć projiciranih fotografija govorio o svom trogodišnjem misijskom djelovanju na Filipinima.

Završetak zahvalnog hodočašća vjernika Sisačke biskupije misom u Padovi

Padova, 8.10.2010. (IKA) - Zahvalno hodočašće vjernika Sisačke biskupije papi Benediktu XVI., u sklopu kojega je bio, među ostalim, i pohod Asizu, te rimskim znamenitostima, završilo je 8. listopada misom u svetištu Sv. Leopolda Bogdana Mandića u Padovi. U zajedništvu sa svojim svećenicima sisački biskup Vlado Košić predvodio je misno slavlje u kojem je zahvalio svim sudionicima na odazivu, kao i na molitvi za Sisačku biskupiju. Propovjednik kancelar biskupije preč. Marko Cvitkušić govorio je o sv. Leopoldu Bogdanu Mandiću kao Hrvatima koji je bio svjestan svojega identiteta i bio je istinski rodoljub. Budući da je nakon Prvoga svjetskog rata radikalno odbio talijansko državljanstvo, Mandić je dvije godine proveo u zatvoru na jugu Italije. Preč. Cvitkušić podsjetio je na njegove riječi: "Krv nije voda! Moje je srce s one strane mora i ja živim za svoj narod". Kako je misa slavljen na Dan neovisnosti Republike Hrvatske, osobito je naglasio važnost aktualiziranja vjernosti nacionalnim i vjerskim vrednotama i za naše vrijeme: "Imamo li mi Leopoldove vjernosti vrednotama? Ne budimo sami krivci svoje propasti. Zasluge za kršćanstvo u našem narodu pripadaju našim precima od stoljeća sedmog, no jesmo li mi nastavili taj niz vjernosti?" Za Leopolda Bogdana Mandića rekao je da nam je on primjer kako slijediti Krista: "Čovjek je velik po onome što je u sebi, a ne po onome što ima. Samo onaj koji je pred Bogom ponizan, može pred ljudima biti uspravan. Klanjajte se Bogu, dajte mu hvalu na misi, činite dobro svakom čovjeku", poručio je kancelar Sisačke biskupije na kraju hodočašća koje je završilo u svetištu u Padovi gdje je djelovao veliki sin hrvatskoga roda, veliki ispovjednik koji je pomirivao ljude s Bogom ne kao sudac, već kao otac, brat i prijatelj, čime je svijetu predstavio novi lik ispovjednika.

100. obljetnica crkve u Staroj Pazovi

Misno slavlje predvodio srijemski biskup Đuro Gašparović

Stara Pazova, 9.10.2010. (IKA) - U crkvi Presvetog Trojstva u Staroj Pazovi 9. listopada slavljen je misa u povodu stogodišnjice posvete crkve. Misno slavlje predvodio je srijemski biskup Đuro Gašparović sa svećenicima Zemenskoga dekanata. Na početku mise golubinački župnik i upravitelj filijalne crkve Presvetog Trojstva Ivica Damjanović pozdravio je okupljene, podsjetivši da je 20. veljače 1910. godine obavljena posveta crkve u Staroj Pazovi na čast Presvetog Trojstva. Čin posvete obavio je zemunski župnik, dekan i opat Mato Strac. Izgradnja crkve počela je dvije godine ranije 1908. Crkvu je dobrotom biskupa, vjernika i građanskih vlasti započeo graditi tadašnji župnik Franjo Vuković.

Biskup Gašparović u propovijedi je istaknuo: "Dok sudjelujemo u ovom slavlju, potvrđujemo našu pripadnost sveopćoj Crkvi i povezanost sa župom i zajednicom vjernika ovdje u Staroj Pazovi, ali isto tako ulazimo u razmišljanje o prisutnosti Boga u prostoru, konkretno sada, na ovom mjestu, u ovoj crkvi čiju stotu obljetnicu ove 2010. godine slavimo. Ova crkva je i danas mjesto okupljanja zajednice vjernika katolika na slušanje Božje riječi, na molitvu i hvalu Bogu i na slavljenje svetih otajstava, posebno na slavljenje euharistijske žrtve Krista Gospodina, na slavljenje misa". Na misnom slavlju nazočili su i vjernici Evangeličke i Srpske pravoslavne Crkve.

Predsjednik Josipović u posjetu papi Benediktu XVI.

Pozvao sam Papu u Hrvatsku. Sa zadovoljstvom mogu reći da sam dobio informaciju da se pripremaju planovi za 2011. i da se vrlo ozbiljno razmatra posjet Svetoga Oca Hrvatskoj sljedeće godine, izjavio Josipović nakon susreta u Vatikanu Vatikan, 9.10.2010. (IKA) - "Pozvao sam Papu u Hrvatsku. Sa zadovoljstvom mogu reći da sam dobio informaciju da se pripremaju planovi za 2011. i da se vrlo ozbiljno razmatra posjet Svetoga Oca Hrvatskoj sljedeće godine", izjavio je hrvatski predsjednik dr. Ivo Josipović u subotu 9. listopada novinarima nakon razgovora s Benediktom XVI. u Vatikanu, javlja Hina.

"To bi bilo iznimno važno za hrvatsku međunarodnu poziciju i za odnose unutar Hrvatske, jer je svaki dolazak Svetog Oca u bilo koju državu poruka mira, suživota i ljubavi", dodao je Josipović.

Približavanje Hrvatske EU-u, povratak izbjeglica, stanje u BiH i u široj regiji, bile su glavne teme polusatnog razgovora Pape i hrvatskog predsjednika u privatnoj biblioteci Benedikta XVI. na drugom katu Apostolske palače.

Po Josipovićevim riječima, međudržavni odnosi Hrvatske i Vatikana su bez ikakvih problema i "teško da bi mogli biti bolji".

Papa je obećao nastavak odlučne potpore Vatikana hrvatskom putu u EU, a u vezi s povratkom izbjeglih hrvatskih Srba, složio se s Josipovićem da se Katolička Crkva u Hrvatskoj angažira na pomirbi i zajedničkim vrijednostima hrvatskog i srpskog naroda, odnosno srpske nacionalne manjine.

Papa je također dao potporu politici pomirenja u regiji, na kojoj Josipović ustraje tijekom svog dosadašnjeg mandata.

"I Vatikan i Hrvatska žele da se odnosi u BiH uredi na načelima ravnopravnosti svih triju naroda i poštovanju prava i slobode svakog pojedinca. Obje strane smatraju važnim opstanak Hrvata u BiH i važno je da hrvatska politika doprinese tome cilju", rekao je Josipović novinarima.

Papa Benedikt XVI. primio je hrvatsko izaslanstvo u Apostolskoj palači uz baziliku Sv. Petra, gdje uobičajeno prima državna izaslanstva. S Josipovićem se najprije sastao u četiri oka, a potom pozdravio i s članovima hrvatskog izaslanstva te s novinarima koji su pratili susret.

Josipović je Papi darovao grafiku Majke Božje Gorske iz Lobora i CD s Hrvatskom misom Borisa Papandopula, a na dar od Svetog Oca dobio zlatnik s njegovim likom. O bilateralnim odnosima hrvatsko izaslanstvo razgovaralo je i s državnim tajnikom Svete Stolice mons. Tarcisom Bertoneom, nakon čega je Josipović položio vijenac na grob pape Ivana Pavla II. u kripti bazilike Sv. Petra.

Odgovarajući na pitanja novinara o svome odnosu prema vjeri, Josipović je rekao da je agnostik, ali da pritom ne vidi nikakvu zapreku poštovanju hrvatskih kršćanskih korijena. "Bez obzira jesmo li vjernici ili ne, svi znamo da imamo kršćanske korijene i to cijenimo i poštujemo", rekao je hrvatski predsjednik. Također je istaknuo da su njegovi odnosi s Katoličkom Crkvom u Hrvatskoj od početka mandata dobri.

"U odnosima mene kao predsjednika i Katoličke Crkve od početka mandata nema nikakvih dvojbi. Imao sam izvršnu suradnju Crkve u pogledu mojih aktivnosti, osobito onih koje sam imao u BiH, ali i u Hrvatskoj. Ugovori s Vatikanom se izvršavaju, otvorenih pitanja nema i teško da mogu zamisliti bolje odnose od postojećih", zaključio je Josipović.

Predsjednik Josipović u posjetu Zavodu sv. Jeronima

Rim, 9.10.2010. (IKA) - "Posebna mi je čast što sam danas zajedno sa suradnicima susreo Svetog Oca i posjetio Papinski hrvatski zavod sv. Jeronima. Zavod je dao nemjerljiv doprinos hrvatskome narodu", napisao je u spomenici Papinskoga hrvatskog zavoda sv. Jeronima u Rimu, predsjednik Republike Hrvatske dr. Ivo Josipović u subotu 9. listopada. U programu jednodnevnog posjeta Vatikanu i Suverenome malteškome redu, hrvatski predsjednik Ivo Josipović zajedno sa suprugom, u pratnji više suradnika, prof. dr. Emilija Marina, veleposlanika Republike Hrvatske pri Svetoj Stolicu, te ministra Bože Biškupića, pohodio je hrvatsku crkvu i Zavod sv. Jeronima. Rektor Zavoda mons. Jure Bogdan upoznao je predsjednika s poviješću hrvatske crkve u Rimu kao i s ostalim hrvatskim svetojeronimskim ustanovama u Vječnome Gradu. "U crkvi i Zavodu sv. Jeronima, stoljećima su se susretali, milosno, kulturno i duhovno napajali, te kršćanski i rodoljubno djelovali brojni hrvatski vjernici, umjetnici, znanstvenici i svećenici", rekao je rektor Bogdan. Posebice je istaknuo djelovanje i boravak u Zavodu hrvatskih umjetnika Ivana Meštrovića, Ive Dulčića i Joze Kljakovića. U Zavodu sv. Jeronima predsjednik se susreo s članovima Zavoda, svećenicima studentima iz više hrvatskih biskupija. U ovoj akademskoj godini u Zavodu borave 24 svećenika studenta. Na susretu i razgovoru s predsjednikom nazočili su i zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić, glavni tajnik Sinode biskupa nadbiskup Nikola Eterović, kao i nekoliko hrvatskih svećenika koji se nalaze na službi u Rimu i pri Svetoj Stolicu.

Predsjednik Josipović izvijestio je nazočne o sadržajnome susretu i razgovorima što ih je toga dana vodio s papom Benediktom XVI. i državnim tajnikom kardinalom Tarcisom Bertoneom. Uputio je poziv Sv. Ocu da pohodi Hrvatsku. Sa zadovoljstvom je istaknuo činjenicu da se u kalendaru pastoralnih pohoda kroz 2011. godinu, u Vatikanu najozbiljnije razmatra mogućnost Papina pohoda Hrvatskoj. "Bilo bi to jako dobro za Hrvatsku. Podudara se, čvrsto se nadamo, i sa završetkom pregovora i ulaskom Hrvatske u Europsku uniju", rekao je predsjednik. U razgovoru s predsjednikom bilo je riječi i o nekim društvenim i političko-crkvenim pitanjima: povratku izbjeglica, doprinosu Crkve u izgradnji društvene zajednice, stvaranju pozitivnog ozračja u društvu, teškoj gospodarskoj situaciji, zakonodavstvu, poboljšanju životnoga standarda, odnosu sa susjednim državama, demografskoj slici i politici Republike Hrvatske, Hrvatskome katoličkom sveučilištu. Na upit o ugovorima i uopće o odnosima Republike Hrvatske sa Svetom Stolicom, predsjednik je izrazio opće zadovoljstvo dobrim odnosima. Izrazio je zahvalnost Sv. Stolicu za sve što je učinila i čini za Hrvatsku.

Na primjedbama i pitanje o malodušju što se sustavno širi u hrvatskome društvu predsjednik je odgovorio: "Nalazimo se u situaciji u kojoj se razmišlja na vrlo pesimističan način, što je vrlo jasno vidljivo i u našim medijima. Potrebno je pristupiti građanima s vjerom i nadom, koju možete i vi, crkvene ustanove, na poseban način naglašavati i promicati, kako bismo ono što je dobro a prisutno je u našoj Domovini bolje staviti na vidjelo".

Rektor Zavoda darovao je predsjedniku Josipoviću Zbornik o Zavodu sv. Jeronima, brošuru o kapeli Sv. Venencijana u Rimu i kultu solinskih mučenika te Hrvatski rimski adresar u kojemu se nalaze podatci o hrvatskim studentima i ustanovama u Rimu. Predsjednik je darovao Zavodu dva kristalna svijjećnjaka. Zavod i crkvu Sv. Jeronima pohodila su sva tri hrvatska predsjednika: dr. Franjo Tuđman, Stjepan Mesić i Ivo Josipović.

Terapijska zajednica "Marjanovac" u Aleksandrovcu proslavila 10. obljetnicu djelovanja

Dr. Sanja Radetić Lovrić, psiholog i profesor na Filozofskom fakultetu u Banjoj Luci, predstavila je rezultate svoga desetogodišnjeg istraživanja "Društvo, mladi i droga" Laktaši/Aleksandrovac, 9.10.2010. (IKA) – Centar za odvikavanje od ovisnosti "Marjanovac" u Bosanskom Aleksandrovcu obilježio je 10. obljetnicu svoga djelovanja. U toj prigodi u zgradi Skupštine općine Laktaši 8. listopada organiziran je stručni skup. Organizatore i veći broj sudionika iz raznih dijelova BiH i Zagreba pozdravio je načelnik općine Milovan Topolović, istaknuvši vrijednost Marjanovca i potrebu potpore od strane državnih i općinskih institucija. Nazočnima se obratio i Ranko Karapetrović, bivši načelnik općine Laktaši, koji je u svom mandatu pomagao da javnost Centar prepozna kao korisnu i kvalitetnu nevladinu organizaciju. Dr. Sanja Radetić Lovrić, psiholog i profesor na Filozofskom fakultetu u Banjoj Luci, koja surađuje s centrom "Marjanovac", predstavila je rezultate svoga desetogodišnjeg istraživanja "Društvo, mladi i droga". Od tisuću ispitanika, od kojih je 300 ovisnika, dobila je korisnu bazu podataka uspoređujući odgovore mladih ovisnika i onih bez iskustva droge. Lidija Stajčić, operaterka u Centru, predstavila je aktivnosti Marjanovca, slijed događanja i oblike suradnje s vladinim i nevladinim organizacijama i institucijama. Zgrada Centra je vlasništvo Klanjateljica Krvi Kristove, koje su na te prostore došle davne 1885. Bavile su se poučavanjem, a do posljednjeg rata samostan je bio odgojna kuća i kuća mira za starije sestre. Nakon rata, devastirani samostan vraćen je 9. listopada 1999. Redovnice su ga odlučile namijeniti za projekt borbe protiv ovisnosti te već 14. prosinca 2000. dolaze prvi ovisnici. Suradnja sa Zajednicom "Susret" iz Splita davala je prve tri godine skromne rezultate, ali je bilo i poteškoća. Stoga je oblikovan kvalitetniji pristup po preuzimanju novoga programa u Centru. Nakon restrukturiranja zajednice 2003. i službenog početka rada po programu "Projekt čovjek" s redovitom supervizijom Centra solidarnosti iz Italije dolaze i prve djevojke. Mješovita terapijska zajednica uspješno djeluje ostvarujući načela na kojima je don Mario Picchi, začetnik Projekta čovjek, temeljio svoj rad: želja i motivacija osoba, postojanje struktura i smještaja za ovisnike te programi za obitelji ovisnika. Rad operatera temelji se na profesionalnoj osposobljenosti i empatijskom pristupu. Operaterka s. Amata Anđelić prikazala je četiri faze kroz koje prolaze korisnici u tijeku dvogodišnjeg liječenja. Istaknula je, kako je kroz Centar u proteklih 10 godina prošlo 500 ovisnika, a 80 ih je završilo cijeli program. Temeljna vrijednost u Centru je dostojanstvo ljudske osobe i odgovornost jednih za druge. Korisnici su protagonisti, a pristupa im se individualno vodeći ih da sami otkriju vlastite vrijednosti i svoje mjesto u obitelji i društvu, rekla je, te predstavila planove za budućnost Centra koji uključuju ulaganje u edukaciju djelatnika, nastavljajući rada s roditeljima, zalaganje za prevenciju, razvijanje suradnje s mjesnim, državnim i nevladinim organizacijama, razbijanje predrasuda o ovisnicima. U raspravi koja je uslijedila dotaknuta su pitanja o uzrocima posezanja za drogom, odgovornosti roditelja i društva, potrebi razbijanja predrasuda o ovisnosti, suradnji vladinih i nevladinih organizacija, a istaknuta je i potreba da se rad Marjanovca više vrednuje i pomogne od strane državnih institucija i kantona iz kojih dolaze ovisnici. S. Ana Marija, koordinatorica Centra i voditeljica Stručnog skupa, zahvalila je prisutnima i pozvala na suradnju.

Drugi dan obilježavanja obljetnice, 9. listopada, bio je izrazito slavljeničkog karaktera, a održan je u samome Centru. Okupili su se roditelji i prijatelji korisnika programa,

oni koji su uspješno završili program, tridesetak sestara Klanjateljica, te brojni dobročinitelji Marjanovca iz Njemačke i Austrije. Prisutne je pozdravila s. Cecilija Milković, regionalna poglavarica Klanjateljica Krvi Kristove, družbe koja je i osnivač i nositelj projekta. S. Ancilla Vukoja, predsjednica Centra "Marjanovac", pozdravila je dobročinitelje iz Njemačke i Austrije. Prije 10 godina počele smo s vama ovdje u Aleksandrovcu od nule. Sigurno se sjećate kako je tada izgledao naš samostan. Bez vaše nesebične i djelotvorne pomoći ne bi bilo ovog Centra ni današnjeg slavlja, rekla je s puno emocija. Dugogodišnji prijatelj Klanjateljica i Centra, Wolfgang Dedl sa suprugom Elisabeth i Evom Fischer, došli su s oko 30 simpatizera i podupiratelja Marjanovca. Govori se o sadnji stabla u Marjanovcu. Mogu reći da sestre sade, a mi zalijevamo. "Marjanovac" je naša kuća u koju rado dolazimo, izjavila je Eva Fischer, dok je Wolfgang Dedl uz srdačne čestitke predao novčani prilog za "Marjanovac", koji je zaradila skupina mladih "Tamina and the Mojos" koji vode njegovi sinovi, a koji je sudjelovao na proslavi.

Prisutnima se obratio Ranko Karapetrović, načelnik općine Laktaši u vrijeme početka rada Marjanovca. Imao sam predrasude o ovisnicima. Kad sam posjetio "Marjanovac" i u očima korisnika vidio nadu, bio sam dirnut i osvjedočen da se tim ljudima treba pomoći, posvjedočio je Karapetrović. Slijedilo je sjećanje na one koji su se "rodili" u Marjanovcu, te čin sadnje stabala. S. Marijana Pintarić, operaterka u Centru, čitala je imena korisnika te godinu i datume početka njihova liječenja. Deset korisnika, koji su program završili u posljednjih nekoliko godina, prošli su simbolično kroz postavljene labirint koji je predstavljao njihov put čišćenja i povratka u život, a zatim je svatko posadio svoj borić.

Široki Brijeg: Održan drugi simpozij "Stopama pobijenih"

Široki Brijeg, 10.10.2010. (IKA) - Drugi simpozij "Stopama pobijenih" što ga priređuje Vicepostulatura postupka mučeništva "Fra Leo Petrović i 65 subrača" na čelu s vicepostulatorom fra Miljenkom Stojićem održan je 10. listopada na Širokom Brijegu. Svrha simpozija je istraživati ubojstvo 66 hercegovačkih franjevaca tijekom i u poraću II. svjetskog rata da bi jednoga dana mogli biti proglašeni blaženima i svetima. Program je započeo misom koju je u franjevačkom samostanu predvodio gvardijan i član Povjerenstva Vicepostulature za prikupljanje i istraživanje građe fra Sretan Ćurčić. Koncelebrirali su fra Ante Marić i fra Miljenko Stojić. Fra Sretan propovijedao je o zahvalnosti i o pobijenim hercegovačkim franjevcima. Pozvao je domaći puk i sve ljude dobre volje da i dalje čuvaju uspomenu na njih i na sve koji su tih godina nepravredno ubijeni. Radni dio simpozija započeo je predavanjem fra Ante Marića, člana Povjerenstva Vicepostulature za prikupljanje i istraživanje građe koji je govorio o "Stanju i djelovanju Hercegovačke franjevačke provincije tijekom i u poraću II. svjetskog rata". Prof. dr. Marija Definis Gojanović i doc. dr. Davorka Sutlović govorile su zatim o "Sudskoj medicini i II. svjetskom ratu, s posebnim osvrtom na pobijene hercegovačke franjevce". Zajedno sa svojim suradnicima one su 30. prosinca 2005. na odjelu Sudske medicine KBC Split identificirale fra Melhiora Prlića. To je prva žrtva iz II. svjetskog rata identificirana pomoću DNK metode na području nekadašnje Jugoslavije. Treće predavanje održao je Pero Kožul, pročelnik Povjerenstva za obilježavanje i uređivanje grobišta iz II. svjetskog rata i poraća na području općine Široki Brijeg. Govorio je o radu toga povjerenstva kroz proteklo vrijeme.

Inozemne vijesti

XXV. plenarno zasjedanje Međunarodne BK sv. Ćirila i Metoda

Subotica, 7.10.2010. (IKA) - Članovi Međunarodne biskupske konferencije sv. Ćirila i Metoda održali su od 5. do 7. listopada redovito plenarno zasjedanje u Bogosloviji - Pastoralnom centru "Augustinianum" u Subotici. Uz članove MBK na zasjedanju su sudjelovali predstavnici mađarske i talijanske biskupske konferencije, predsjednik Hrvatske biskupske konferencije đakovačko-osječki nadbiskup Marin Srakić te predsjednik BK BiH banjolučki biskup Franjo Komarica. U prvom dijelu zasjedanja biskupi gosti predstavili su aktualna pitanja i izazove s kojima se Katolička Crkva u njihovim zemljama suočava. Biskupi su se složili da je potrebno intenzivirati međusobnu suradnju razmjenom iskustava biskupskih konferencija iz regije, osobito onoga što se odnosi na uređivanje odnosa između Crkve i Države. Nadalje, predstavnici pojedinih konferencija izvijestili su nazočne kako je kod njih riješeno pitanje povratka oduzete crkvene imovine, osiguranje svećenika i drugog crkvenog osoblja te pitanje financiranja crkvenih institucija.

U drugom dijelu zasjedanja biskupi su razmatrali aktualna pitanja vezana uz rad biskupa na području MBK. Razgovaralo se o dušobrižništvu studenata, duhovno-pastoralnoj pripremi vjernika za proslavu 1700. obljetnice Milanskog edikta i mogućnosti jače nazočnosti Katoličke Crkve u medijima, posebno o pitanju dobivanja frekvencija i vremena za emitiranje programa Radio Marije. Treći dio sjednice bio je posvećen aktualnim pitanjima Katoličke Crkve u R. Srbiji. Biskupi su sa zabrinutošću zaključili da još uvijek nije riješeno pitanje socijalnog i mirovinskog osiguranja svećenika, redovnika i redovnica, koji rade na području R. Srbije, te da svi pokušaji rješavanja toga pitanja ne nailaze na očekivano razumijevanje državnih organa. Jednako je biskupe iznenadila vijest nedavno objavljena u različitim medijima, da se proces restitucije nacionalizirane crkvene imovine usporava odnosno da je sasvim obustavljen. Biskupi su međutim izrazili zahvalnost Ministarstvu vera R. Srbije za izvršenu registraciju pravnih lica Katoličke Crkve, sukladno zahtjevu koji su oni uputili. Sljedeće plenarno zasjedanje MBK bit će od 5. do 7. travnja 2011. u pastoralnom centru Augustinianum u Subotici.

Nova imenovanja u Vatikanu

Vatikan, 7.10.2010. (IKA) - Nakon prihvaćene ostavke zbog starosne dobi kardinala Claudia Hummesa, papa Benedikt XVI. pročelnikom Kongregacije za kler imenovao je nadbiskupa Maura Piacenzu, koji je dosad u Kongregaciji obnašao dužnost tajnika. Novi pročelnik ima 66 godina, a rođen je u Genovi.

Papa je također imenovao novoga pročelnika Papinskog vijeća Cor Unum. Dosadašnji predsjednik njemački kardinal Paul Josef Cordes podnio je ostavku zbog navršene kanonske dobi, a Papa je za njegova nasljednika imenovao mons. Roberta Saraha, bivšeg nadbiskupa Conakrya i dosadašnjeg tajnika Kongregacije za evangelizaciju naroda. Novi je predsjednik Papinskog vijeća rođen u Gvineji prije 65 godina.

Papa primio sudionike kongresa katoličkih novinara

Pomozite suvremenome čovjeku da se usmjeri prema Kristu

Vatikan, 7.10.2010. (IKA) - Pomozite suvremenome čovjeku da se usmjeri prema Kristu, pozvao je papa Benedikt XVI. sudionike svjetskoga kongresa katoličkih novinara koje je 7. listopada primio u audijenciju. Papa je katoličke novinare potaknuo da im na vrhuncu vrednota uvijek bude Bog te da strastveno i stručno svjedoče istinu. Upozorio ih je, kako prenosi Radio Vatikan, na opasnost od miješanja stvarnoga s virtualnim, čemu pogoduju nove komunikacijske tehnologije.

Nove tehnologije potiskuju ulogu tradicionalnih i isprobanih sredstava priopćivanja, a vi ste upravo ove dane promišljali o jedinstvenoj ulozi katoličkih medija. Pozorno promišljanje o tome području iznosi na vidjelo dva posebna vidika: posebnost tiska, pisane riječi i njezinu aktualnost i učinkovitost u svijetu preplavljenom satelitima, satelitskim i običnim antenama, znakom novoga načina priopćivanja u eri globalizacije, te posebnost katoličkog tiska s izričitom i bitnom odgovornošću u traganju za istinom. Katolički novinari moraju dušom i srcem tražiti istinu, te je stručno profesionalno poduprti prikladnim i učinkovitim sredstvima, ustvrdio je Benedikt XVI.

Govoreći, pak, o modernome priopćivanju, rekao je kako je u modi uporaba slike. To ima svoje pozitivne strane, ali slika također može ne odražavati stvarnost, može upriličiti virtualni svijet, što može imati dalekosežne posljedice, a prva je zanemarivanje istine. Nove tehnologije mogu pridonijeti zamjeni između istinitoga i lažnog, miješanju stvarnoga i virtualnoga. Osim toga, prikazivanje nekog događaja, radosnog ili žalosnoga, može se shvatiti kao zabava a ne kao prigoda za promišljanje. U tome slučaju traženje putova za istinsko promicanje čovjeka prelazi u drugi plan, jer prikazivanje događaja uglavnom želi izazvati emocije, upozorio je Sveti Otac.

Katolička obavijesna sredstva moraju posvema očitovati svoje mogućnosti te uvijek biti svjesna svoga poslanja. Crkva raspolaže olakšavajućim čimbenikom jer kršćanska vjera ima s komunikacijom zajedničku temeljnu strukturu: podudaraju se sredstvo i poruka. Doista je Sin Božji, utjelovljena Riječ, istodobno poruka spasenja i sredstvo spasenja. To nije puko poimanje, nego je stvarnost dostupna svima, i svima koji, premda žive kao protagonisti u zamršenome svijetu, mogu sačuvati intelektualno poštenje, odličje evanđeoskih "malenih", rekao je Papa. Crkva kao mistično tijelo Kristovo, istodobno nazočna posvuda, potiče bratskije i ljudskije odnose, budući je ujedno mjesto zajedništva između vjernika, i znak i sredstvo općeg poziva na zajedništvo. Krist je njezina snaga, a ona u Njegovo ime slijedi čovjeka na putovima svijeta da ga spasi od Zloga koji djeluje u svijetu. Sveti Otac na kraju je ustvrdio da je za Crkvu vrlo zahtjevan izazov komunikacije. Kršćani ne mogu zanemariti krizu koja je zahvatila društvo, ili se jednostavno pouzdavati da naslijeđena baština vrednota može nadahnjivati i oblikovati budućnost ljudske obitelji: Svijet ipak ima živjeti "kao da Bog postoji", premda mu nedostaje snage da vjeruje, inače proizvodi samo "neljudski humanizam", zaključio je Benedikt XVI.

Papa primio francuskog predsjednika

Vatikan, 8.10.2010. (IKA) - Papa Benedikt XVI. primio je 8. listopada u Vatikanu francuskoga predsjednika Nicolasa Sarkozyja. U središtu srdačnoga razgovora, kako stoji u priopćenju Tiskovnog ureda Svete Stolice, bile su teme povezane s međunarodnom politikom, poput mirovnoga procesa na Bliskome istoku te situacije kršćana u raznim zemljama. Istaknuta je i važnost etičke i društvene dimenzije gospodarskih problema, u vidu koji je predložen u enciklici "Caritas in veritate". Papa i francuski predsjednik prisjetili su se apostolskoga putovanja u Lurd i Pariz godine 2008., kao i Sarkozyjeva posjeta Rimu godinu dana prije. Na kraju je potvrđena uzajamna volja za održavanjem stalnoga dijaloga na raznim institucionalnim razinama, te nastavkom konstruktivne suradnje u pitanjima općega interesa.

Nakon razgovora sa Svetim Ocem, francuski se predsjednik susreo s državnim tajnikom kardinalom Tarcisiom Bertoneom i nadbiskupom Dominiqueom Mambertijem, tajnikom za odnose s državama.

U Vatikanu započela Sinoda za Bliski istok

Krist se treba uvijek roditi za svijet, uz pad bogova, uz bol i mučeništvo svjedoka. Pomislimo na velike sile današnje povijesti, pomislimo na bezimene kapitale koji čovjeka stavljaju u ropstvo, koji nisu više nešto ljudsko, nego su bezimena snaga kojoj ljudi služe, koja ih muči i čak ubija. Oni su razarajuća moć koja prijeti svijetu, upozorio Papa

Vatikan, 10.10.2010. (IKA) - Vjera je Crkve temelj koji ne popušta, unatoč razarajućim prijetnjama, istaknuo je papa Benedikt XVI. na prvoj općoj kongregaciji Posebne biskupske sinode za Bliski istok, koja je započela 10. listopada misom u vatikanskoj bazilici. Govoreći bez pripremljenoga teksta, Papa se osvrnuo na blagdan Marijina bogomajčinstva te upozorio na lažna božanstva poput terorizma, kapitalizma i droge koji čovjeka svode na ropstvo. Poput Ivana XXIII. na početku Drugoga vatikanskog sabora, 11. listopada prije 48 godina, tako je i Benedikt XVI. Sinodu za Bliski istok povjerio Djevici Mariji, koju na taj dan slavimo kao Majku Božju, "Theotokos". Odvažan je to naslov, rekao je Papa, koji ističe veličinu onoga što je Bog učinio za nas. Zahvaljujući utjelovljenju, Bog nas je privukao u samoga sebe, i daje nam da sudjelujemo u njegovu nutarnjem odnosu, napomenuo je Sveti Otac te istaknuo bitnu vezu između Marijina božanskog majčinstva i majčinstva Crkve. Gdje se rađa Krist, započinje pokretanje obnove, započinje trenutak poziva, izgradnje njegova Tijela, svete Crkve. Majka Božja jest Majka Crkve, jer je Majka Onoga koji je došao okupiti nas sve u svojem uskrslome Tijelu, napomenuo je Sveti Otac.

Vodeći računa o povezanosti između Theotokos (Bogorodice) i Mater Ecclesiae (Majke Crkve), Papa je podsjetio na posljednju knjigu Svetoga pisma - Knjigu Otkrivenja, te istaknuo da se Krist treba uvijek roditi za svijet, uz pad bogova, uz bol i mučeništvo svjedoka. Pomislimo na velike sile današnje povijesti, pomislimo na bezimene kapitale koji čovjeka stavljaju u ropstvo, koji nisu više nešto ljudsko, nego su bezimena snaga kojoj ljudi služe, koja ih muči i čak ubija. Oni su razarajuća moć koja prijeti svijetu. Tu je zatim moć terorističkih ideologija. Nasilje se, naizgled, čini u ime Božje, ali to nije Bog: to su lažna božanstva kojima valja skinuti masku, istaknuo je Papa te upozorio na drogu, tu lakomu životinju koja uništava i svoje ruke stavlja na sve krajeve svijeta. Ona je božanstvo, ali lažno božanstvo koje ima pasti. Ili pak način života koji se širi javnim mnijenjem: danas se tako radi da brak više ne znači ništa, čistoća više nije krepost, i tako dalje. Te

ideologije koje prevladavaju, koje se nasilno nameću, jesu božanstva. A u boli svetih, u boli vjernika, Majke Crkve čiji smo dio, ta božanstva imaju pasti, poručio je Papa.

Upravo kao "u vrijeme Crkve koja se rađala", i danas je, prema Papinim riječima, za preoblikovanje svijeta potrebna krv mučenika. Sveti Otac potom se osvrnuo na 12. poglavlje Knjige Otkrivenja, u kojemu se govori o zmaju koji na Majku pušta rijeku vode. Čini se, kaže Papa, da se žena utopila u toj rijeci. Ali, zemlja je pritekla u pomoć ženi i popi rijeku te ona više ne može naškoditi. Mislim da se ta rijeka lako može protumačiti: to su ove struje koje prevladavaju nad svima, i koje žele da nestane vjera Crkve, koja izgleda kao da nema više mjesta pred snagom tih struja koje se nameću kao jedina razumnost, kao jedini način života. A zemlja koja upija te struje jest vjera jednostavnih, koja ne dopušta da ju te rijeke odvuču sa sobom, te spašava Majku, i spašava Sina, istaknuo je Sveti Otac.

Ta istinska mudrost jednostavne vjere, koja ne dopušta da ju voda proguta snaga je Crkve, premda se ponekad čini da se temelji zemlje klimaju. Danas to vidimo u klimatskim problemima, kako su u opasnosti temelji zemlje, ali opasnost im prijeti zbog našega ponašanja. Klimaju se vanjski temelji, jer se klimaju oni unutarnji, moralni i vjerski temelji, vjera iz koje proizlazi ispravan način življenja. A znamo da je vjera temelj, i u konačnici, temelji zemlje ne mogu popustiti ako ostane čvrsta vjera, istinska mudrost, rekao je Sveti Otac.

U obraćanju nazočnima na prvoj sjednici Sinode glavni tajnik nadbiskup Nikola Eterović dao je pregled svega što je prethodilo toj Sinodi, zatim je dao iscrpne podatke o zemljama Bliskog istoka s posebnim osvrtom na broj katolika te razloge saziva ove posebne Sinode. Na kraju je istaknuo: Sadašnje je stanje zabrinjavajuće, no potaknuti Duhom Svetim i vođeni Evanđeljem, suočit ćemo se s tim u nadi i s pouzdanjem u Božju Providnost. Danas smo tek "mali ostatak" ali naše ponašanje i svjedočenje mogu nas učiniti nazočnošću na koju se mora računati. Lokalni sukobi i problemi kao i međunarodna politika od regije su stvorili nestabilnost, nasilje i bijeg u druge zemlje. To je još jedan razlog više da preuzmemo svoju odgovornost i svoje poslanje svjedočenja u službi društva. Pred napašću malodušnosti moramo se prisjetiti da smo učenici Krista uskrsnuloga koji je pobijedio grijeh i smrt i da upravo nama govori: "Ne boj se, malo stado!" Od Njega, s Njim i po Njemu imamo budućnost, pa je valja uzeti u ruke surađujući s drugim ljudima dobre volje za sveopći rast naših zemalja u pravdi, miru i jednakosti, jer Bog nam nije dao duh bojažljivosti, nego snage, ljubavi i mudrosti. Zauzeti s Njim možemo postati tvorci mira i stvarati kulturu mira i ljubavi i za mnoge buduće naraštaje.

Oslanjajući se na Krista, jedinu nadu čovječanstva, zajedno s Njim svi mi postajemo suradnici Božji, pa i kao takvi pozvani smo na dublje i šire međusobno zajedništvo, napomenuo je glavni tajnik Sinode biskupa te sve potaknuo na veću gorljivost u tom zauzimanju. Neka Marija u nam oblikuje srce svojega Sina, da bismo je onda i poslušali kad veli: Učinite sve što vam kaže, zaključio je nadbiskup Eterović.

Objavljeno apostolsko pismo o ustanovljenju Papinskog vijeća za promicanje nove evangelizacije

Jedino nova evangelizacija jamči rast čiste i duboke vjere koja može preobraziti tradiciju u snagu istinske slobode, pod uvjetom da se u tim zemljama obnovi kršćansko tkivo crkvenih zajednica. U tu je svrhu Papa u okviru Rimske kurije ustanovio Papinsko vijeće za promicanje nove evangelizacije da krajevne Crkve podupire u obnavljanju kršćanskog tkiva

Vatikan, 12.10.2010. (IKA) - Objavljeno je apostolsko pismo Benedikta XVI. u obliku motu proprio, naslovljeno Ubicumque et semper, o ustanovljenju Papinskoga vijeća za promicanje nove evangelizacije. Crkva je dužna uvijek i posvuda naviještati evanđelje Isusa Krista. On, prvi i krovni vjerovjesnik, na dan je uzašao Ocu zapovjedio apostolima: Idite dakle i učinite sve narode učenicima mojim! Krstite ih u ime Oca i Sina i Duha Svetoga! Učite ih da vrše sve što sam vam zapovjedio! Crkva je Božji puk odabran da naviješta divna djela Božja, cijeli je svijet neumorno upoznavała s ljepotom evanđelja, naviještajući Isusa Krista, pravoga Boga i pravog čovjeka, istoga "jučer, danas i uvijek", koji je svojom smrću i uskrnućem zaslužio spasenje, ispunjajući davno obećanje. Naviještanje je dakle nastavljanje Gospodinova djela i bit crkvene naravi, piše Sveti Otac u uvodu dokumenta.

Osvrćući se na društvene preobrazbe tijekom stoljeća, na napredak znanosti i tehnike, na veće mogućnosti života i individualne slobode, na gospodarski razvitak, na miješanje kultura i naroda te na međuovisnost naroda, Papa tvrdi da su se sve te promjene odrazile i na vjersku dimenziju čovjeka, u obliku gubljenja osjećaja za sakralno, poljuljavši nekada čvrste temelje, poput vjere u Boga stvoritelja, objave Isusa Krista, jedinoga spasitelja, kao i zajedničko shvaćanje temeljnih iskustava čovjeka, poput rođenja, smrti, obitelji te naravnoga moralnog zakona. Premda to mnogi smatraju oslobođenjem, ipak je iznutra osiromašilo čovjeka jer se urušio temelj na kojem sve počiva.

O odnosu Crkve i modernoga svijeta posebno se raspravljalo na II. vatikanskom saboru, a papa Pavao VI. je u apostolskoj pobudnici Evangelii nuntiandi upozorio da su se mnogi kršćani udaljili od vjere u Isusa Krista, drugi pak slabo ili uopće ne poznaju vjerske istine, te da intelektualci žele upoznati Isusa Krista ali ne u svjetlu nauka koji su primili u djetinjstvu. Crkva stalno mora tražiti sredstva i prikladan govor da ljudima navijesti ili ponovno govori o Božjoj objavi i vjeri u Isusa Krista, istaknuo je papa Pavao VI. u dokumentu Evangelii nuntiandi.

Na obvezi naviještanja evanđelja papa Ivan Pavao II. temeljio je pak dobar dio svoga učiteljstva. On je u pojmu "nova evangelizacija" sazeo zadaću današnje Crkve, naročito u krajevima koji su smatrani kolijevkom kršćanstva. Nova se evangelizacija tiče odnosa Crkve s vanjskim svijetom, no prije svega na trajnu nutarnju obnovu; evangelizacija dakle ima biti istodobna i prema unutra i prema van. Apostolska posinodska pobudnica kaže: Cijeli krajevi i narodi, gdje su kršćanski život i vjera nekoć cvjetali i stvarali nove zajednice žive vjere danas su na velikome iskušenju zbog izraženije vjerske ravnodušnosti, sekularizma i ateizma. Ponajviše je riječ o zemljama takozvanog "Prvoga svijeta" u kojem materijalno blagostanje i konzumizam potiču ljude da žive "kao da Bog ne postoji", a vjerska ravnodušnost i odstranjivanje Boga iz praktičnog života jednako su opasni kao i militantni ateizam.

Kršćanska se vjera, premda je nazočna u tradicionalnim i obrednim priredbama, nastoji isključiti iz najznačajnijih trenutaka ljudskog života, kao što je rođenje, patnja i smrt. Premda je u nekim narodima sačuvana živa tradicija

pobožnosti i narodne religioznosti, ipak postoji opasnost da se ta moralna i duhovna baština izgubi pod utjecajem sekularizacije i navale sekta. Jedino nova evangelizacija jamči rast čiste i duboke vjere koja može preobraziti tradiciju u snagu istinske slobode, pod uvjetom da se u tim zemljama obnovi kršćansko tkivo crkvenih zajednica. U tu je svrhu Sveti Otac u okviru Rimske kurije ustanovio neovisno tijelo 'Papinsko vijeće za promicanje nove evangelizacije, da mjesne Crkve podupire u obnavljanju kršćanskog tkiva.

Prilog dokumenti

Sveta Gertruda Velika

Papina kateheza na općoj audijenciji u srijedu 6. listopada 2010.

Draga braćo i sestre, sv. Gertruda Velika, o kojoj želim danas govoriti, vodi nas i ovog tjedna u samostanu Helftu, gdje su nastala neka od remek-djela latinsko-njemačke ženske vjerske literature. Tome svijetu pripada Gertruda, jedna od najpoznatijih mističarki, jedina žena iz Njemačke koja, zbog svoje kulturne i evanđeoske veličine, nosi u svom imenu pridjev "Velika": svojim životom i mišlju ostavila je jedinstveni trag u kršćanskoj duhovnosti. Ona je izvanredna žena, urešena naravnim talentima i nadnaravnim milosnim darovima, veoma dubokom poniznošću i gorljivim revnovanjem za spasenje bližnjih, dubokim zajedništvom s Bogom u razmatranju i spremnošću priteći u pomoć potrebitima.

U Helfti se, tako reći, sustavno družila sa svojom učiteljicom Matildom iz Hackeborna, o kojoj sam govorio na audijenciji u proteklu srijedu; stupila je u dodir s Matildom iz Magdeburga, još jednom srednjovjekovnom mističarkom; rasla je pod slatkim i zahtjevnim majčinskom brigom opatice Gertrude. Od te je tri susestre preuzimala blaga iskustva i mudrosti i uobličila ih na sebi svojstven način, prelazeći svoj redovnički put s bezgraničnim pouzdanjem u Gospodina. Ona izražava bogatstvo duhovnosti ne samo svojega monaškog, već također i prije svega biblijskog, liturgijskog, patrističkog i benediktinskog svijeta, kojemu je dala veoma osoban pečat i kojeg je znala prenositi kao malo tko drugi.

Rođena je 6. siječnja 1256., na Bogojavljenje, ali se ništa ne zna ni o roditeljima ni o mjestu rođenja. Gertruda piše da joj Gospodin sam otkriva značenje te njezine prve iskorijenjenosti: "Izabrao sam je za svoje boravište jer mi se svidjelo da sve što je u njoj ljupko bude moje djelo (...). Upravo iz toga razloga sam je udaljio od sve njezine rodbine kako je nitko ne bi ljubio zbog krvnoga srodstva i kako bih ja bio jedini razlog zbog koje će joj drugi iskazivati svoju naklonost" (Le Rivelazioni, I, 16, Siena 1994., str. 76-77).

U dobi od pet godina, 1261. godine, ulazi u samostan, kako je to bilo uobičajeno u to doba, da ondje stekne odgoj i obrazovanje. Tu je provela cio svoj život, čija je glavna razdoblja ona sama naznačila. U svojim se memoarima spominje da ju je Gospodin pretekao svojom dalekovidnom strpljivošću i beskrajnim milosrdem te da bi najradije zaboravila godine djetinjstva, adolescencije i mladosti, provedene "u takvoj zaslijepljenosti uma da bih bila kadra (...) misliti, reći ili činiti bez imalo grižnje savjesti sve ono što mi se svidjelo i gdje sam mogla, da me ti nisi preduhitrio, bilo s prirodnim uzasavanjem nad zlom bilo naravnim sklonošću prema dobru, bilo pak s izvanjskim nadzorom drugih ljudi. Ponašala bih se poput poganke (...) i to bez obzira na to što si ti htio da od djetinjstva to jest od moje pete godine života, živim u samostanu blagoslovljenom vjerom kako bih bila odgojena među tvojim najpobožnijim prijateljima" (Isto, II, 23 140 sl.).

Gertruda je izvrsna učenica, uči sve što se da naučiti od znanosti koje su se predavale u sklopu trivija i kvadrivija. Oduševljena je znanjem i gorljivo i ustrajno prijanja profanom studiju, polučivši uspjehe u školi koji su nadmašivali sva očekivanja. Dočim ništa ne znamo o njezinu podrijetlu, ona nam mnogo govori o svojim velikim ljubavima iz mladih dana: zaokuplja ju literatura, glazba i pjesma kao i umjetnost minijature; ima snažan, odlučan,

izravan, nagao karakter; često kaže da je nemarna; prepoznaje svoje nedostatke, ponizno za njih traži oprost. Neke crte njezine naravi i nedostaci pratit će je do kraja života, tako da će se neki s čuđenjem pitati kako to da je Gospodin toliko posebno ljubi.

Od studentice prelazi na potpuno posvećenje Bogu u monaškom životu i dvadeset godina se ne događa ništa izvanredno: njezine su glavne aktivnosti učenje i molitva. Svojim se sposobnostima ističe nad susestrama; ustrajno utvrđuje svoju naobrazbu na najrazličitijim područjima. No, tijekom došašća 1280. počinje osjećati odbojnost prema svemu tome, opaža ispraznost svega toga i 27. siječnja 1281., nekoliko dana prije blagdana Marijina čišćenja, nekako u vrijeme Večernje, Gospodin unosi svjetlo u njezine guste tmine. Blago i umilno umiruje nemir koji je tjeskobno muči, nemir koji Gertruda vidi kao dar samoga Boga kojim želi "svladati onu kulu ispraznosti i znatiželje koju sam, premda, jao meni! nosim i ime i odjeću redovnice, ja sama podizala svojom ohološću, kako bi bar na taj način pronašao put da mi pokaže svoje spasenje" (Isto, II,1, str. 87). Ima viziju mladića koji je uzima za ruku i izvodi iz klupka punog trnja koje opterećuje njezinu dušu. U toj ruci Gertruda prepoznaje "dragocjeni trag onih rana koje su dokinule sve optužbe naših neprijatelja" (Isto, II,1, str. 89), prepoznaje onoga koji nas je na križu spasio svojom krvlju – Isusa.

Od tada sve više jača njezino priskočno zajedništvo s Gospodinom, prije svega u najznačajnijim liturgijskim vremenima – došašću - Božiću, korizmi - Uskrsu, Djevičinim blagdanima – pa i onda kada, zbog bolesti, nije mogla ići u kor. Isti liturgijski humus Matilde, svoje učiteljice, Gertruda, ipak, opisuje jednostavnijim i linearnijim, realističnijim slikama, simbolima i izrazima, s izravnijim referiranjima na Bibliju, oce, benediktinski svijet. Njezina biografkinja pokazuje dva smjera onoga što bismo mogli nazvati njezinim posebnim "obraćenjem": s jedne strane to je obraćenje u studijima, s radikalnim prijelazom s profanih humanističkih studija na teološke, a s druge u monaškom opsluživanju, s prijelazom sa života koji ona naziva nemarnim na život intenzivne, mistične molitve, s izvanrednim misijskim žarom. Gospodin, koji ju je izabrao od krila majčina i još kao maloj djevojčici dao sudjelovati u gozbi monaškog života, poziva je svojom milošću "s vanjskih stvari na nutarnji život i sa zemaljskih briga na ljubav prema duhovnim stvarima". Gertruda shvaća da je bila daleko od njega, u kraju nesličnosti; da se posvetila s prevelikom pohlepom liberalnim studijima, ljudskoj mudrosti, zanemarujući duhovnu znanost, lišavajući se ukusa prave mudrosti; sada je dovedena na goru kontemplacije, gdje napušta staroga čovjeka kako bi se zaodjenula novim. "Od gramatičarke postaje teologinja, neumorno i pomno čita sve svete knjige koje je mogla nabaviti, ispunjava srce najkorisnijim i najdražim sentencijama Svetog pisma. Imala je zato uvijek spremnu kakvu nadahnutu i poučnu riječ kojom će zadovoljiti onoga koji joj je dolazio po savjet jednako kao i svetopisamske tekstove koji su najprikladniji da se pobije svako pogrešno mišljenje i začepe usta njezinim neprijateljima" (Isto, I,1, str. 25).

Gertruda je sve to preobrazila u apostolat: posvetila se pisanju i pronosjenju istine vjere s jasnoćom i jednostavnošću, milošću i uvjerljivošću, služeći s ljubavlju i vjernošću Crkvi, tako da bude korisna i omiljena teolozima i pobožnim osobama. Od te njezine intenzivne aktivnosti malo

nam je ostalo, također zbog događaja koji su doveli do uništenja samostana Helfta. Osim Glasnika božanske ljubavi i Objava, ostale su nam Duhovne vježbe, rijetki biser duhovne mistične literature.

U redovničkom opsluživanju naša svetica je "čvrsti stup (...), nepokolebljiva pronositeljica pravde i istine" (Isto, I, 1, str. 26). Riječima i primjerom pobuđuje u drugima veliki žar. Molitvama i pokorama iz monaškog pravila dodaje druge s tolikom pobožnošću i tolikim pouzdanim predanjem Bogu, da pobuđuje u onima koji je susreću svijest da se nalaze u Gospodinovoj prisutnosti. Sam joj je Gospodin dao shvatiti da ju je pozvao biti oruđem njegove milosti. Gertruda se osjeća nedostojnom toga golemog Božjeg blaga, priznaje da ga nije čuvala i cijenila. Kliče: "Jao meni! Da si meni, nedostojnoj kakva jesam, dao kao uspomenu na tebe samo jednu jedinu nit kućine, mora da bi je čuvala s većim uvažavanjem i poštovanjem no što sam to činila s ovim tvojim darovima" (Isto, II, 5, str. 100). Ali, priznavajući svoje siromaštvo i svoju nedostojnost, ona prija uz Božju volju, jer, kako kaže, "tako sam malo koristi izvukla iz tvojih milosti da ne mogu vjerovati da su mi darovane samo za mene, budući da tvoju vječnu mudrost nitko ne može osujetiti. Daj, dakle, Darovatelju svakog dobra koje si mi besplatno u izboru podijelio tako nedostojne darove da se srce bar jednog od tvojih prijatelja, dok bude čitao ovaj spis, gane na pomisao da te gorljivost duša navela da tako dugo ostaviš dragulj neprocjenjive vrijednosti u odvratnoj kaljuži moga srca" (Isto, II, 5, str. 100 sl.).

Osobito su joj drage dvije milosti, kao što sama Gertruda piše: "Biljezi tvojih spasonosnih rana koje si mi utisnuo, gotovo poput dragocjenih ogrlica, u srce i duboka i spasonosna rana ljubavi kojom si ga označio. Ti si me preplavio tim Tvojim darovima tolikim blaženstvom da bi mi, morala živjeti i tisuću godina bez ikakve nutarnje i izvanjske utjehe, sam njihov spomen bio dovoljan da me utješi, prosvijetli, ispuni zahvalnošću. O, kada bi me bar htio uvesti u neprocjenjivu prisnost svoga prijateljstva, otvarajući mi na razne načine ono preuzvišeno svetište tvojega božanstva koje je tvoje božansko Srce (...). Tome nizu blagodatni dodao si i onu da budem odvjetnica Presvete Djevice tvoje Majke kao i to da sam se često preporučivala tvojoj ljubavi kao što bi najvjerniji zaručnik preporučivao vlastitoj majci svoju ljubljenu zaručnicu" (Ibid., II, 23, p. 145).

Protegnuta prema beskrajnom zajedništvu, zaključila je zemaljski život 17. studenoga 1301. ili 1302. u dobi od oko 46 godina. U sedmoj vježbi, u kojoj je riječ o pripravi na smrt, sveta Gertruda piše: "O Isuse, ti koji si mi neizmjereno drag, budi uvijek sa mnom, da moje srce ostane s tobom i tvoja ljubav ustraje sa mnom i da se ne odijeli nikada od mene i da moj prijelaz bude blagoslovljen od tebe, tako da moj duh, oslobođen okova tijela, može neposredno naći svoj spokoj u tebi. Amen!" (Esercizi, Milano 2006., str. 148).

Čini mi se očitim da to nisu stvari koje pripadaju prošlosti, povijesti, već da, naprotiv, život svete Gertrude ostaje škola kršćanskog života, pravog puta i pokazuje nam da središte sretnoga života, pravoga života, je prijateljstvo s Isusom, Gospodinom. A to se prijateljstvo uči u ljubavi prema Svetom pismu, u ljubavi prema liturgiji, u dubokoj vjeri, u ljubavi prema Mariji, tako da se sve stvarnije upoznaje samoga Boga i samim tim pravu sreću, cilj našega života. Hvala.

Sinoda za Bliski istok

Papin nagovor uz molitvu Anđeo Gospodnji u nedjelju 10. listopada 2010.

Draga braćo i sestre!

Upravo dolazim iz bazilike Sv. Petra gdje sam predsjedao misom otvorenja Posebne biskupske sinode za Bliski istok. Ta izvanredna sinoda, koja će trajati dva tjedna, okupila je u Vatikanu pastire Crkve koja živi u bliskoistočnoj regiji. Riječ je o vrlo raznolikoj stvarnosti: u tim se krajevima, naime, jedna jedina Crkva Kristova izražava u svem bogatstvu svojih drevnih predaja. Tema o kojoj ćemo razmišljati je slijedeća: "Katolička Crkva na Bliskom istoku: zajedništvo i svjedočenje". Naime, u tim zemljama, koje su nažalost označene dubokim podjelama i koje razdiru dugogodišnji sukobi, Crkva je pozvana biti znak i oruđe ujedinjenja i pomirenja, po uzoru na prvu zajednicu u Jeruzalemu, za koju sveti Luka kaže da "u mnoštva onih što prigriše vjeru bijaše jedno srce i jedna duša" (Dj 4, 32). To je teška zadaća, jer kršćani na Bliskom istoku često podnose teške životne uvjete, bilo na osobnoj bilo na obiteljskoj ili društvenoj razini. Ali to ne smije obeshrabrati: upravo u toj sredini još nužnije i urgentnije odjekuje trajna Kristova poruka: "Obratite se i vjerujte evanđelju!" (Mk 1, 15). Za svog nedavnog posjeta Cipru predao sam radni instrument te Sinode; sada kada je ona započela, pozivam sve da se mole Bogu za obilno izlivanje darova Duha Svetoga.

Mjesec listopad zovemo mjesecom krunice. Riječ je, da tako kažem, o jednoj "duhovnoj intonaciji" koja se daje liturgijskom spomenu Blažene Djevice Marije od Krunice, koja se slavi sedmoga dana toga mjeseca. Pozvani smo dakle pustiti da nas Marija vodi u toj drevnoj a opet uvijek novoj molitvi, koja je njoj osobito draga jer nas vodi izravno Isusu, razmatranom u njegovim otajstvima spasenja: radosnim, svijetlim, žalosnim i slavnim. Tragom časnog sluga Božjega Ivana Pavla II. (usp. ap. pismo Krunica Djevice Marije (Rosarium Virginis Mariae)) želim podsjetiti da je krunica biblijska molitva, sva protkana Svetim pismom. To je molitva srca, u kojem ponavljanje zaziva "Zdravo Marijo" upravlja misao i osjećaj prema Kristu i zatim se pretvara u pouzdanu prošnju njegovoj i našoj Majci. To je molitva koja pomaže razmatrati Božju riječ i nalikovati euharistijskoj zajednici, po uzoru na Mariju koja je čuvala u svojem srcu sve ono što je Isus činio i govorio, i održavati samu njegovu prisutnost.

Dragi prijatelji, znamo koliko Djevicu Mariju vole i časte braća i sestre na Bliskom istoku. Svi u nju gledaju kao u brižnu Majku, blisku svima koji trpe, i kao u Zvijezdu nade. Njezinu zagovoru povjerimo Sinodu koja danas započinje, kako bi se kršćani te regije trudili oko zajedništva i davali svima svjedočanstvo evanđelja ljubavi i mira.

Prilog prikazi

Objavljena knjiga dr. fra Stipe Nimca "Metoda u praktičnoj teologiji"

Dr. Nimac se opredijelio za ovaj sadržaj jer takvoga sadržaja nema u hrvatskoj teološko-pastoralnoj literaturi te smatra da je nasušno potreban profesorima, studentima i svima koji žele intenzivnije upoznati problematiku metode u praktičnoj teologiji

Profesor pastoralne teologije na Katoličkom bogoslovnom fakultetu Sveučilišta u Splitu dr. fra Stipe Nimac objavio je svoju novu knjigu pod nazivom "Metoda u praktičnoj teologiji". Kao i svaka druga teološka disciplina, tako i praktična teologija ima svoj materijalni i svoj formalni objekt. Materijalni objekt naziv je za njezino područje istraživanja praksa života svakog pojedinog čovjeka i svih ljudi zajedno u skladu s njihovim bogomdanim dostojanstvom sinova i kćeri Božjih. To proširenje materijalnog objekta praktične teologije od unutarcrkvenog pastoralna prema praksi svih ljudi ima svoj teološki temelj u istini kršćanske vjere da Božja spasenjska volja obuhvaća svakog čovjeka i sve ljude principijelno i bezuvjetno (usp. 1 Tim 2, 3-6), bez obzira na to koliko njezina povijesno-religijsko-crkvena posredovanja bila deficitarna u provedbi. Formalni objekt praktične teologije imenuje njezin pristup tom upravo spomenutom predmetu i način njezina bavljenja tim predmetom ili, drugim riječima, radi se o metodi praktične teologije. Samo letimičan uvid u literaturu koja se bavi praktičnom teologijom pokazuje koliko je to jedna quaestio disputata et disputanda te kako ne vlada veliko suglasje s obzirom na rješavanje tog pitanja. U isto je vrijeme pritom razvidno od kolike je važnosti za praktičnu teologiju kao sveučilišnu disciplinu na teološkome fakultetu to, da se ovo pitanje ispravno postavi i da se prikažu pokušaji njegovog rješavanja. Jer temeljni je problem i izazov kako i kojim sredstvima zahvatiti praksu, kako ju znanstveno prikazati te na temelju toga i imajući u vidu pastoralnu narav Crkve kao takve ("poslana svijetu") postaviti ciljeve i trasirati putove njihova ostvarenja. Budući da se u hrvatskoj praktično-teološkoj literaturi to pitanje tek nedavno počelo temeljitije obrađivati, dr. Nimac je smatrao potrebnim posvetiti mu ovu publikaciju. Pri tomu se poslužio najobuhvatnijim metodološkim modelom u radu prof. dr. Stephanie Klein: Erkenntnis und Methode in der Praktischen Theologie (Stuttgart 2005.). S njezinom suglasnošću i uz odobrenje izdavača (Kohlhammer-Verlag, Stuttgart) preuzeo je prvo i završno poglavlje njezina rada o spoznaji i metodi u praktičnoj teologiji te ga preveo na hrvatski. U tim je dijelovima na iscrpan i argumentiran način prikazana problematika metode u praktičnoj teologiji; autorica zauzima svoj stav i odlučuje se za metodu vidjeti-prosuditi-djelovati te ju teološki podgrađuje i proširuje pod vidikom planiranja pastoralnog djelovanja. Dr. Nimac se opredijelio za ovaj sadržaj jer takvoga sadržaja nema u hrvatskoj teološko-pastoralnoj literaturi te smatra da je nasušno potreban profesorima, studentima i svima koji žele intenzivnije upoznati problematiku metode u praktičnoj teologiji. Tomu je dodao dva svoja rada: uvodno razmišljanje o važnosti empirije za teologiju te o znakovima vremena i njihovu tumačenju u svjetlu evanđelja; uz primjenu ranije spomenutog metodičkog trokoraka vidjeti-prosuditi-djelovati pokušao je oprobati opisanu metodu na primjeru individualizacije kao znaka vremena. Bibliografija, koju su u suradnji sastavili S. Klein i S. Nimac, donosi izbor iz literature koja se odnosi na pitanje metode u praktičnoj

teologiji kao i na njezina rubna područja; ona upotpunjuje onu ranije objavljenu u koautorskom radu s Brunom Sevesom, Praktična teologija. Profil jedne teološke discipline s osvrtom na njezine zadaće u hrvatskoj Crkvi i društvu (2009.). Ova knjiga o metodi u praktičnoj teologiji, zatim ona upravo spomenuta te prijevod knjige prof. dr. Norberta Mettea Katolička pastoralna teologija. Praktična teologija nekoć i danas (sve tri u izdanju Ravnokotarskog Cvita, Lepuri) ulaze u okvir smjernica Bolonjske deklaracije o europskim visokim učilištima, gdje je riječ o protoku znanja među učilištima, o suradnji sveučilišnih zajednica, o razmjeni studenata te o suradnji profesora i istraživača s raznih europskih učilišta. Ove publikacije kao i one sličnog značaja napisane i objavljene u suradnji s austrijskim i mađarskim pastoralnim teolozima (Zulehner i Toth) otvaraju nove perspektive suradnje i proučavanja "terena" te razradbe metode pastoralnog djelovanja na prostorima srednje Europe, dakako, poštujući sve regionalne razlike i specifičnosti. Dr. Nimac se nada da će ova publikacija pridonijeti boljem razumijevanju teorijske i metodologijske strane pastoralno-teološke problematike u studiju teologije, ali i u razradbi praktičnih smjernica za pastoralno djelovanje u životu naše Crkve. (ika-sb/kj)

Dokumentarno-biografski film o mons. Josipu Frkinu

U produkciji Udruge "Snaga za život" i režiji Dražena Bušića snimljen je dokumentarno-biografski film "Radostan svećenik" o nedavno preminulom poznatom pastoralnom djelatniku mons. Josipu Frkinu (22. srpnja 1930. - 11. srpnja 2010.). Film je snimljen u povodu pedesete obljetnice njegova svećeničkog ređenja. Riječ je o intervjuu koji je vodio njegov dugogodišnji župski suradnik Marijan Bušić. On je zajedno s mons. Frkinom posjetio njegovu rodnu kuću gdje se slavljem prisjetio kako je prvi puta osjetio Božji poziv da postane svećenik. Snimanje se nastavilo u svim župama u kojima je Frkin služio kao župnik. Svojim živopisnim i duhovitim stilom posvjedočio je kako je svaku župu gradio duhovno i materijalno. To je smetalo komunističkom režimu pa su na njega pokušali dva atentata. Pismima ga je hrabrio bl. Alojzije Stepinac. Posljednja župa u kojoj je služio kao župnik bila je župa Navještenja Blažene Djevice Marije u Velikoj Gorici. Tamo je od 1981. do 2008. godine razvio raznolik pastoral. Radio je s obiteljima, podupirao osnivanje molitvenih zajednica, karizmatске susrete, pokretanje pobožnosti biblijskog bdjenja.

U filmu se citira i Vlado Razum koji ga je naslijedio na mjestu župnika: "Imao je, kao Isus, srce dobrog pastira. U svećeničkim krugovima bio je iznimno cijenjen. Njegova riječ je uvijek imala težinu". (ika-mb/kj)